II

(Muut kuin lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2023/265,

annettu 9 päivänä helmikuuta 2023,

lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Intiasta ja Turkista peräisin olevien keraamisten laattojen tuonnissa

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan unionin jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 8 päivänä kesäkuuta 2016 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1036 ([1]), jäljempänä 'perusasetus', ja erityisesti sen 9 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

1. MENETTELY

1.1 Vireillepano

(1) Euroopan komissio, jäljempänä 'komissio', pani 13 päivänä joulukuuta 2021 perusasetuksen 5 artiklan perusteella vireille polkumyyntitutkimuksen, joka koski Intiasta ja Turkista, jäljempänä 'asianomaiset maat', peräisin olevien keraamisten laattojen tuontia. Se julkaisi *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* menettelyn vireillepanoa koskevan ilmoituksen ([2]), jäljempänä 'vireillepanoilmoitus'.

(2) Komissio pani tutkimuksen vireille saatuaan 3 päivänä marraskuuta 2021 eurooppalaisen keraamisten laattojen valmistajien järjestön (European Ceramic Tile Manufacturers' Association), jäljempänä 'CET' tai 'valituksen tekijä', toimittaman valituksen. Valitus tehtiin perusasetuksen 5 artiklan 4 kohdan mukaisesti keraamisia laattoja valmistavan unionin tuotannonalan puolesta. Valitus sisälsi riittävästi näyttöä polkumyynnistä ja siitä aiheutuneesta merkittävästä vahingosta tutkimuksen vireillepanoa varten.

1.2 Asianomaiset osapuolet

(3) Komissio kehotti vireillepanoilmoituksessa asianomaisia osapuolia ottamaan komissioon yhteyttä tutkimukseen osallistumista varten. Lisäksi komissio ilmoitti nimenomaisesti tutkimuksen vireillepanosta valituksen tekijälle, muille tiedossa oleville unionin tuottajille, tiedossa oleville vientiä harjoittaville tuottajille, Intian ja Turkin viranomaisille, tiedossa oleville tuojille, tavarantoimittajille ja käyttäjille, kauppiaille sekä järjestöille, joita tutkimuksen vireillepanon tiedettiin koskevan, ja kehotti niitä osallistumaan tutkimukseen.

(4) Asianomaisilla osapuolilla oli mahdollisuus esittää huomautuksia tutkimuksen vireillepanosta ja pyytää kuulemista komission ja/tai kauppaan liittyvissä menettelyissä kuulemisesta vastaavan neuvonantajan kanssa. Komissio järjesti kuulemisia turkkilaisen vientiä harjoittavan tuottajan ja siihen etuyhteydessä olevien yritysten, Turkin viranomaisten sekä Turkin sementin, lasin, keramiikan ja maalajeista valmistettavien tuotteiden viejien järjestön, jäljempänä 'CGCSA', kanssa.

([1]) EUVL L 176, 30.6.2016, s. 21.

([2]) Ilmoitus Intiasta ja Turkista peräisin olevien keraamisten laattojen tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamisesta (EUVL C 501, 13.12.2021, s. 25).

1.3 **Tutkimuksen vireillepanoa koskevat huomautukset**

(5) Turkin viranomaiset, Bien & Qua Group, CGCSA, Morbi Ceramic Association ja Indian Council of Ceramic Tiles and Sanitaryware, jäljempänä ’intialainen neuvosto ja järjestö’, sekä useat intialaiset tuottajat/viejät esittivät huomautuksia valituksesta ja tutkimuksen vireillepanosta. Lisäksi valituksen tekijä esitti huomautuksia, joissa kiistettiin asianomaisten osapuolten huomautukset.

(6) Komissio totesi aluksi, että se tutki valituksen perusasetuksen 5 artiklan mukaisesti ja tuli siihen tulokseen, että edellytykset tutkimuksen vireillepanolle täyttyivät eli että tutkimuksen vireille panemiseksi oli riittävä näyttö.

(7) Perusasetuksen 5 artiklan 2 kohdan mukaan valitukseen on sisällyttävä sellaista tietoa, joka on kohtuudella valituksen tekijän käytettävissä. Tutkimuksen vireille panemiseksi tarvittavaa näyttöä koskevat eri oikeudelliset vaatimukset (näytön on oltava ”riittävää”) kuin näyttöä, joka tarvitaan polkumyynnin, vahingon tai syy-yhteyden olemassaolon alustavaa tai lopullista määrittämistä varten. Sen vuoksi näyttö, joka on määrältään tai laadultaan riittämätöntä polkumyynnin, vahingon tai syy-yhteyden alustavan tai lopullisen määrittämisen perusteeksi, voi kuitenkin riittää tutkimuksen vireillepanon perusteeksi. ([3])

(8) Turkin viranomaiset, intialaiset vientiä harjoittavat tuottajat, Bien & Qua Group, intialainen neuvosto ja järjestö sekä CGCSA olivat eri mieltä komission analyysista, joka koski valitukselle esitettyä tukea, jäljempänä ’edustavuutta koskeva analyysi’.

(9) Kyseiset osapuolet huomauttivat, että vain ”pieni osa” kotimaisista tuottajista – valituksen mukaan 25,8 prosenttia unionin keraamisten laattojen koko tuotannonalasta vuonna 2020 – tuki valitusta.

(10) Osapuolet myös väittivät, että tällaista prosenttiosuutta ei voida pitää tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen 1994 VI artiklan soveltamisesta tehdyn sopimuksen, jäljempänä ’WTO:n polkumyyntisopimus’, 4 artiklan mukaisesti valtaosana kotimaisesta tuotannonalasta ja että on syytä epäillä, täyttävätkö valituksen tehneet kotimaiset tuottajat WTO:n polkumyyntisopimuksen 5 artiklan 4 kohdassa asetetun 25 prosentin kynnysarvovaatimuksen tai onko valitus tehty tämän vaatimuksen täyttävien kotimaisten tuottajien puolesta. Lisäksi jotkin näistä osapuolista huomauttivat, että kaikkia keraamisten laattojen unionin tuottajia ei ollut edes lueteltu valituksen liitteessä 4 unionin tuottajina, ja pyysivät komissiota julkistamaan edustavuutta koskevan analyysinsa ja analyysimenetelmänsä, ja jotkin osapuolista huomauttivat, että valituksen tekijä ei toimittanut näyttöä siitä, että kaikki sen jäsenet tukivat päätöstä valituksen esittämisestä.

(11) Kaikki edustavuutta koskevat väitteet hylättiin. Komissio teki oman edustavuutta koskevan analyysinsa. Se otti ennen vireillepanoa yhteyttä kaikkiin tiedossa oleviin keraamisten laattojen tuottajiin unionissa ja pyysi niitä ilmaisemaan kantansa tutkimuksen vireillepanoon sekä toimittamaan tiedot tuotannostaan tutkimusajanjaksolta (1 päivän heinäkuuta 2020 ja 30 päivän kesäkuuta 2021 väliseltä ajalta). Yli 30 prosenttia EU:n koko tuotannonalasta ilmaisi tukevansa tutkimuksen vireillepanoa, eikä yksikään tuottaja ilmaissut vastustavansa sitä tai suhtautuvansa siihen neutraalisti. Näin ollen perusasetuksen 5 artiklan 4 kohdassa vahvistetut kynnysarvot täyttyivät. Analyysin tulos sekä tiedot yrityksistä, joihin komissio otti yhteyttä, ei-luottamukselliset vastaukset ja menetelmä asetettiin saataville tutkimuksen ei-luottamuksellisessa asiakirja-aineistossa, jäljempänä ’asiakirja-aineistoon liitetty edustavuutta koskeva muistio’.

(12) Perusasetuksen 5 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaan valitukseen on sisällyttävä luettelo kaikista valituksen tekijän tiedossa olevista kotimaisista tuottajista, mikä ei välttämättä tarkoita kaikkia tuottajia. Edustavuutta koskeva analyysi tehtiin tuolloin tiedossa olleiden tuottajien perusteella, kuten johdanto-osan 11 kappaleessa selitetään. Kotimaisten tuottajien luettelo ei välttämättä ole tyhjentävä, mutta tutkimuksen vireillepanon jälkeen ei myöskään ilmoittautunut lisää unionin tuottajia, jotka olisivat tehneet arvioinnin valituksen edustavuudesta mitättömäksi.

(13) Asianomaiset osapuolet eivät esittäneet näyttöä siitä, miksi valitus ja erityisesti sitä varten tietoja toimittaneisiin yrityksiin perustuvat vahinkoindikaattorit johtaisivat vääristyneeseen analyysiin, joka ei edustaisi koko unionin tuotannonalaa. Osapuolet vain totesivat, että valitusta tukeneiden kotimaisten tuottajien osuus (25,8 %) oli ”hyvin pieni” ja ”epätyypillinen”.

([3]) Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 11.7.2017, Viraj Profiles v. neuvosto, T-67/14, ECLI:EU:T:2017:481, 98 kohta.

(14) Unionin tuotannonalan määritelmän osalta todetaan, että asianomaiset osapuolet sekoittivat perusasetuksen 4 artiklan, joka koskee unionin tuotannonalan määritelmää, ja perusasetuksen 5 artiklan, jossa vahvistetaan säännöt menettelyn aloittamiselle. Menettelyn aloittamiseksi vaadittu kynnysarvo (vähintään 25 % tuotannosta) ei välttämättä liity vaatimuksen mukaiseen ”pääosaan”. ([4])

(15) Intialaiset vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että määrittäessään unionin vuoden 2020 tuotannon valituksen tekijä jätti aiheettomasti ja hatarin perustein huomioimatta Prodcom-tilastoista peräisin olevat tuotantotiedot.

(16) Komissio oli eri mieltä tästä väitteestä. Asianomaiset osapuolet eivät esittäneet mitään näyttöä siitä, että valituksen tekijän jäsenten (kansallisten tuottajajärjestöjen) sille toimittamat tiedot olisivat olleet puutteellisia, vaan kyseiset osapuolet totesivat vain, että niille ei toimitettu tietoja menetelmästä ja että mikään viranomainen tai virasto ei tarkastanut eikä todentanut CET:n tietoja. Itse asiassa valituksen tekijä vertasi Prodcom-tilastojen tietoja suoraan kansallisilta järjestöiltä kerättyihin tietoihin ja selitti asianmukaisesti, miksi se piti viimeksi mainittuja tietoja luotettavampina. Komissio piti valituksessa esitettyjä perusteluja kohtuullisina.

(17) Intialaiset vientiä harjoittavat tuottajat ja Bien & Qua Group väittivät, että yritykset, jotka kieltäytyivät toimimasta yhteistyössä tutkimuksessa otokseen kuuluvina yrityksinä, eivät näin ollen tukeneet valitusta. Sen vuoksi komission olisi arvioitava näiden yritysten valitukselle esittämää tukea ja jätettävä niiden tuotanto huomioimatta.

(18) Väite hylättiin. Valituksen tukeminen vireillepanoa edeltävässä vaiheessa ja edustavuutta koskeva analyysi liittyvät menettelyn aloittamiseen, ja niihin sovelletaan perusasetuksen 5 artiklaa. Otanta puolestaan liittyy tutkimukseen ja perustuu perusasetuksen 17 artiklaan. Se, että tutkimuksen vireillepanoa tukeva yritys myöhemmin päättää kieltäytyä osallistumasta komission valitsemaan otokseen, ei vaikuta edustavuutta koskevaan analyysiin. Tällaiset yritykset olivat edelleen unionin tuottajia, jotka tukivat tutkimuksen vireillepanoa.

(19) Turkin viranomaiset, intialaiset vientiä harjoittavat tuottajat sekä intialainen neuvosto ja järjestö eivät useista syistä hyväksyneet sitä, että komissio piti tiettyjen unionin tuottajien nimet salassa. Osapuolet väittivät, että esitettäessä vahinkoa koskevia väitteitä on ilmoitettava valituksen tekijöiden henkilöllisyys, koska ilman tätä tietoa vahinkoa koskevia väitteitä ei voida arvioida. Ne väittivät myös, että pitämällä näiden tuottajien nimet salassa valituksen tekijä pyrki tietoisesti välttämään unionin käyttäjistä muodostuvan teollisuudenalan oikeutetut vastalauseet. Lisäksi osapuolet väittivät, että puolustautumisoikeuksia rikottiin, koska ilman kyseisten unionin tuottajien nimiä niiden tietoja ei voitu tarkastaa julkisista lähteistä.

(20) Komissio oli eri mieltä tästä väitteestä. Tuottajien nimien käsittely luottamuksellisina ei vaikuttanut asianomaisten osapuolten mahdollisuuteen arvioida valituksessa väitettyä vahinkoa. Valituksessa esitettiin kaikki tarvittavat vahinkoindikaattorit ja selvitys siinä esitettyjen tietojen lähteistä sekä mainittiin myös, kuinka monta yritystä toimitti näihin indikaattoreihin liittyviä tietoja. Asianomaisilla osapuolilla oli mahdollisuus esittää huomautuksia valituksessa esitetystä vahinkoa koskevasta arvioinnista, ja ne myös tekivät niin. Lisäksi komissio huomautti, että salassa pidettiin vain niiden yritysten nimet, jotka esittivät hyvän syyn tälle sekä perustelivat vastatoimien riskin olemassaolon, kuten asiakirja-aineistoon liitetyssä edustavuutta koskevassa muistiossa selitettiin.

(21) Edustavuuden osalta todetaan, että kuten johdanto-osan 11 kappaleessa selitetään, analyysin tulos oli saatavilla ei-luottamuksellisessa asiakirja-aineistossa, joka sisälsi kaikkien osallistuneiden yritysten ei-luottamukselliset vastaukset. Vaikka vastaukset olivat nimettömiä, ne sisälsivät tarvittavat tiedot, joiden perusteella muut asianomaiset osapuolet pystyivät arvioimaan komission analyysia. Näitä tietoja olivat muun muassa yrityskohtaiset tuotanto- ja myyntitiedot.

([4]) Valituselimen asiaa ”European Communities – Definitive Anti-Dumping Measures on Certain Iron or Steel Fasteners from China” koskevan raportin (WT/DS397/AB/R) 418 kohta. Ks. myös unionin tuomioistuimen tuomio 8.9.2015, Philips Lighting Poland ja Philips Lighting v. neuvosto, C-511/13 P, ECLI:EU:C:2015:553, 60–73 kohta.

(22) Väitteelle, jonka mukaan tämä oli tietoinen yritys välttää käyttäjistä muodostuvan teollisuudenalan oikeutetut vastalauseet, ei ollut perusteita. Tuottajien nimien salassa pitämisen syynä oli vastatoimien riski. Tämä ei millään tavoin estänyt käyttäjiä esittämästä näkemyksiään. Komissio otti vireillepanon yhteydessä yhteyttä kaikkiin tiedossa oleviin käyttäjiin ja kehotti niitä toimimaan yhteistyössä tutkimuksessa sekä esittämään huomautuksia unionin edun arvioimiseksi. ([5]) Asianomaisiksi osapuoliksi kirjatuilla oli mahdollisuus tutustua valituksen ei-luottamukselliseen versioon ja esittää huomautuksia valituksesta ja vireillepanosta. ([6])

(23) Turkin viranomaiset, Bien & Qua Group ja CGCSA eivät hyväksyneet valituksessa käytettyä ajanjaksoa (1 päivä tammikuuta 2017 – 31 päivä joulukuuta 2020), koska se ei ollut mahdollisimman lähellä vireillepanopäivää ja koska se poikkeaa komission valitsemasta tutkimusajanjaksosta. Turkin viranomaiset viittasivat tässä yhteydessä WTO:n riitojenratkaisupaneelin loppuraporttiin asiassa Mexico – Steel Pipes and Tubes ([7]).

(24) Komissio totesi, ettei perusasetus sisällä valituksen tekijöiden valitsemaa ajanjaksoa koskevia oikeudellisia vaatimuksia tai vaatimusta, jonka mukaan tutkimukseen valitun ajanjakson olisi oltava sama kuin valituksen tekijöiden valitsema ajanjakso. Komissio voi kuitenkin valita tuoreemman ajanjakson, joka perusasetuksen 6 artiklan mukaisesti käsittää tavallisesti vähintään kuuden kuukauden jakson välittömästi ennen menettelyn aloittamista, jotta määritys olisi edustava, kuten se teki tässä tapauksessa. Tämä ei tarkoita, ettei valituksen tekijöiden valitsema ajanjakso olisi ollut käypä valitusta varten. Asianomaiset osapuolet eivät myöskään esittäneet mitään näyttöä päinvastaisesta.

(25) Lisäksi Turkin viranomaisten mainitsema WTO:n paneelin raportti ei koske valituksen tekijän valitsemaa ajanjaksoa, vaan kyseisessä riita-asiassa käsiteltävänä asiana oli tutkivan viranomaisen valitsema tutkimusajanjakso, joka oli kyseisessä tapauksessa sama kuin valituksessa käytetty ajanjakso. Lisäksi kiistanalainen seikka, johon Turkin viranomaiset viittasivat, koski sitä, että tutkivan viranomaisen valitseman tutkimusajanjakson ja menettelyn aloittamisen välillä oli kahdeksan kuukautta. Tässä tapauksessa tämä väli oli alle kuusi kuukautta.

(26) Turkin viranomaiset huomauttivat, että valituksen tekijän polkumyyntilaskelmissaan Turkin osalta käyttämä normaaliarvo oli liian korkea, mikä johtui valituksessa käytetystä lähteestä, jonka perusteella Turkin palkat oli laskettu. Turkin viranomaiset nostivat esille myös valituksen liitteeseen 10 sisältyvän polkumyyntilaskelman vaiheessa 5 esitetyn asiakirjan ”Dumping calculation for Türkiye – Methodology and SG&A” (Turkkia koskeva polkumyyntilaskelma – menetelmä sekä myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset), jonka otsikossa ja tekstissä mainittiin Intian noudettuna- ja CIF-vientihinnat. Turkin viranomaiset pyysivät komissiota selventämään, oliko kyseessä kirjoitusvirhe vai käytettiinkö polkumyyntiä laskettaessa Turkin viennin osalta Intian noudettuna- ja CIF-hintoja.

(27) Kuten komission yksiköiden analyysissa vahvistettiin, normaaliarvon perustana käytettyjen lukujen tueksi esitettiin riittävä näyttö. Valituksen tekijä käytti sellaisia lukuja, jotka olivat kohtuudella sen käytettävissä, kuten johdanto-osan 7 kappaleessa todetaan. Komissio vahvisti, että Intian noudettuna- ja CIF-vientihintojen mainitseminen johtui kirjoitusvirheestä ja että polkumyyntiä laskettaessa Turkin viennin osalta käytettiin Turkin noudettuna- ja CIF-hintoja.

(28) Intialaiset vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että valituksessa ei esitetty näyttöä, joka olisi vahvistanut polkumyynnin Intian osalta, koska valituksen tekijä muodosti normaaliarvon laskennallisesti. Kyseisten tuottajien mukaan WTO:n polkumyyntisopimuksen 5.2 artiklassa edellytetään, että pyynnön esittäjä esittää kohtuudella käytettävissään olevat tiedot hinnoista, joilla kyseistä tuotetta myytiin silloin, kun se oli tarkoitettu kulutukseen tutkimuksen kohteena olevien maiden kotimarkkinoilla.

([5]) Vireillepanoilmoituksen 5.5 kohta.
([6]) Vireillepanoilmoituksen 5.2 kohta.
([7]) Paneelin asiaa ”Mexico – Anti-Dumping Duties on Steel Pipes and Tubes from Guatemala” koskevan loppuraportin (WT/DS331/R) 7.234–7.236 kohta.

(29) Väite hylättiin. Kuten valituksessa todettiin, valituksen tekijä yritti ensin selvittää Intian kotimarkkinahinnat. Se pyysi kaikkia jäsenjärjestöjään keräämään kotimaiset laskut, tarjoukset ja hinnastot vuodelta 2020. Yksi kansallisista valmistajajärjestöistä tilasi erikseen raportin tätä varten ja toimitti sen valituksen tekijälle. Tähän raporttiin sisältyneet Intian kotimaiset laskut kattoivat vain kaksi kuukautta valituksessa käytetystä tutkimusajanjaksosta. Tästä syystä valituksen tekijä päätyi muodostamaan normaaliarvon laskennallisesti. WTO:n polkumyyntisopimuksen 5.2 artiklassa ja perusasetuksen 5 artiklan 2 kohdan c alakohdassa todetaan selvästi, että normaaliarvo voi perustua tuotteen laskennalliseen arvoon.

(30) Intialaiset vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että liian suuri osa valituksen tiedoista oli määritetty luottamuksellisiksi ja että tämä esti tuottajia arvioimasta tärkeitä seikkoja ja vastaamasta valituksessa esitettyihin väitteisiin riittävällä tavalla.

(31) Komissio oli eri mieltä tästä väitteestä. Se katsoi, että asianomaisten osapuolten tarkasteltavaksi tarkoitettu valituksen versio sisälsi kaiken olennaisen näytön ja ei-luottamukselliset yhteenvedot luottamuksellisina toimitetuista tiedoista, jotta asianomaiset osapuolet voivat käyttää puolustautumisoikeuksiaan menettelyssä.

(32) Perusasetuksen 19 artiklassa sallitaan luottamuksellisten tietojen suojaaminen olosuhteissa, joissa niiden luovuttamisesta olisi merkittävää etua kilpailijalle tai sillä olisi huomattavan epäsuotuisa vaikutus tiedon toimittaneeseen henkilöön tai siihen, jolta hän sai tiedon. Komissio arvioi valituksen arkaluonteisissa liitteissä annetut tiedot ja katsoi niiden kuuluvan edellä kuvattuihin tietoihin.

(33) Joka tapauksessa komissio totesi, että intialaiset vientiä harjoittavat tuottajat yksinkertaisesti määrittivät valituksen arkaluonteisiksi luokitellut osat ongelmallisiksi selittämättä syytä tälle. Valituksen tekijä toimitti valituksen jokaisen ”ongelmallisen” osion osalta merkityksellisen yhteenvedon valituksen arkaluonteisiin liitteisiin sisältyvistä tiedoista, jotta asianomaiset osapuolet voivat kohtuullisesti ymmärtää luottamuksellisina toimitettujen tietojen olennaisen sisällön, kuten perusasetuksen 19 artiklan 2 kohdassa säädetään.

(34) Valituksen ei-luottamuksellisesta versiosta kävi esimerkiksi selvästi ilmi, että se oli esitetty 29:n keraamisten laattojen unionin tuottajan puolesta, se, minkä kokoisia nämä unionin tuottajat olivat, ja että kaksi muuta unionin tuottajaa tuki virallisesti valitusta. Ei-luottamuksellisissa liitteissä 7–9 lueteltiin intialaiset ja turkkilaiset tuottajat. Ei-luottamuksellinen liite 10 sisälsi perusteellisen selvityksen laskennallisesta normaaliarvosta ja polkumyyntimarginaalista Intian osalta. Kauppavirtojen analyysiin liittyvät tiedot esitettiin ei-luottamuksellisessa liitteessä 11. Ei-luottamuksellisessa liitteessä 12 ja valituksen ei-luottamuksellisessa pääosassa esitettiin kaikki vahinkoindikaattorit (kootusti). Myös hinnan ja viitehinnan alittavuutta koskevat laskelmat, mukaan lukien käytetyt hinnat ja menetelmät, selitettiin valituksen pääosassa. Ei-luottamuksellisissa liitteissä 22 ja 23 selitettiin, mitkä tiedot toimitettiin luottamuksellisina, ja niissä esitettiin yhteenveto näistä tiedoista.

(35) Bien & Qua Group ja CGCSA vastustivat sitä, että Turkista ja Intiasta tulevaa tuontia oli valituksessa tarkasteltu kumulatiivisesti. Ne perustelivat vastustuksensa näistä maista tulevan tuonnin hintaeroilla, Turkin ja unionin hintojen eroilla, tuonnin erilaisilla kehityssuuntauksilla, tuonnin maantieteellisellä jakautumisella, tuotteiden väitetyillä eroilla sekä Euroopan talousyhteisön ja Turkin välisellä assosiaatiosopimuksella.

(36) Komissio oli eri mieltä tästä väitteestä. Ensinnäkin, kuten valituksen tekijä totesi vireillepanoa koskevissa huomautuksissaan, Euroopan talousyhteisön ja Turkin välisellä assosiaatiosopimuksella ei ole merkitystä perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan mukaisen tarkastelun kannalta.

(37) Asianomaisten osapuolten mainitsemien muiden perustelujen osalta komissio katsoi, että käytettävissä olevien tietojen ja tilastojen perusteella perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan mukaiset asianomaisten maiden kumulatiivisen arvioinnin edellytykset täyttyivät valitusvaiheessa. Polkumyyntimarginaalien todettiin ylittävän vähimmäistason. Kuten saatavilla olevista virallisista tuontitilastoista käy ilmi, kummastakin asianomaisesta maasta polkumyynnillä tapahtunut tuonti ylitti vähimmäistason.

(38) Lisäksi kilpailuedellytysten katsottiin olevan samankaltaiset:

— Asianomaisista maista peräisin olevia tuotteita ja unionin tuotannonalan tuotteita tarjottiin samalla maantieteellisellä alueella, kuten myös valituksen tekijä totesi huomautuksissaan. Lisäksi unioni on yhtä sisämarkkina-aluetta, ja se, että Intiasta ja Turkista tulevaa tuontia suuntautui tiettyihin jäsenvaltioihin enemmän kuin toisiin, ei tarkoita, etteivät kyseiset tuotteet olisi kilpailleet samoilla markkinoilla sekä keskenään että unionin tuotannon kanssa.

— Sekä Intiasta että Turkista tulevan tuonnin hinnat alittivat unionin tuotannonalan hinnat ja kokonaiskustannukset. Tuonnin erilaiset kehityssuuntaukset tai Turkista ja Intiasta tulevan tuonnin hintaerot eivät olleet syitä olla arvioimatta tuontia kumulatiivisesti. Kuten edellä todetaan, molemmista maista tuleva tuonti ylittää vähimmäistason, ja valituksen tekijä esitti näyttöä polkumyynnistä niiden molempien osalta.

— Molemmista asianomaisista maista peräisin olevan tuonnin läsnäolo markkinoilla oli tutkimusajanjakson aikana sekä absoluuttisesti että suhteellisesti mitattuna merkittävää.

— Valituksessa esitettiin riittävää näyttöä siitä, että turkkilaiset ja intialaiset tuotteet olivat hyvin samankaltaisia useissa eri tuotelajeissa niin pienten kuin suurten, posliinisten ja muusta materiaalista valmistettujen laattojen osalta.

(39) Turkin viranomaiset, intialaiset vientiä harjoittavat tuottajat, Bien & Qua Group ja CGCSA totesivat, että jotkin valituksessa analysoiduista vahinkoindikaattoreista (esimerkiksi tuotantokapasiteetti, myyntimäärä unionin markkinoilla, myyntihinnat unionin markkinoilla, työllisyys ja varastot) kehittyivät tarkastelujaksolla positiivisesti, ja että tämä osoittaa selvästi, ettei valituksen tekijöille ollut aiheutunut vahinkoa. Lisäksi Turkin viranomaiset väittivät, että aiheutunut vahinko riippui ryhmästä (suuret, keskisuuret ja pienet unionin yritykset) ja että komission olisi analysoitava vahinkoa kokonaisuutena.

(40) Alustavana huomautuksena todetaan, että valitusvaiheessa vahinkoa koskevan näytön riittävyyden arviointi edellyttää muun muassa perusasetuksen 5 artiklan 2 kohdan d alakohdassa kuvattujen asiaankuuluvien tekijöiden tarkastelua. Perusasetuksen 5 artiklan 2 kohdassa ei edellytetä, että kaikkien perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdassa mainittujen vahinkotekijöiden olisi osoitettava heikkenemistä, jotta merkittävän vahingon esiintyminen voidaan todeta. Perusasetuksen 5 artiklan 2 kohdan sanamuodon mukaan valitukseen on sisällyttävä tietoja polkumyynnillä tapahtuvaksi väitetyn tuonnin määrän muutoksista, tällaisen tuonnin vaikutuksesta samankaltaisen tuotteen hintoihin unionin markkinoilla sekä tuonnin seurausvaikutuksista unionin tuotannonalaan, mitä osoittavat merkitykselliset (mutteivät välttämättä kaikki) tekijät ja indikaattorit, joilla on vaikutusta unionin tuotannonalan tilanteeseen, kuten perusasetuksen 3 artiklan 3 ja 5 kohdassa luetellut tekijät. Kaikkien tekijöiden ei siis tarvitse osoittaa heikkenemistä, jotta vahinkoa koskeva näyttö voidaan todeta riittäväksi, eikä valituksessa myöskään välttämättä tarvitse tarkastella kaikkia näitä tekijöitä.

(41) Vahingon osalta valituksessa esitetty analyysi osoitti, että oli olemassa riittävästi näyttöä siitä, että Intiasta ja Turkista tuleva keraamisten laattojen tuonti unionin markkinoille kasvoi (sekä absoluuttisesti että suhteellisesti mitattuna).

(42) Tarkemmin sanottuna valituksessa toimitetun näytön mukaan Turkista tulleet tuontimäärät kasvoivat 48 prosenttia vuosina 2017–2020 (vuonna 2017 määrä oli 32 miljoonaa ja tutkimusajanjaksolla 46 miljoonaa neliömetriä), minkä seurauksena tämän tuonnin markkinaosuus vuonna 2020 oli 5,7 prosenttia, kun se vuonna 2017 oli ollut 4,1 prosenttia. Turkista tulevan tuonnin hinnat laskivat kyseisenä ajanjaksona keskimäärin 3 prosenttia. Samana ajanjaksona tuonti Intiasta kolminkertaistui (noin 8 miljoonasta neliömetristä yli 25 miljoonaan neliömetriin), minkä seurauksena sen markkinaosuus vuonna 2020 oli 3,1 prosenttia (vuonna 2017 hieman yli 1 %:n). Valituksessa toimitetun näytön mukaan tämä tuonti tapahtui polkumyyntihinnoin, jotka alittivat unionin tuotannonalan hinnat merkittävästi. Tällä vaikuttaa olleen merkittävä vahingollinen vaikutus unionin tuotannonalan tilanteeseen, mitä osoittavat esimerkiksi markkinaosuuden supistuminen sekä taloudellisten tulosten heikkeneminen.

(43) Turkin viranomaiset väittivät, että jakamalla unionin tuotannonalan kolmeen ryhmään yritysten tuotannon mukaan valituksen tekijä pyrki tietoisesti korostamaan pienten yritysten ryhmään kuuluville valituksen takana oleville yrityksille väitetysti aiheutunutta vahinkoa.

(44) Komissio oli eri mieltä tästä väitteestä. Valituksessa esitettiin mikrotaloudelliset vahinkoindikaattorit sekä kaikkien kolmen ryhmän osalta erikseen että yhdessä tarkasteltuina samoin kuin makrotaloudelliset vahinkoindikaattorit unionin koko tuotannonalan osalta. Näin ollen valitus sisälsi riittävän näytön unionin koko tuotannonalalle aiheutuneesta vahingosta ja mahdollisti myös yksityiskohtaisemman analyysin, sillä kehityssuuntaukset vaihtelivat kunkin ryhmän mukaan.

(45) Turkin viranomaiset, intialaiset vientiä harjoittavat tuottajat, intialainen neuvosto ja järjestö, CGCSA ja Bien & Qua Group väittivät, ettei valitus sisältänyt riittävää näyttöä syy-yhteydestä väitetyn polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen väitetyn vahingon välillä. Osapuolten mukaan väitetty vahinko johtui muista syistä, kuten covid-19-pandemiasta tai unionin tuotannonalan kustannusten noususta tai sen heikosta vientituloksesta.

(46) Komissio oli eri mieltä tästä väitteestä. Valituksen osiossa 6 analysoitiin muita tiedossa olleita tekijöitä, joilla saattoi olla vaikutusta unionin tuotannonalan tulokseen, muun muassa sen vientitulosta, nousevia kustannuksia, covid-19-pandemian vaikutuksia sekä muista maista kuin Intiasta ja Turkista tulevaa tuontia.

(47) Valituksessa myönnettiin, että valitusta varten tietoja toimittaneiden yritysten vienti väheni, mutta viennin osuus niiden kokonaismyynnistä oli edelleen 24 prosenttia. Valituksessa todettiin myös, että covid-19-pandemian puhkeaminen vaikutti unionin laattateollisuuteen. Joissakin jäsenvaltioissa (Italiassa ja Espanjassa) tehtaat olivat suljettuina useita kuukausia tiukkojen hygieniatoimenpiteiden vuoksi ja nämä sulkutoimet vaikuttivat tuotantoon laajasti, mutta tuotannonala pystyi säilyttämään myyntimääränsä myymällä varastojaan. Muista kolmansista maista tulevan tuonnin osalta todetaan, että asianomaisten maiden lisäksi mikään muu kolmas maa ei saavuttanut vähimmäistason ylittävää eli yli 1 prosentin markkinaosuutta. Valituksessa myös myönnettiin kustannusten nousseen, mutta siinä esitettiin näyttöä siitä, että yksikköhinnat nousivat vähemmän kuin tuotantokustannukset, mikä johtui Intiasta ja Turkista tulevan tuonnin lisääntymisestä polkumyyntihinnoin, jotka alittivat unionin tuotannonalan hinnat.

(48) Komissio katsoo, että yksikään näistä valituksessa analysoiduista tekijöistä ei osoittanut vääräksi lopputulemaa, jonka mukaan polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamiseksi oli olemassa riittävä näyttö siitä, että polkumyynnillä tapahtuneella tuonnilla oli merkittävä vahingollinen vaikutus unionin tuotannonalan tilanteeseen, kuten johdanto-osan 42 kappaleessa selitetään.

(49) CGCSA ja Bien & Qua Group totesivat, ettei valituksessa esitetty vahinkoanalyysi täyttänyt sitä koskevia oikeudellisia vaatimuksia, sillä se kattoi vain vuoden 2021 toiseen neljännekseen ulottuvan ajanjakson.

(50) Näillä huomautuksilla ei ollut merkitystä valitusta koskevan komission analyysin eikä menettelyn aloittamisen kannalta. Kuten vireillepanoilmoituksen 4 kohdassa todettiin tiivistetysti, riittävä näyttö osoitti, että valitus täytti merkittävän vahingon perusteella vireillepanon edellytykset. Valituksen tekijä esitti riittävää näyttöä siitä, että tutkimuksen kohteena olevan tuotteen tuonti asianomaisista maista lisääntyi kokonaisuudessaan sekä absoluuttisesti että markkinaosuudella mitattuna ja että tällä tuonnin kasvulla ja sen hintatasoilla oli kielteinen vaikutus unionin tuotannonalan veloittamiin hintoihin ja sen markkinaosuuteen, mikä puolestaan on vaikuttanut erittäin kielteisesti unionin tuotannonalan kokonaistulokseen.

(51) Edellä esitetyn perusteella komissio vahvisti, että perusasetuksen 5 artiklan 4 kohdassa vahvistetut tutkimuksen vireillepanoa koskevat kynnysarvot täyttyivät ja että valituksen tekijä toimitti riittävää näyttöä polkumyynnistä, vahingosta ja syy-yhteydestä ja täytti näin WTO:n polkumyyntisopimuksen 5.2 artiklan sekä perusasetuksen 5 artiklan 2 kohdan vaatimukset. Näin ollen valitus täytti vireillepanon edellytykset.

(52) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen useat asianomaiset osapuolet toistivat joitakin tutkimuksen vireillepanovaiheessa esittämiään huomautuksia.

(53) Turkin viranomaiset, CGCSA, turkkilainen Sogutsen Seramik ja 16 intialaista vientiä harjoittavaa tuottajaa toistivat vireillepanon jälkeen esittämänsä, edustavuutta koskevat väitteensä. Ne toistivat erityisesti, että kahden unionin tuottajan, jotka korvattiin otoksessa niiden ilmoitettua komissiolle, etteivät ne voineet vastata kyselylomakkeeseen, ei pitäisi katsoa tukevan tutkimuksen vireillepanoa. Lisäksi kyseiset osapuolet toistivat väitteensä, jonka mukaan riittävän moni osapuoli ei tukenut menettelyn aloittamista eikä tukensa esittäneiden osuutta voida pitää WTO:n polkumyyntisopimuksen 4 artiklan mukaisesti valtaosana kotimaisesta tuotannonalasta.

(54) Edustavuutta koskevia väitteitä käsitellään johdanto-osan 11–16 ja 18 kappaleessa. Koska osapuolet eivät esittäneet mitään uusia väitteitä, komissio vahvisti, että nämä väitteet hylätään.

(55) Kuusitoista intialaista vientiä harjoittavaa tuottajaa ja turkkilainen yritys Sogutsen Seramik toistivat, että niiden puolustautumisoikeuksia rikottiin, kun joidenkin unionin tuottajien nimet pidettiin salassa.

(56) Väitteitä, jotka koskevat tiettyjen unionin tuottajien nimien salassapitoa ja väitettyä puolustautumisoikeuksien rikkomista, käsitellään johdanto-osan 20–22 kappaleessa. Komissio vahvisti, että nämä väitteet hylätään.

1.4 **Otanta**

(57) Komissio ilmoitti vireillepanoilmoituksessa, että se saattaa soveltaa asianomaisiin osapuoliin perusasetuksen 17 artiklan mukaista otantaa.

1.4.1 *Unionin tuottajia koskeva otanta*

(58) Komissio ilmoitti vireillepanoilmoituksessa, että se oli valinnut alustavasti kuusi unionin tuottajaa käsittävän otoksen. Komissio valitsi otoksen käyttäen perusteena suurinta edustavaa myynti- ja tuotantomäärää ottaen huomioon maantieteellisen jakauman sekä keraamisten laattojen tuotannonalan voimakkaan pirstaloitumisen johdanto-osan 59–63 kappaleessa yksityiskohtaisesti kuvatun menetelmän mukaisesti.

(59) Komissio on todennut aiemmissa keraamisten laattojen polkumyyntituontia koskevissa tutkimuksissa ([8]) keraamisten laattojen tuotannonalan olevan voimakkaasti pirstaloitunut. Varmistaakseen näin ollen, että suurten yritysten tulokset eivät hallitse vahinkoanalyysia ja että pienten ja keskisuurten tuottajien – jotka yhteensä vastaavat merkittävästä osasta unionin tuotantoa – tilanne otetaan asianmukaisesti huomioon, komissio päätti vahvistaa vuotuisen tuotantomäärän perusteella kolme tuottajaryhmää:

— ryhmä 1: suuret tuottajat – tuotanto yli 10 miljoonaa m^2 vuodessa,

— ryhmä 2: keskisuuret tuottajat – tuotanto 5–10 miljoonaa m^2 vuodessa,

— ryhmä 3: pienet tuottajat– tuotanto alle 5 miljoonaa m^2 vuodessa.

(60) Vaikka tässä tutkimuksessa kävi ilmi, että tuotanto on siirtymässä suurille tuottajille, unionin tuotannonala on edelleen voimakkaasti pirstaloitunut: pienten ja keskisuurten tuottajien osuus unionin tuotannosta tutkimusajanjaksolla oli noin puolet. Siksi komissio katsoi, että unionin tuotannonalan pirstaloituminen olisi otettava huomioon myös tässä tutkimuksessa. Sen vuoksi se päätti soveltaa otoksen valinnassa samaa menetelmää kuin aiemmissa tutkimuksissa ja katsoi, että kaikkien tuottajaryhmien olisi oltava otoksessa edustettuina.

(61) Alustavaan otokseen kuului kuusi unionin tuottajaa. Otokseen valittujen unionin tuottajien osuus unionin arvioidusta kokonaistuotannosta oli 6 prosenttia ja niiden osuus unionin tuotannonalan kokonaismyynnistä 8 prosenttia tutkimusajanjaksolla. Otoksessa olivat edustettuina kaikki kolme yritysryhmää – siihen sisältyi yksi suuri tuottaja sekä kaksi keskisuurta ja kolme pientä tuottajaa.

(62) Jotta otoksen valinnassa voitiin ottaa huomioon eri tilanteet unionin eri jäsenvaltioissa, komissio otti huomioon myös maantieteellisen jakauman, kuten johdanto-osan 58 kappaleessa mainitaan. Otokseen valitut tuottajat sijaitsivat Italiassa, Puolassa, Espanjassa ja eräässä Keski-Euroopan maassa. Siten otos kattoi jäsenvaltiot, joissa sijaitsee noin 90 prosenttia tuotannosta.

(63) Näin ollen komissio katsoi, että käytetyillä menetelmillä varmistettiin, että otos edusti unionin tuotantoa kokonaisuutena ja että se oli siten perusasetuksen 17 artiklan 1 kohdan mukainen.

([8]) Neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 917/2011, annettu 12 päivänä syyskuuta 2011, lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien keraamisten laattojen tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöönotetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta (EUVL L 238, 15.9.2011, s. 1) ja komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2017/2179, annettu 22 päivänä marraskuuta 2017, lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien keraamisten laattojen tuonnissa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1036 11 artiklan 2 kohdan mukaisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun seurauksena (EUVL L 307, 23.11.2017, s. 25).

(64) Komissio kehotti asianomaisia osapuolia esittämään huomautuksia alustavasta otoksesta. Huomautuksia ei saatu asetetussa määräajassa, joten alustava otos vahvistettiin. Otoksen katsottiin edustavan unionin tuotannonalaa.

(65) Otoksen vahvistamisen jälkeen yksi otokseen valittu pieni tuottaja Italiasta ilmoitti komissiolle, ettei se voinut vastata kyselylomakkeeseen. Komissio korvasi kyseisen yrityksen toisella italialaisella pienellä tuottajalla ja ilmoitti asianomaisille osapuolille lopulliseen otokseen tehdystä muutoksesta.

(66) Tämän ensimmäisen lopulliseen otokseen tehdyn muutoksen jälkeen myös uusi yritys ilmoitti komissiolle, ettei se voinut vastata kyselylomakkeeseen. Komissio muutti lopullista otosta jälleen korvaamalla kyseisen yrityksen toisella pienellä italialaisella tuottajalla. Asianomaisille osapuolille ilmoitettiin toisesta lopulliseen otokseen tehdystä muutoksesta.

(67) Lopullinen otos, johon oli tehty toinen muutos, edusti 6:ta prosenttia unionin arvioidusta kokonaistuotannosta ja 8:aa prosenttia unionin tuotannonalan kokonaismyynnistä tutkimusajanjaksolla, ja kattoi neljä jäsenvaltiota, joissa sijaitsee noin 90 prosenttia unionin tuotannosta. Komissio katsoi lopullisen otoksen edustavan unionin kokonaistuotantoa ja -myyntiä ottaen huomioon maantieteellisen jakauman ja unionin tuotannonalan pirstaloitumisen.

(68) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Turkin viranomaiset, CGCSA ja neljä turkkilaista yritystä (EGE Seramik, Kale Seramik, Sogutsen Seramik ja Yurtbay Seramik) esittivät huomautuksia unionin tuottajia koskevasta otoksesta. Ne väittivät erityisesti, ettei otos ollut riittävän edustava, sillä se edusti vain 6:ta prosenttia unionin tuotannosta. Turkin viranomaiset ja Yurtbay Seramik väittivät, että komission olisi pitänyt tutkia kaikki 29 yritystä, jotka toimittivat tietoja valitusta varten. Turkin viranomaiset ja CGCSA syyttivät komissiota siitä, että tämä oli vääristänyt otosta tahallisesti valitsemalla siihen joko taloudellisissa vaikeuksissa olevia yrityksiä tai yrityksiä, jotka tuottivat kaikkein kalleimpia keraamisia laattoja, kuten käsintehtyjä tai designtuotteita.

(69) Lisäksi Turkin viranomaiset väittivät, ettei komissio selittänyt, miten otos oli muodostettu eli kuinka monta tuottajaa kuhunkin tuottajaryhmään oli valittu.

(70) Ensinnäkin komissio huomautti, ettei yksikään johdanto-osan 68 kappaleessa mainituista osapuolista esittänyt unionin tuottajia koskevasta otoksesta huomautuksia asetetussa määräajassa.

(71) Komissiolla ei myöskään ollut velvollisuutta eikä se voinut sisällyttää otokseen kaikkia unionin tuottajia, jotka toimittivat tietoja valitusta varten, eikä myöskään kaikkia tutkimuksen vireillepanoa tukeneita tuottajia. Perusasetuksen 17 artiklan mukaisesti komissio valitsi unionin tuottajista edustavan otoksen, ”joka voi kohtuullisesti olla tutkimuksen kohteena, ottaen huomioon käytettävissä oleva aika”. Otoksen edustavuuden parantamiseksi komissio sisällytti otokseen kaksi kertaa enemmän unionin tuottajia kuin tavallisesti. Unionin tuotannonalan pirstaloitumisen huomioon ottamiseksi (pienten ja keskisuurten tuottajien osuus unionin tuotannosta oli tutkimusajanjaksolla noin puolet, kuten johdanto-osan 60 kappaleessa selitetään) komissio valitsi otokseen johdanto-osan 59 kappaleessa kuvatuista kolmesta tuottajaryhmästä yhteensä kuusi yritystä, vaikka tavanomaisena käytäntönä olisi ollut valita otokseen kolme suurinta unionin tuottajaa. Vaikka komissio olisi valinnut otokseen vain kolme suurinta unionin tuottajaa, otokseen valittujen tuottajien osuus tuotannosta ei olisi merkittävästi suurempi (6:n % sijaan 9 % unionin tuotannosta) eikä tällainen otos vastaisi ”suurinta *edustavaa* tuotantomäärää” (korostus lisätty), koska siinä ei otettaisi huomioon unionin tuotannonalan pirstaloitumista.

(72) Komissio valitsi otokseen sellaisen (suuren) määrän unionin tuottajia, joka voitiin kohtuudella tutkia käytettävissä olevassa ajassa. Komissio valitsi otokseen kunkin tuottajaryhmän suurimmat tuottajat ottaen samalla huomioon myös maantieteellisen jakauman. Unionin tuottajien lukumäärä kussakin tuottajaryhmässä kuvasti komission tiedossa vireillepanohetkellä ollutta unionin tuotannonalan rakennetta.

(73) Komissio oli eri mieltä myös Turkin viranomaisten ja CGCSA:n väitteestä, jonka mukaan komissio vääristi otosta tahallisesti valitsemalla siihen yrityksiä, joiden kustannukset ja hinnat olivat korkeammat tai jotka olivat taloudellisissa vaikeuksissa. Otos valittiin objektiivisin perustein ja niiden tietojen pohjalta, jotka olivat vireillepano-hetkellä komission käytettävissä. Asianomaisilla osapuolilla oli mahdollisuus esittää huomautuksia otoksen valinnasta, mutta asetetussa määräajassa ei saatu huomautuksia. Komissio totesi toistamiseen, että osapuolten myöhemmin esittämien väitteiden tueksi ei esitetty mitään näyttöä.

(74) Näin ollen kaikki unionin tuottajien otosta koskevat väitteet hylättiin.

1.4.2 *Tuojia koskeva otanta*

(75) Voidakseen päättää otannan tarpeellisuudesta ja valita tarvittaessa otoksen komissio pyysi etuyhteydettömiä tuojia toimittamaan vireillepanoilmoituksessa pyydetyt tiedot.

(76) Viisi yritystä toimitti pyydetyt tiedot ja suostui osallistumaan otokseen. Yksi yrityksistä, OBI Group Holding SE & Co. KGaA, osti tutkimuksen kohteena olevaa tuotetta lähes yksinomaan Intiasta ja Turkista tukkumyyjinä toimivilta riippumattomilta tuojilta. Sen vuoksi komissio katsoi, että tämä yritys olisi luokiteltava tutkimuksessa käyttäjäksi.

(77) Tuojilta saatujen vastausten vähäisen määrän vuoksi komissio päätti, ettei otanta ollut tarpeen. Se ilmoitti päätöksestään asianomaisille osapuolille. Tästä ei saatu huomautuksia.

1.4.3 *Intiassa toimivia vientiä harjoittavia tuottajia koskeva otanta*

(78) Voidakseen päättää otannan tarpeellisuudesta ja valita tarvittaessa otoksen komissio pyysi kaikkia Intiassa toimivia vientiä harjoittavia tuottajia toimittamaan vireillepanoilmoituksessa pyydetyt tiedot. Lisäksi komissio pyysi Intian edustustoa Euroopan unionissa yksilöimään muita mahdollisia vientiä harjoittavia tuottajia, jotka saattaisivat olla kiinnostuneita osallistumaan tutkimukseen, ja/tai ottamaan yhteyttä niihin.

(79) Yli 140 intialaista vientiä harjoittavaa tuottajaa toimitti pyydetyt tiedot ja suostui osallistumaan otokseen. Komissio ilmoitti 22 päivänä joulukuuta 2021 julkaistulla avoimeen asiakirja-aineistoon liitetyllä muistiolla valinneensa alustavan otoksen perusasetuksen 17 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti. Tähän otokseen oli valittu kolme vientiä harjoittavien tuottajien ryhmää, ja otos perustui unioniin suuntautuneen viennin suurimpaan edustavaan määrään, joka voitiin kohtuudella tutkia käytettävissä olevassa ajassa. Myös Intian viranomaisia kuultiin alustavan otoksen valinnasta.

(80) Kolme osapuolta esitti huomautuksia alustavasta otoksesta. Näistä osapuolista kaksi pyysi, että ne sisällytettäisiin otokseen, mutta ne eivät kuitenkaan kiistäneet sitä, että alustavaan otokseen valitut kolme yritystä olivat suurimmat vientiä harjoittavat tuottajat, eivätkä väittäneet, että niiden sisällyttäminen otokseen jonkin näiden kolmen yrityksen sijasta parantaisi otoksen edustavuutta. Yksi otokseen kuulumaton vientiä harjoittavien tuottajien ryhmä väitti, että siihen etuyhteydessä olevien yritysten otantaa koskevissa lomakkeissa yksittäin ilmoittaman unioniin suuntautuvan myynnin kokonaismäärän perusteella kyseinen ryhmä kuuluu kolmen suurimman vientiä harjoittavan tuottajan joukkoon eli se olisi riittävän suuri sisällytettäväksi otokseen. Komissio tutki asiaa ja vahvisti, että kyseinen ryhmä todella kuului kolmen suurimman vientiä harjoittavan tuottajan joukkoon. Näin ollen komissio julkaisi 3 päivänä tammikuuta 2022 avoimeen asiakirja-aineistoon liitetyn muistion, jossa ilmoitettiin kolmen intialaisen vientiä harjoittavan tuottajan korjatusta otoksesta. Muutettuun otokseen sisältyvät yritykset olivat Lavish Granito Group, Icon Granito Group ja Conor Granito Group. Niiden osuus kaikkien otantaa koskevaan pyyntöön vastanneiden intialaisten yritysten Euroopan unioniin suuntautuneesta tutkimusajanjakson aikaisesta myynnistä neliömetreinä oli 20–25 prosenttia ja Intiasta tulevasta keraamisten laattojen tuonnista neliömetreinä kyseisellä ajanjaksolla 16,5–20,5 prosenttia. Otosta pidettiin näin ollen edustavana.

(81) Muistion jälkeen otokseen alun perin valittu mutta muutetusta otoksesta pois jätetty vientiä harjoittavien tuottajien ryhmä pyysi, että se sisällytettäisiin kuitenkin otokseen. Se toimitti tarkistetut vientiluvut, joiden perusteella sen unioniin suuntautuvan myynnin määrä oli suurempi kuin se oli otantaa koskevassa lomakkeessa alun perin ilmoittanut. Kyseinen osapuoli väitti, että sen sisällyttämisen otokseen – joko valitsemalla alkuperäinen otos uudelleen tai lisäämällä se otokseen neljäntenä osapuolena – parantaisi otoksen edustavuutta. Komissio eväsi tämän pyynnön. Se totesi, ettei tarkistetuilla vientiluvuilla ollut vaikutusta otoksen edustavuuteen ja että nämä luvut toimitettiin otantaan liittyvien tietojen toimittamisen määräajan jälkeen. Komissio totesi myös, että neljännen osapuolen lisääminen otokseen voisi estää tutkimuksen saattamisen päätökseen hyvissä ajoin. Näin ollen komissio vahvisti otoksen 12 päivänä tammikuuta 2022 päivätyssä avoimeen asiakirja-aineistoon liitetyssä muistiossa.

(82) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Biuro Handlowe Netto PLUS Sp. z o.o. Sp. k., Cortina Outlet & Salon Płytek Cezary Krzysztof Dąbrowski ja Cortina Outlet & Salon Płytek Izabela Awier ([9]), jäljempänä 'Netto ja Cortina' tai 'Ceramika Netto') väittivät, että komission olisi pitänyt tutkia kaikki ilmoittautuneet vientiä harjoittavat tuottajat. Yrityksen mukaan tapauksen tekninen monimutkaisuus ja yhteistyössä toimineiden intialaisten vientiä harjoittavien tuottajien monimutkainen rakenne eivät olleet riittävä syy rajata tutkimusta otokseen valittuihin yrityksiin.

(83) Komissio oli eri mieltä tästä väitteestä. Intialaisten vientiä harjoittavien tuottajien suuren määrän vuoksi komissiolla oli perusasetuksen 17 artiklan 1 kohdan mukaisesti oikeus käyttää otantaa. Komissio valitsi perusasetuksen 17 artiklan mukaisesti edustavan otoksen, "joka voi kohtuullisesti olla tutkimuksen kohteena, ottaen huomioon käytettävissä oleva aika". Ceramika Netto ei myöskään esittänyt intialaisten vientiä harjoittavien tuottajien otosta koskevia huomautuksiaan asetetussa määräajassa. Näin ollen komissio hylkäsi tämän väitteen.

1.4.4 *Turkissa toimivia vientiä harjoittavia tuottajia koskeva otanta*

(84) Voidakseen päättää otannan tarpeellisuudesta ja valita tarvittaessa otoksen komissio pyysi kaikkia Turkissa toimivia vientiä harjoittavia tuottajia toimittamaan vireillepanoilmoituksessa pyydetyt tiedot. Lisäksi komissio pyysi Turkin pysyvää edustustoa Euroopan unionissa yksilöimään muita mahdollisia vientiä harjoittavia tuottajia, jotka saattaisivat olla kiinnostuneita osallistumaan tutkimukseen, ja/tai ottamaan yhteyttä niihin.

(85) Kahdeksantoista turkkilaista vientiä harjoittavaa tuottajaa tai niiden ryhmää toimitti pyydetyt tiedot ja suostui osallistumaan otokseen. Komissio ilmoitti 22 päivänä joulukuuta 2021 julkaistulla avoimeen asiakirja-aineistoon liitetyllä muistiolla valinneensa alustavan otoksen perusasetuksen 17 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti. Tähän otokseen oli valittu kolme vientiä harjoittavaa tuottajaa tai niiden ryhmää, ja otos perustui unioniin suuntautuneen viennin suurimpaan edustavaan määrään, joka voitiin kohtuudella tutkia käytettävissä olevassa ajassa. Myös Turkin viranomaisia kuultiin alustavan otoksen valinnasta.

(86) Turkin viranomaiset, yksi turkkilaisten vientiä harjoittavien tuottajien ryhmä ja kaksi turkkilaisten valmistajien etuja edustavaa järjestöä esittivät oleellisia huomautuksia alustavasta otoksesta. Turkkilaisten vientiä harjoittavien tuottajien ryhmä ehdotti, että yritysten suuruusjärjestyksen määrittämisessä käytettäisiin perusteena painoa (neliömetrimäärän sijasta). Kaikki neljä osapuolta ilmaisivat vastustavansa alun perin ehdotettua otosta ja kyseenalaistivat joissakin otantaa koskevissa lomakkeissa annetut tiedot ja sen, pitäisikö joidenkin otokseen valittujen osapuolten kuulua otokseen. Sen vuoksi komissio pyysi 3 päivänä tammikuuta 2022 kahta yritystä, jotka oli alun perin luokiteltu kolmen suurimman yrityksen joukkoon, selventämään otantaa koskevassa lomakkeessa antamiaan tietoja. Toinen yrityksistä korjasi alun perin toimittamiaan tietoja hieman, kun taas toinen niistä muutti tietojaan merkittävästi, ja tämän muutoksen myötä sen vientimäärä oli huomattavasti pienempi. Korjaus vaikutti myös kolmen suurimman yrityksen/ryhmän joukkoon. Tämän seurauksena komissio julkaisi 4 päivänä tammikuuta 2022 avoimeen asiakirja-aineistoon liitetyn muistion, jossa ilmoitettiin kolmen turkkilaisen vientiä harjoittavan tuottajan korjatusta otoksesta. Komissio määritti kolmen suurimman vientiä harjoittavan tuottajan joukon neliömetrimäärän perusteella, joka on tavanomainen viiteyksikkö keraamisten laattojen alalla. Muutettuun otokseen sisältyvät yritykset olivat Hitit Seramik Sanayi ve Ticaret A.Ş., Vitra Karo Sanayi ve Ticaret A.Ş. sekä yksi ryhmä, johon kuuluvat Qua Granite ve Hayal Yapi Ürünleri San. Tic. A.Ş. ja Bien Yapi Ürünleri San. Tic. A.Ş. Näiden yritysten osuus Turkista tulevasta tutkimusajanjakson aikaisesta keraamisten laattojen tuonnista neliömetreinä oli tässä vaiheessa saatavilla olevien tietojen perusteella lähes 51 prosenttia. Muutettua otosta pidettiin näin ollen edustavana.

(87) Turkkilainen ryhmä, joka esitti huomautuksia alkuperäisestä otoksesta, pyysi toistamiseen, että yritykset asetettaisiin suuruusjärjestykseen laattojen painon perusteella, jolloin kyseinen ryhmä sijoittuisi kolmen suurimman yrityksen joukkoon, ja se myös muistutti olevansa halukas osallistumaan otokseen. Muutetusta otoksesta ei saatu muita huomautuksia. Komissio ei löytänyt pakottavia syitä, joiden perusteella olisi perusteltua olla käyttämättä keraamisten laattojen alalla tavallisesti käytettyä viiteyksikköä. Näin ollen komissio vahvisti otoksen 12 päivänä tammikuuta 2022 päivätyssä avoimeen asiakirja-aineistoon liitetyssä muistiossa.

1.5 **Yksilöllinen tarkastelu**

(88) Neljä intialaisten vientiä harjoittavien tuottajien ryhmää ja viisi turkkilaisten vientiä harjoittavien tuottajien ryhmää pyysivät yksilöllistä tarkastelua perusasetuksen 17 artiklan 3 kohdan mukaisesti toimittamalla vastauksen kyselylomakkeeseen asetetussa määräajassa eli 30 päivän kuluessa otoksesta ilmoittamisesta. Komissio päätti, että näiden pyyntöjen tarkastelu olisi hankaloittanut tehtävää kohtuuttomasti ja estänyt tutkimuksen loppuun

([9]) Menettelyn aikana nämä kolme yritystä ilmoittivat komissiolle sulautuneensa yhdeksi yritykseksi, jonka nimi on Ceramika Netto Sp. z o.o. Sp.K.

saattamisen hyvissä ajoin. Tämä johtui pyyntöjen lukumäärästä, joidenkin pyynnön esittäneiden osapuolten monimutkaisesta yritysrakenteesta sekä tutkittujen vientiä harjoittavien tuottajien otoksen koosta ja monimutkaisuudesta. Sen vuoksi yksilöllistä tarkastelua koskevat pyynnöt hylättiin.

(89) Puolalainen keraamisten laattojen tuoja Ceramika Netto toimitti elokuussa 2022 eli selvästi edellä mainitun määräajan umpeutumisen jälkeen kirjallisen huomautuksen liitteenä kahden intialaisen tuottajan laatimat kirjeet, joissa pyydettiin yksilöllistä tarkastelua. Näitä kirjeitä, joita ei toimitettu kyselylomakevastauksen yhteydessä, joiden toimittajana oli kolmas osapuoli ja jotka toimitettiin kuusi kuukautta yksilöllistä tarkastelua koskeville pyynnöille asetetun määräajan umpeutumisen jälkeen, ei voida pitää perusasetuksen 17 artiklan 3 kohdan mukaisina yksilöllistä tarkastelua koskevina pyyntöinä. Vaikka ne olisikin otettu huomioon, ne olisi joka tapauksessa hylätty samoista syistä kuin johdanto-osan 88 kappaleessa tarkoitetut, asianmukaisesti toimitetut pyynnöt.

1.6 **Luottamuksellisuutta koskeva unionin tuottajien pyyntö**

(90) CET:n edustamat valituksen tekijät ja valitusta tukeneet osapuolet pyysivät, että niiden nimiä käsiteltäisiin perusasetuksen 19 artiklan 1 kohdan mukaisesti luottamuksellisina vastatoimien riskin vuoksi. CET totesi, että vireillepanoa edeltävässä vaiheessa myönnetty luottamuksellinen käsittely olisi ulotettava myös tutkimusvaiheeseen.

(91) Valituksen tekijät ja valitusta kannattaneet osapuolet ilmoittivat tältä osin, että vastatoimia voisivat toteuttaa niiden – erityisesti Turkissa sijaitsevat – raaka-aineiden toimittajat, niiden unionissa sijaitsevat asiakkaat, jotka niin ikään toivat tuotetta asianomaisista maista, sekä niiden asiakkaat asianomaisissa maissa.

(92) Komissio tutki pyynnöt ja niitä tukevan näytön erikseen kunkin yrityksen osalta. Komissio myös totesi, että Kiinasta peräisin olevien keraamisten laattojen tuontia koskevassa tutkimuksessa ([10]) ja myöhemmin toteutetussa toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevassa tarkastelussa ([11]) unionin tuottajien henkilöllisyys pidettiin salassa.

(93) Komissio totesi, että vastatoimien riski oli olemassa neljän otokseen valitun unionin tuottajan tapauksessa. Tämän perusteella komissio myönsi näiden yritysten henkilöllisyyden osalta luottamuksellisen käsittelyn koko menettelyn ajalle.

(94) Sitä vastoin espanjalaisen tuottajan Azteca Products & Services, S.L.U:n osalta komissio totesi, ettei vastatoimien riskiä ollut olemassa, joten se päätti julkistaa yrityksen nimen.

(95) Tässä yhteydessä huomautetaan, että VIVES Groupin esittämä luottamuksellisuutta koskeva pyyntö todettiin perusteettomaksi jo vireillepanoa edeltävässä vaiheessa (ks. selostus VIVES Groupin rakenteesta johdanto-osan 101 kappaleessa).

1.7 **Kyselyvastaukset**

(96) Komissio lähetti valituksen tekijälle kyselylomakkeen, jossa se pyysi unionin tuotannonalan makroindikaattoritietoja. Lisäksi se pyysi otokseen valittuja kuutta unionin tuottajaa, kolmea Intiassa toimivaa vientiä harjoittavien tuottajien ryhmää ja kolmea Turkissa toimivaa vientiä harjoittavien tuottajien ryhmää täyttämään asiaa koskevat kyselylomakkeet. Koska etuyhteydettömien tuojien osalta ei sovellettu otantaa, kaikkia etuyhteydettömiä tuojia ja kaikkia käyttäjiä pyydettiin täyttämään niille tarkoitetut kyselylomakkeet.

(97) Unionin tuottajille, etuyhteydettömille tuojille, käyttäjille, intialaisille vientiä harjoittaville tuottajille sekä turkkilaisille vientiä harjoittaville tuottajille tarkoitetut kyselylomakkeet asetettiin saataville verkossa ([12]) vireillepanopäivänä.

(98) Komissio sai vastauksen kyselylomakkeisiin otokseen valituilta kuudelta unionin tuottajalta, valituksen tekijältä, kolmelta tuojalta, yhdeltä käyttäjältä, otokseen valituilta kolmelta intialaiselta vientiä harjoittavien tuottajien ryhmältä sekä otokseen valituilta kolmelta turkkilaiselta vientiä harjoittavien tuottajien ryhmältä.

([10]) Täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 917/2011.
([11]) Täytäntöönpanoasetus (EU) 2017/2179.
([12]) https://tron.trade.ec.europa.eu/investigations/case-view?caseId=2559

(99) Tutkittuaan alustavasti tuojien kyselyvastauksia komissio tiedusteli tuojien mahdollisesta suhteesta Intiassa ja Turkissa toimiviin tuottajiin. Yksi tuoja vahvisti olevansa oikeudelliselta asemaltaan intialaisen keraamisten laattojen tuottajan liikekumppani, eikä sitä siten voitu pitää etuyhteydettömänä tuojana. Näin ollen komissio ei ottanut kyseisen tuojan kyselyvastausta huomioon.

1.8 **Tarkastuskäynnit**

(100) Komissio hankki ja tarkasti kaikki polkumyynnin, siitä johtuvan vahingon ja unionin edun alustavaa määrittämistä varten tarpeellisina pitämänsä tiedot. Perusasetuksen 16 artiklan mukaisia tarkastuskäyntejä tehtiin seuraavien yritysten toimitiloihin:

Unionin tuottajat ja niihin etuyhteydessä olevat kauppiaat sekä valituksen tekijä

— neljä otokseen valittua unionin tuottajaa ja tarvittaessa niihin etuyhteydessä olevat kauppiaat, joille myönnettiin luottamuksellinen käsittely (ks. 1.6 jakso),

— Azteca Products & Services, S.L.U. ja siihen etuyhteydessä oleva kauppias Kerstone, S.L., jotka molemmat sijaitsevat Alcorassa (Castellónissa), Espanjassa,

— European Ceramic Tile Manufacturers' Association, Bryssel, Belgia;

intialaiset vientiä harjoittavat tuottajat

— Icon Granito Limited ja siihen etuyhteydessä olevat yritykset, Morbi, Intia, jäljempänä 'Icon Group',

— Conor Granito Limited ja siihen etuyhteydessä olevat yritykset, Morbi, Intia, jäljempänä 'Conor Group',

— Lavish Granito Limited ja siihen etuyhteydessä olevat yritykset, Morbi, Intia, jäljempänä 'Lavish Group';

turkkilaiset vientiä harjoittavat tuottajat ([13])

— Hitit Seramik Sanayi ve Ticaret A.Ş. ja siihen etuyhteydessä olevat yritykset, Uşak ja Istanbul, Turkki, jäljempänä 'Hitit Group',

— Qua Granite ve Hayal Yapi Ürünleri San. Tic. A.Ş., Bien Yapi Ürünleri San. Tic. A.Ş. ja niihin etuyhteydessä olevat yritykset, Istanbul, Bilecik ja Söke, Turkki, jäljempänä 'Bien & Qua Group',

— Vitra Karo Sanayi ve Ticaret A.Ş. ja siihen etuyhteydessä olevat yritykset, Bozüyük ja Istanbul, Turkki, jäljempänä 'Vitra Group'.

(101) Seuraavien osapuolten osalta komissio suoritti etätarkastuksen:

Unionin tuottajat ja niihin etuyhteydessä olevat kauppiaat

— Ceramica Vives S.A., Ferraes Ceramica S.A. ja niihin etuyhteydessä olevat kauppiaat Vives Azulejos y Gres S.A. ja Arcana Ceramica S.A., jotka kaikki sijaitsevat Alcorassa (Castellónissa), Espanjassa, jäljempänä 'VIVES Group';

Käyttäjä

— OBI Group Holding SE & Co. KGaA, Wermelskirchen, Saksa;

Turkkilaisiin vientiä harjoittaviin tuottajiin etuyhteydessä olevat kauppiaat

— Vitra Fliesen GmbH & Co. KG, Merzig, Saksa,

— V&B Fliesen GmbH, Merzig, Saksa.

1.9 **Tutkimusajanjakso ja tarkastelujakso**

(102) Polkumyyntiä ja vahinkoa koskeva tutkimus kattoi 1 päivän heinäkuuta 2020 ja 30 päivän kesäkuuta 2021 välisen ajan, jäljempänä 'tutkimusajanjakso'. Vahinkoa koskevaan arvioon vaikuttavien kehityssuuntausten tarkastelu kattoi 1 päivän tammikuuta 2018 ja tutkimusajanjakson päättymisen välisen jakson, jäljempänä 'tarkastelujakso'.

([13]) Organisatorisista syistä joidenkin etuyhteydessä olevien yritysten tarkastuskäynti toteutettiin valmistuksesta vastaavan yksikön tiloissa.

(103) Bien & Qua Group ja CGCSA eivät hyväksyneet komission valitsemaa tutkimusajanjaksoa. Niiden mukaan se ei ollut ”riittävän lähellä” menettelyn aloittamispäivää tai ”riittävän välittömästi” ennen sitä, kuten perusasetuksen 6 artiklan 1 kohdassa edellytetään. Ne väittivät myös, että covid-19-pandemian takia vuosi 2020 oli ennennäkemätön ja sen aikana koettiin merkittävää markkinoiden epävakautta eikä se ollut näin ollen sellaisenaan edustava objektiivisten päätelmien tekemiseksi polkumyynnistä ja vahingosta. Näistä syistä Bien & Qua Group totesi, että komission olisi pitänyt valita tutkimusajanjaksoksi 1 päivän lokakuuta 2020 ja 30 päivän syyskuuta 2021 välinen ajanjakso ja tarkastelujaksoksi 1 päivän tammikuuta 2017 ja 30 päivän syyskuuta 2021 välinen ajanjakso.

(104) Perusasetuksen 6 artiklan 1 kohdassa ei edellytetä, että ajanjakson on oltava ”riittävän välittömästi” ennen menettelyn aloittamispäivää, vaan siinä todetaan, että komissio valitsee tutkimusajanjakson, joka käsittää tavallisesti ”vähintään kuuden kuukauden jakson välittömästi ennen menettelyn aloittamista”. Komission valitsema tutkimusajanjakso on täysin kyseisen säännöksen mukainen. Komissio otti huomioon covid-19-pandemian vaikutukset tämän tutkimuksen kannalta (ks. erityisesti tämän asetuksen 5.2.5 jakso). Komissio totesi tältä osin, ettei Bien & Qua Group toimittanut mitään näyttöä siitä, että sen ehdottamalta ajanjaksolta tehdyt päätelmät olisivat olleet asianmukaisempia, erityisesti kun otetaan huomioon, että covid-19-pandemiasta johtuva markkinoiden epävakaus vaikutti myös kyseisellä ajanjaksolla. Nämä väitteet hylättiin.

(105) Kaksi turkkilaista asianomaista osapuolta, Yurtbay Seramik ja Sogutsen Seramik, toistivat lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen, ettei komission tutkimusajanjaksoksi valitsema ajanjakso ollut riittävän lähellä vireillepanopäivää ja että komissio ei näin ollen tutkinut viimeisimpiä saatavilla olevia tietoja.

(106) Tämä väite on jo käsitelty (ks. johdanto-osan 103 ja 104 kappale). Koska osapuolet eivät esittäneet mitään uusia väitteitä, komissio vahvisti, että väite hylätään.

1.10 **Väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönotosta luopuminen**

(107) Perusasetuksen 7 artiklan 1 kohdan mukaisesti väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönoton määräaika oli 12 päivänä elokuuta 2022. Komissio ilmoitti 15 päivänä heinäkuuta 2022 perusasetuksen 19 a artiklan 2 kohdan mukaisesti asianomaisille osapuolille, ettei se aio ottaa käyttöön väliaikaisia toimenpiteitä, ja antoi asianomaisille osapuolille tilaisuuden esittää lisätietoja ja/tai tulla kuulluiksi. Yksi turkkilaisten vientiä harjoittavien tuottajien ryhmä muistutti yksilöllistä tarkastelua koskevasta pyynnöstään ja toimenpiteiden mahdollisista vaikutuksista sen investointeihin unionissa. Yksi tuoja pyysi yksilöllistä tarkastelua Intiassa toimiville kauppakumppaneilleen (ks. johdanto-osan 89 kappale). Kyseinen tuoja kertoi lisäksi kuulemistilaisuudessa lisätietoja liiketoimintamallistaan ja mahdollisten toimenpiteiden vaikutuksista sen toimintaan. Lisäksi komissio järjesti yhden intialaisen vientiä harjoittavan tuottajan kanssa kuulemisen, jossa käsiteltiin tuotteen määritelmää.

(108) Koska väliaikaisia polkumyyntitoimenpiteitä ei otettu käyttöön, tuontia ei kirjattu.

1.11 **Myöhempi menettely**

(109) Komissio jatkoi kaikkien lopullisia päätelmiään varten tarpeellisina pitämiensä tietojen hankkimista ja tarkistamista.

(110) Kerättyjen ja tarkistettujen tietojen analysoinnin jälkeen komissio ilmoitti Bien & Qua Groupille aikomuksestaan soveltaa käytettävissä olevia tietoja kyselyvastausten tiettyihin osiin perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti. Komissio antoi yritykselle mahdollisuuden esittää huomautuksia. Käytettävissä olevien tietojen soveltamisen syitä ja yrityksen esittämiä huomautuksia käsitellään tämän asetuksen 3.2.1 jaksossa.

(111) Lopullisia päätelmiä tehdessään komissio otti huomioon asianomaisten osapuolten esittämät huomautukset.

(112) Komissio ilmoitti 28 päivänä lokakuuta 2022 kaikille asianomaisille osapuolille niistä olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella se aikoi ottaa käyttöön lopullisen polkumyyntitullin Intiasta ja Turkista peräisin olevien keraamisten laattojen tuonnissa, jäljempänä ’lopullisten päätelmien ilmoittaminen’. Kaikille osapuolille annettiin määräaika, johon mennessä niillä oli mahdollisuus esittää huomautuksia lopullisista päätelmistä.

(113) Yhdelle otokseen valitulle turkkilaiselle vientiä harjoittavalle tuottajalle toimitettiin selvennys sille osoitettuihin lopullisiin päätelmiin, koska yhdessä osassa näitä päätelmiä olleen kirjoitusvirheen vuoksi kyseisen osan tiedot olivat ristiriidassa erään toisen päätelmien kohdan kanssa. Yhdelle otokseen valitulle turkkilaiselle vientiä harjoittavalle tuottajalle ja kahdelle otokseen valitulle intialaiselle vientiä harjoittavalle tuottajalle toimitettiin täydentäviä lopullisia päätelmiä. Lisäksi komissio lähetti kaikille asianomaisille osapuolille 5 päivänä joulukuuta 2022 osittaisia täydentäviä päätelmiä, jäljempänä 'osittaiset täydentävät päätelmät', koska jotkin lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen saadut huomautukset johtivat polkumyynti-, hinnan alittavuuden ja vahinkomarginaalin sekä komission vahingosta ja syy-yhteydestä tekemien päätelmien tarkistamiseen.

(114) Lopullisten ja täydentävien päätelmien ilmoittamisen jälkeen kaikilta otokseen valituilta vientiä harjoittavilta tuottajilta, useilta otoksen ulkopuolisilta vientiä harjoittavilta tuottajilta molemmista asianomaisista maista, Turkin viranomaisilta, Intian viranomaisilta, valituksen tekijältä ja kolmelta unionin tuojalta saatiin huomautuksia. Komissio järjesti kuulemisia kahden otokseen valitun turkkilaisen vientiä harjoittavan tuottajan, useiden otokseen kuulumattomien turkkilaisten vientiä harjoittavien tuottajien ja niiden järjestön sekä Turkin viranomaisten, otokseen valitun kolmen intialaisen vientiä harjoittavan tuottajan, otokseen kuulumattomien intialaisten vientiä harjoittavien tuottajien ryhmän, Intian viranomaisten ja yhden unionin tuojan kanssa. Kuulemismenettelystä vastaava neuvonantaja järjesti kuulemisen Ceramika Netton kanssa.

2. TUTKIMUKSEN KOHTEENA OLEVA TUOTE, TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAINEN TUOTE

2.1 Tutkimuksen kohteena oleva tuote

(115) Tämän tutkimuksen kohteena ovat keraamiset katulaatat, lattialaatat ja seinälaatat, keraamiset mosaiikkikuutiot ja niiden kaltaiset tavarat, myös alustalla, sekä viimeistelykeramiikka, jotka luokitellaan tällä hetkellä CN-koodeihin 6907 21 00, 6907 22 00, 6907 23 00, 6907 30 00 ja 6907 40 00, jäljempänä 'tutkimuksen kohteena oleva tuote'.

(116) Keraamisista materiaaleista valmistettuja laattoja käytetään sisä- ja ulkotiloissa lattia- ja seinäpintojen (myös esimerkiksi pöytätasojen) päällystämiseen. Keraamisia laattoja on saatavilla erikokoisina aina mosaiikkilaatoista suurlaattoihin, joiden sivut voivat olla jopa yli 3-metrisiä. Keraamiset laatat voivat olla pinnaltaan luonnostaan sileitä, mekaanisesti kiillotettuja tai karkeita, tai niissä voi olla kohokuviointia, kun on kyse erikoiskäyttöön tarkoitetuista laatoista (esimerkiksi kosketettavat opaslaatat tai karheat laatat, jotka estävät liukastumisia). Keraamiset laatat voivat olla lasitettuja tai lasittamattomia, ja itse keraamiseen materiaaliin voidaan lisätä erikoisseoksia koristelutarkoituksiin. Lasitusseokset koostuvat eri materiaaleista ja komposiiteista (kuten lasi, kaoliini, kvartsihiekka, oksidit ja väripigmentit), ja ne antavat keraamisille laatoille sellaisia esteettisiä ja teknisiä ominaisuuksia, joita itse keraamisella materiaalilla ei saada aikaan vaaditussa määrin. Keraamiset laatat voivat olla rektifioituja tai rektifioimattomia. Rektifioinnilla tarkoitetaan reunojen tarkkaa mekaanista hiontaa polttamisen jälkeen.

(117) Itse keraaminen materiaali koostuu pääasiassa erilaisten savien, maasälpien, hiekkojen, karbonaattien ja kaoliinien seoksesta. Ensin raaka-aineet jauhetaan joko kuivina tai märkinä. Märkäjauhetulle seokselle suoritetaan sumutuskuivatus kosteuspitoisuuden pienentämiseksi. Seuraavaksi jauhetut raaka-aineet sekoitetaan yhtenäiseksi pastaksi, josta muotoillaan laattoja kuiva- tai märkäpuristamalla. Laatta-aihioita kuivatetaan edelleen vaaka- tai pystysuuntaisissa kuivauslaitteissa. Tämän vaiheen jälkeen laattoihin voidaan lisätä lasitus. Lopuksi laatat poltetaan uunissa. Polttamisprosessissa on kolme vaihetta: esilämmitys, polttaminen ja jäähdytys. Polttamisen jälkeen voidaan vielä suorittaa muita käsittelyjä, kuten kiillotus tai rektifiointi.

(118) Eurooppalaisessa standardissa EN 14411, jossa esitetään määritelmät, luokittelu, ominaisuudet ja merkintävaatimukset, keraamiset laatat on jaettu ryhmiin niiden vedenimukyvyn ja muotoiluprosessin mukaan. Laattojen teknisiä ominaisuuksia ovat muun muassa mekaaninen lujuus ja kulutuksenkestävyys.

2.2 Tarkasteltavana oleva tuote

(119) Tarkasteltavana oleva tuote on Intiasta ja Turkista peräisin oleva tutkimuksen kohteena oleva tuote, jäljempänä 'tarkasteltavana oleva tuote'.

2.3 Samankaltainen tuote

(120) Tutkimuksessa kävi ilmi, että seuraavilla tuotteilla on samat fyysiset, kemialliset ja tekniset perusominaisuudet ja peruskäyttötarkoitukset:

— unioniin viety tarkasteltavana oleva tuote,

— asianomaisten maiden kotimarkkinoilla tuotettu ja myyty tutkimuksen kohteena oleva tuote sekä

— unionin tuotannonalan unionissa tuottama ja myymä tutkimuksen kohteena oleva tuote.

(121) Näin ollen komissio päätti, että kyseiset tuotteet ovat perusasetuksen 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja samankaltaisia tuotteita.

2.4 **Tuotteen määritelmää koskevat väitteet**

(122) Useat intialaiset tuottajat ja niiden järjestöt (intialainen neuvosto ja järjestö), esittivät lukuisia väitteitä tuotteen määritelmästä. Osapuolet pyysivät, että kaksikerroksiset laatat, suurlaatat, erikoislaatat (korkeakiiltolaatat, moniulotteiset verhoilulaatat, uurtamalla kuvioidut laatat ja karheaksi käsitellyt laatat) ja telapuristimen avulla valmistetut laatat jätettäisiin tutkimuksessa tarkasteltavan tuotteen määritelmän ulkopuolelle ja että seinälaattojen osalta tuotteen määritelmään jätettäisiin vain yhden kerran poltetut laatat. Yksi vientiä harjoittava tuottaja toisti pyyntönsä suurlaattojen jättämisestä määritelmän ulkopuolelle kuulemisessa, joka pidettiin sen jälkeen, kun komissio oli ilmoittanut osapuolille, ettei se ottaisi käyttöön väliaikaisia toimenpiteitä.

(123) CET väitti, että tämän tutkimuksen piiriin kuuluvien keraamisten laattatyyppien määrittämisessä olisi käytettävä kansainvälisen standardin ISO 13006:2018 mukaista keraamisten laattojen määritelmää. Kyseisen standardin määritelmän mukaan keraamiset laatat ovat ”erilaisista savista ja/tai muista epäorgaanisista raaka-aineista valmistettuja ohuita laattoja, joita yleensä käytetään lattioiden ja seinien päällystämiseen ja jotka muotoillaan tavallisesti märkäpuristamalla (A) tai kuivapuristamalla (B) huoneenlämmössä, mutta joiden muotoilussa voidaan käyttää myös muita menetelmiä (C), minkä jälkeen laatat ensin kuivatetaan ja sitten poltetaan lämpötilassa, joka on riittävän korkea vaadittujen ominaisuuksien aikaansaamiseksi”. Valituksen tekijä väitti, että tämä määritelmä käsittää erityyppisiä keraamisia laattoja, joilla on samat fyysiset, kemialliset ja tekniset perusominaisuudet ja samat peruskäyttötarkoitukset. Käyttötarkoituksen osalta CET väitti, että määritelmän mukaan laattoja voidaan käyttää myös muuhun kuin lattioiden ja seinien päällystämiseen.

(124) Intialainen neuvosto ja järjestö sekä vientiä harjoittavat tuottajat esittivät, että keraamiset laatat, joissa sivun pituus on 120 cm tai enemmän (eli ns. suurlaatat), olisi jätettävä tuotteen määritelmän ulkopuolelle. Osapuolet väittivät, että suurlaattojen valmistuksessa käytetään eri tuotantoprosessia ja laitteita ja että niillä on erilaiset tuotantokustannukset, eri hinta ja käyttötarkoitukset, että kuluttajilla on niistä erilainen mielikuva ja että niillä on erilaiset tekniset parametrit (esimerkiksi suurlaattojen paino neliömetriä kohti on suurempi kuin vakiokokoisten laattojen). Osapuolet väittivät, ettei tällaisia suurlaattoja käytetä lattioiden tai seinien päällystämiseen.

(125) Tuotantoprosessin osalta useat intialaiset vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että telapuristintekniikalla valmistetut keraamiset laatat olisi jätettävä määritelmän ulkopuolelle. Osapuolet selittivät, että tätä tekniikkaa käytetään suurikokoisten keraamisten laattojen valmistukseen. Tämän katsottiin tarkoittavan, että myös nämä osapuolet käytännössä pyysivät suurlaattojen jättämistä tutkimuksen ulkopuolelle. Yksi intialainen vientiä harjoittava tuottaja, Lioli Ceramica Private Limited, jäljempänä ’Lioli’, väitti lisäksi, että suurlaattoja valmistavat yritykset eivät tavallisesti tuota vakiokokoisia laattoja. Se lisäsi, että tuotantoprosesseissa on eroja, jotka johtuvat käytettyjen raaka-aineiden seoksesta, suurlaattojen korkeammasta polttolämpötilasta, niiden takapuolelle kiinnitetystä verkosta sekä puristuspaineesta.

(126) Lioli väitti myös, että suurlaatoilla on erilaiset fyysiset, kemialliset ja tekniset ominaisuudet ja eri jakelukanavat, että suurlaatat eivät kilpaile vakiokokoisten laattojen kanssa ja että ne eivät ole korvattavissa näillä. Kyseinen yritys tuottaa pääasiassa keittiön työtasoihin ja kylpyhuonekalusteisiin käytettäviä suurlaattoja. Se väitti, että tällaisia laattoja voitaisiin käyttää lattioiden ja seinien päällystämiseen. Sitä vastoin vakiokokoisia laattoja ei voi käyttää työtasoihin tai kylpyhuonekalusteisiin. Näin ollen suurlaatat ja vakiokokoiset laatat eivät ole korvattavissa eivätkä kilpaile keskenään. Yrityksen mukaan suurlaattoja ja vakiokokoisia laattoja myydään eri myyntikanavien kautta – keittiön työtasoja myyvien myymälöiden valikoimaan ei kuulu vakiokokoisia laattoja, eivätkä kaikki vakiokokoisia laattoja tarjoavat myymälät myy työtasoja. Fyysisten ominaisuuksien eroiksi kyseinen vientiä harjoittava tuottaja mainitsi suurlaattojen koon ja paksuuden, jotka ovat suurempia kuin vakiokokoisten laattojen, sen, että suurlaatoilla päällystetty pinta näyttää erilaiselta kuin vakiokokoisilla laatoilla päällystetty, ja sen, että suurlaattojen takapuolelle on kiinnitetty verkko, joka mahdollistaa niiden asentamisen. Kemiallisten ja teknisten ominaisuuksien osalta yritys väitti, että suurlaatoille on suoritettava testejä, koska ne joutuvat kosketuksiin elintarvikkeiden kanssa, että niiden vedenimukyky on pienempi ja että ne kestävät paremmin kulutusta ja naarmuttamista.

(127) Johdanto-osan 125 ja 126 kappaleessa kuvattujen väitteiden lisäksi kyseinen intialainen vientiä harjoittava tuottaja väitti kuulemisessa, että pieniin laattoihin verrattuna suurlaatat vaativat erilaista varastointia ja käsittelyä ja eri leikkuutyökaluja, että niiden asennuksessa käytetään eri menetelmiä ja että ne edellyttävät eri työkaluja ja toisenlaista ammattitaitoa. Lisäksi asianomainen osapuoli muistutti, ettei valituksessa esitetty näyttöä polkumyynnistä Intiasta peräisin olevien suurlaattojen osalta.

(128) Valituksen tekijä väitti, että unionissa tuotetaan riittävästi suurlaattoja ja että olisi väärin olettaa, etteivät intialaiset suurlaatat ole verrattavissa unionin tuotannonalan valmistamiin suurlaattoihin. Itse asiassa unionin tuottajat olivat niitä, jotka alkujaan kehittivät suurlaatat ja saattoivat ne markkinoille. Laatan koko sinänsä ei vaikuta laatan kemiallisiin ja teknisiin ominaisuuksiin. Suuret posliinilaatat ovat kemialliselta koostumukseltaan verrattavissa muihin posliinilaattoihin. Standardin ISO 13006:2018 mukaisessa keraamisten laattojen määritelmässä ei mainita sellaisia teknisiä ominaisuuksia kuin vedenimukyky, lujuus tai kestävyys. Sen sijaan vedenimukyky on yksi niistä ominaisuuksista, joiden mukaan keraamiset laatat jaetaan eri laattatyyppeihin. Posliinilaattojen vedenimukyky on alle 0,5 prosenttia, ja pienen posliinilaatan vedenimukyky on sama kuin suuren posliinilaatan. Valituksen tekijä oli myös sitä mieltä, että väite, jonka mukaan vain suurlaatoille on suoritettava testejä, koska ne joutuvat kosketuksiin elintarvikkeiden kanssa, ei pidä paikkaansa. CET:n mukaan myös pienempiä posliinilaattoja koskevat samantasoiset hygienia- ja turvallisuusvaatimukset silloin, kun niitä käytetään esimerkiksi suurtalouskeittiöissä tai elintarvikkeiden tuotantolaitoksissa. Lisäksi CET väitti, ettei tuotantoprosessi – suurlaattojen valmistuksessa käytettävä telapuristin tai vakiokokoisten laattojen valmistuksessa käytettävä hydraulinen puristin – vaikuta lopputuotteen fyysisiin, kemiallisiin eikä teknisiin perusominaisuuksiin.

(129) Tutkimuksessa vahvistui, että suurlaattoja tuotetaan myös unionissa. Itse asiassa kaksi otokseen valittua unionin tuottajaa valmistaa näitä laattoja. Näin ollen Intiasta tuodut suurlaatat kilpailevat unionin tuotannonalan valmistamien suurlaattojen kanssa. Tässä tutkimuksessa tuotelajien määrittelyssä on otettu huomioon muun muassa sellaiset ominaisuudet kuin työskentelyalan koko ja vedenimukyky. Tällä tavalla määritellyt tuotelajit mahdollistavat tasapuolisen vertailun, ja näin varmistetaan, että suurlaattoja ja pienempiä keraamisia laattoja ei vertailla keskenään. Ottamalla tuotelajien määrittelyssä huomioon työskentelyalan koko varmistetaan myös, että tela- ja hydraulisen puristimen käyttöön liittyvät mahdolliset tuotantokustannusten erot tulevat huomioiduiksi. Polkumyyntiä koskevan näytön puuttumisen osalta komissio katsoi, että valituksessa esitetiin riittävästi alustavaa näyttöä Intiasta peräisin olevan tarkasteltavana olevan tuotteen polkumyynnillä tapahtuneesta tuonnista. Näin ollen komissio hylkäsi tämän väitteen.

(130) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Lioli toisti pyyntönsä, joka koski suurlaattojen (laattojen, joiden valmistuksessa käytetään telapuristinta) jättämistä tuotteen määritelmän ulkopuolelle. Yritys muistutti, että suurlaattojen tuotantoprosessi käsittää yhden lisävaiheen, sillä niihin lisätään taustaverkko. Lisäksi yritys toimitti tutkimusartikkelin, jossa esitellään suurlaatoille tehdyn testauksen tuloksia. Kyseisessä tutkimuksessa kävi muun muassa ilmi, että suurlaattojen vedenimukyky oli alle 0,1 prosenttia.

(131) Intian viranomaiset ja 16 intialaista vientiä harjoittavaa tuottajaa kannattivat suurlaattojen jättämistä tuotteen määritelmän ulkopuolelle tasapuolisen vertailun varmistamiseksi.

(132) CET puolestaan toisti vastustavansa tätä sekä toisti syynsä siihen, miksi suurlaattoja ei pitäisi jättää tuotteen määritelmän ulkopuolelle.

(133) Komissio muistutti, että suurlaatoilla on samanlaisia fyysisiä, kemiallisia ja teknisiä ominaisuuksia kuin muuntyyppisillä keraamisilla laatoilla. Lisäksi suurlaattoja tuotetaan unionissa – muun muassa kaksi otokseen valittua unionin tuottajaa valmistaa niitä. Itse asiassa tutkimuksessa, johon Lioli viittasi, tutkittiin kolmen Italiassa ja Espanjassa toimivan valmistajan tuottamia suurlaattoja. Tutkimus ei osoittanut, että Intiassa tuotetut suurlaatat eivät olisi verrattavissa unionissa tuotettuihin suurlaattoihin. Komissio varmisti tasapuolisen vertailun tältä osin, sillä se otti keraamisten laattojen työskentelyalan koon huomioon tuotelajien määritelmissä. Näin ollen komissio vahvisti, että tutkimuksen ulkopuolelle jättämistä koskeva pyyntö hylätään.

(134) Intialaiset järjestöt ja tuottajat vaativat, että kaksikerroksiset laatat olisi jätettävä tuotteen määritelmän ulkopuolelle. Kaksikerroksiset laatat valmistetaan yhdistämällä kaksi kerrosta. Pigmenttejä sisältävä ylempi kerros on noin 3–4 millimetriä paksu. Alempi kerros koostuu pohjalaatasta. Osapuolten mukaan kaksikerroksiset laatat ovat paksumpia kuin tavalliset lattialaatat, ne vaativat vähemmän hoitoa, ovat erittäin kestäviä ja kuuluvat korkeampaan laatuluokkaan ja niiden myyntihinta on korkeampi.

(135) CET totesi tämän väitteen osalta, etteivät osapuolet esittäneet mitään seikkoja, jotka viittaisivat siihen, ettei kaksikerroksisilla laatoilla olisi samat fyysiset, kemialliset ja tekniset perusominaisuudet kuin muilla laatoilla. Valituksen tekijä huomautti myös, että standardin ISO 13006:2018 mukainen keraamisten laattojen määritelmä kattaa kaksikerroksiset laatat. Paksuuden osalta CET korosti, että valituksessa esitetyn kuvauksen mukaan ”tuotteen

paksuus vaihtelee noin 3 millimetristä (jotkin keraamiset seinälaatat) 20–30 millimetriin (korotetuissa tai paksuissa lattioissa käytettävät märkäpuristetut keraamiset laatat)" ([14]), eli paksummat keraamiset laatat sisältyvät valituksessa käytettyyn tuotteen määritelmään.

(136) Väite hylättiin. Kaksikerroksisten keraamisten laattojen raaka-aineet ja tuotantoprosessit ovat samat kuin muiden keraamisten laattojen, joten niillä on samat fyysiset, kemialliset ja tekniset perusominaisuudet kuin muilla laatoilla. Laattojen paksuus (ja muut ominaisuudet) voi vaihdella kunkin laatan käyttötarkoituksesta riippuen, ja vireillepanoilmoituksessa määritelty tutkimuksen kohde kattoi kaikki keraamiset laatat paksuudesta riippumatta. Se, että kaksikerroksiset laatat valmistetaan yhdistämällä kaksi laattakerrosta, jolloin ne ovat paksumpia kuin useimmat vakiokokoiset laatat ja siten lujempia ja kestävämpiä ja soveltuvat erityisesti paljon käytettyihin tiloihin, ei ole riittävä perustelu tällaisten laattojen jättämiseksi tutkimuksen ulkopuolelle. Kaksikerroksisten laattojen käyttötarkoitus (lattioiden päällystäminen) on sama kuin muiden keraamisten laattojen, joilla on niiden kanssa samat ominaisuudet, ja kaksikerroksiset laatat ja muut keraamiset laatat ovat korvattavissa keskenään, sillä asiakas voi valita kumman tahansa näistä laattatyypeistä.

(137) Intialainen neuvosto ja järjestö sekä vientiä harjoittavat tuottajat väittivät myös, että tietyt erikoislaatat, kuten korkeakiiltolaatat, moniulotteiset verhoilulaatat, uurtamalla kuvioidut laatat ja karheaksi käsitellyt laatat (ns. "sugar finish" -pintakäsittely), olisi jätettävä tuotteen määritelmän ulkopuolelle, sillä niiden tuotantokustannukset ovat korkeammat kuin muiden keraamisten laattojen ja siten myös niiden myyntihinta on korkeampi. Kustannus- ja hintaero johtuu ylimääräisistä raaka-aineista. Samat osapuolet väittivät, että karheaksi käsitellyillä laatoilla on eri ominaisuuksia kuin muilla laatoilla, sillä niistä ei juurikaan erotu lika ja ne estävät liukastumisia. Lisäksi intialaiset tuottajat väittivät, että karheaksi käsiteltyjen laattojen valmistusprosessi on ainutlaatuinen ja pitkälle kehittynyt.

(138) Valituksen tekijä väitti, että standardin ISO 13006:2018 mukaan nämä erikoislaatat kuuluvat keraamisten laattojen määritelmän piiriin. Erikoislaattojen ja muiden laattojen suurin ero liittyy niiden ulkomuotoon. Esimerkiksi karhennuskäsittely tehdään itse laatta-aihion valmistamisen jälkeen. Erityinen ulkomuoto ei siis muuta laatan fyysisiä, kemiallisia eikä teknisiä perusominaisuuksia. Ylimääräisen raaka-aineen lisääminenkin vaikuttaa tuotantokustannuksiin vain hyvin vähän. Lisäksi myös unionin tuotannonala valmistaa näitä erikoislaattoja, eli niiden tuottajat kilpailevat suoraan unionin tuottajien kanssa ja aiheuttavat vahinkoa näille. Unionin tuotannonala tuntee näiden laattojen tuotantoprosessin hyvin, ja tätä tuotantoprosessia käsiteltiin valituksessa erikseen. ([15])

(139) Väite hylättiin. Karheaksi käsitellyillä laatoilla on samat fyysiset, kemialliset ja tekniset perusominaisuudet kuin muilla laatoilla. Osapuolet eivät esittäneet näyttöä päinvastaisesta. Karheaksi käsitellyt laatat ja muut laatat ovat myös korvattavissa keskenään – erityisen pinnanmuotonsa ansiosta ne saattavat soveltua erityisen hyvin tiettyihin käyttötarkoituksiin, kuten keittiön lattioiden päällystämiseen liukastumisia estävien ominaisuuksiensa vuoksi, mutta nämä käyttötarkoitukset ovat samat kuin muillakin laatoilla.

(140) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen 16 intialaista vientiä harjoittavaa tuottajaa toisti pyyntönsä, joka koski karheaksi käsiteltyjen (ns. "sugar finish" -käsiteltyjen) laattojen jättämistä tuotteen määritelmän ulkopuolelle sillä perusteella, ettei tällä tavoin pintakäsitellyille keraamisille laatoille ole unionissa niiden väitteen mukaan riittävästi tuotantokapasiteettia.

(141) Komissio totesi, etteivät nämä yritykset toimittaneet mitään näyttöä siitä, ettei karheaksi käsiteltyjen laattojen tuotantokapasiteetti unionissa olisi riittävä, kuten ne väittivät. Väite hylättiin.

(142) Intialaiset tuottajat sekä intialainen neuvosto ja järjestö väittivät myös, että seinälaattojen osalta tuotteen määritelmään olisi sisällytettävä vain kerran poltetut laatat. Osapuolet väittivät, että kahdesti poltetut seinälaatat kuuluvat ylempään laatuluokkaan, ja siksi niihin käytetään parempia raaka-aineita ja niillä on korkeammat tuotantokustannukset.

(143) Valituksen tekijä totesi, että standardin ISO 13006:2018 mukaan kahdesti poltetut laatat kuuluvat keraamisten laattojen määritelmän piiriin. Se myös väitti, että raaka-aineiden laatu ei ole perusteltu syy jättää tiettyjä tuotteita tutkimuksen ulkopuolelle. Päinvastoin – intialaisten vientiä harjoittavien tuottajien valmistamat ja unioniin viemät kahdesti poltetut seinälaatat kilpailevat suoraan vastaavien unionin tuotannonalan tuottamien laattojen kanssa, ja siksi ne on tarpeen sisällyttää tuotteen määritelmään. CET huomautti, että otokseen valitut unionin tuottajat valmistavat kahdesti poltettuja seinälaattoja.

([14]) Valituksen tiivistelmä, s. 1.
([15]) Valituksen liitteet 5 ja 20.

(144) Komissio totesi, että intialaisten vientiä harjoittavien tuottajien valmistamat kahdesti poltetut seinälaatat eivät eroa unionin tuotannonalan valmistamista vastaavista laatoista fyysisten, kemiallisten ja teknisten perusominaisuuksiensa eivätkä käytön osalta. Lisäksi tuotelajien määritelmissä tehdään ero kerran ja kahdesti poltettujen laattojen välillä, mikä varmistaa tasapuolisen vertailun. Näin ollen väite hylättiin.

(145) Edellä mainittujen tuotteen määritelmän ulkopuolelle jättämistä koskevien väitteiden lisäksi intialaiset tuottajat, mukaan lukien kaksi otokseen valittua yritystä, ehdottivat, että tasapuolisen vertailun varmistamiseksi tuotelajien määritelmissä olisi otettava huomioon vedenimukyky, valmistusprosessi (tela- vai hydraulinen puristin), leveys, pituus, paksuus, pintatyyppi (lasitettu vai lasittamaton), lasituksen tyyppi (kiiltävä, korkeakiiltoinen, matta vai karheaksi käsitelty) sekä pintakäsittely (kiillotettu vai kiillottamaton).

(146) Komissio huomautti, että vedenimukyky, leveys ja pituus (työskentelyalan koko), paksuus, lasitus ja kiillotus otettiin huomioon jo tuotelajien määritelmissä. Koska suurlaattojen valmistuksessa käytetään telapuristintekniikkaa, työskentelyalan kokoon liittyvän parametrin avulla laattojen kaksi eri valmistusprosessia voidaan erottaa toisistaan epäsuorasti. Komissio otti huomioon myös laatta-aihion värin sekä rektifioinnin ja laatan yhdenmukaisuuden standardia ISO 13006:2018 vastaavan laatustandardin kanssa. Komissio katsoi, että nämä ominaisuudet ovat riittävät eri tuotelajien kustannus- ja hintaerojen huomioon ottamiseksi ja siten tasapuolisen vertailun varmistamiseksi. Sen vuoksi komissio hylkäsi tuotelajien määritelmiin ehdotetun muutoksen.

(147) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Conor Group toisti johdanto-osan 145 kappaleessa esitetyn väitteen väittäen erityisesti, että komissio oli virheellisesti katsonut, etteivät lasitettujen tuotelajien fyysiset ominaisuudet vaikuta tällaisten tuotteiden kustannuksiin ja myyntihintaan. Conor Groupin mukaan tiedot, jotka se esitti komissiolle toimittamissaan huomautuksissa, eivät tue komission päätelmää, jonka mukaan nykyiset fyysisten ominaisuuksien perusteella tehdyt oikaisut ovat riittävät eri tuotelajien kustannus- ja hintaerojen huomioon ottamiseksi ja siten tasapuolisen vertailun varmistamiseksi. Tähän vedoten Conor Group väitti, että sen osalta käytettäväksi ehdotetun tuotteen valvontakoodin hylkäämiselle ei ole asianmukaisia perusteita ja että hylkääminen on vastoin perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan a alakohtaa.

(148) Väite hylättiin. Komissio ei voinut vahvistaa Conor Groupin ilmoittamien tuotantokustannusten perusteella, että matta-, kiiltävä- ja karheapintaisten tuotteiden tuotantokustannuksissa olisi järjestelmällisesti merkittävä ero. Conor Groupin toistaman väitteen tueksi ei myöskään esitetty muuta analyysia, joka vahvistaisi väitteen. Luottamuksellisuussyistä yksityiskohtaisemmat tiedot komission perusteluista tältä osin lähetettiin ainoastaan Conor Groupille.

(149) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen turkkilainen keraamisten laattojen tuottaja Serapool Porselen esitti tuotteen määritelmää koskevan kysymyksen ja väitti, että uima-allaslaatat olisi jätettävä määritelmän ulkopuolelle. Yritys väitti, että uima-allaslaatoilla on pienempi vedenimukyky (0,3–0,5 %) kuin muilla posliinilaatoilla (0,5 %), että ne tuotetaan tilaustuotteena, että näiden laattojen osalta asiakkaat valitsevat tuotteen laadun ja ulkomuodon eivätkä niinkään hinnan perusteella, että tällaiset laatat myydään eri jakelukanavien kautta (esimerkiksi suoraan asiakkaille ilman tukkukauppiaita) ja että niillä on erityisiä ominaisuuksia (bakteerien muodostumista estävä pinnoite, erinomainen lujuus ja kestävyys).

(150) Komissio totesi, että kuten vireillepanoilmoituksen 2 jaksossa mainittiin, tuotteen määritelmää koskevien tietojen toimittamisen määräaika oli 10 päivää menettelyn aloittamisesta eli 23 päivänä joulukuuta 2021, ja tämä koski myös määritelmän ulkopuolelle jättämistä koskevia pyyntöjä. Serapool Porselen toimitti väitteensä 9 päivänä marraskuuta 2022 eli 10,5 kuukautta tämän määräajan jälkeen. Komissio ei tutkimuksen tässä vaiheessa pystynyt arvioimaan, oliko uima-allaslaatoilla sellaisia erityisominaisuuksia, että niiden jättäminen tuotteen määritelmän ulkopuolelle olisi perusteltua. Tutkimuksessa kävi kuitenkin ilmi, että otokseen valittujen unionin tuottajien tuottamien posliinilaattojen vedenimukyky oli alle 0,5 prosenttia. Sen vuoksi väitettä uima-allaslaattojen ja muiden posliinilaattojen vedenimukyvyn eroista ei voitu hyväksyä. Lisäksi tiettyjen laattojen jättäminen määritelmän ulkopuolelle niiden mahdollisen käyttökohteen eikä tietyn ominaisuuden perusteella mahdollistaisi toimenpiteiden kiertämisen. Näin ollen komissio selvensi, että uima-allaslaatat kuuluvat tutkimuksen piiriin, ja hylkäsi pyynnön jättää ne tuotteen määritelmän ulkopuolelle.

3. **POLKUMYYNTI**

3.1 **Intia**

3.1.1 *Normaaliarvo*

(151) Komissio tutki ensin, oliko kunkin otokseen valitun vientiä harjoittavan tuottajan kotimarkkinamyynnin kokonaismäärä edustava perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Kotimarkkinamyyntiä pidetään edustavana, jos samankaltaisen tuotteen riippumattomille asiakkaille suuntautuvan kotimarkkinamyynnin osuus vientiä harjoittavaa tuottajaa kohden on vähintään 5 prosenttia sen tarkasteltavana olevan tuotteen kokonaisvientimäärästä unioniin tutkimusajanjakson aikana. Tällä perusteella kunkin otokseen valitun vientiä harjoittavan tuottajan samankaltaisen tuotteen kokonaismyynti kotimarkkinoilla todettiin edustavaksi.

(152) Tämän jälkeen komissio yksilöi ne kotimarkkinoilla myydyt tuotelajit, jotka olivat samanlaisia kuin unioniin vietäviksi myydyt tuotelajit tai verrattavissa niihin. Tätä varten komissio jätti kakkoslaatuisten tuotteiden kauppaan liittyvät liiketoimet normaaliarvon arvioimiseen käytetyn kotimarkkinamyynnin ulkopuolelle. Vientiä harjoittavat tuottajat luokittelevat tuotantoprosessin yhteydessä kaikki muut kuin laadultaan moitteettomat keraamiset laatat kakkoslaatuisiksi silmämääräisen laaduntarkastuksen perusteella. Tällaiset kakkoslaatuiset laatat myydään kotimarkkinoilla merkittävästi alennetuilla hinnoilla, kun taas unioniin myydään vain ykköslaatuisia laattoja. Jotta vertailu unioniin suuntautuvan viennin hintojen kanssa olisi tasapuolinen, normaaliarvoa laskettaessa on otettu huomioon ainoastaan ykköslaatuisten tuotteiden myynti kotimarkkinoilla. Kaikki otokseen valitut vientiä harjoittavat tuottajat myivät kakkoslaatuisia laattoja kotimarkkinoilla ja ainoastaan ykköslaatuisia unioniin vietäväksi.

(153) Conor Group väitti tältä osin lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen, että komissio päätti oma-aloitteisesti lisätä tuotteen laadun vertailuparametreihin, vaikka se ei ollut missään vaiheessa menettelyä määrittänyt tätä tuotteen valvontakoodeihin vaikuttavaksi ominaisuudeksi. Yrityksen mukaan tämä mitätöi komission tuotteen valvontakoodien osalta soveltaman menetelmän, kun menetelmään sisällytettiin perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisen vertailun tekemiseksi sellainen fyysinen ominaisuus, jota yksikään asianomainen osapuoli ei ollut ehdottanut, kun taas Conor Groupin tuotteen valvontakoodiin ehdottamat muutokset hylättiin (ks. 2.4 jakso edellä).

(154) Tämä väite oli hylättävä. Komissio sai tietää vasta Intiassa tehtyjen tarkastusten yhteydessä, että kakkoslaatuisia laattoja myytiin merkittäviä määriä kotimarkkinoilla, mutta ei vietäviksi. Komission virkamiehet pystyivät toteamaan paikan päällä Intiassa silmämääräisen tarkastuksen perusteella, että kakkoslaatuiset laatat olivat selvästi heikkolaatuisempia kuin ykköslaatuiset. Kakkoslaatuisista laatoista laskutetut hinnat olivat yleisesti ottaen alhaisemmat kuin vastaaviin tuotelajeihin kuuluvien ykköslaatuisten tuotteiden hinnat. Kakkoslaatuisten laattojen myynti voitiin yksilöidä selvästi kotimaan myyntilaskuista. Jos tällaisten tuotteiden myynti luettaisiin mukaan normaaliarvon määrittämiseen käytettyyn kotimarkkinamyyntiin, tällöin ei olisi mahdollista tehdä tasapuolista vertailua, jossa samankaltaisia tuotteita verrataan keskenään.

(155) Seuraavassa vaiheessa komissio tutki, oliko kunkin otokseen valitun vientiä harjoittavan tuottajan kotimarkkinamyynti kunkin sellaisen tuotelajin osalta, joka on samanlainen kuin unioniin vietäviksi myydyt tuotelajit tai verrattavissa niihin, edustavaa perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Tuotelajin kotimarkkinamyynti on edustavaa, jos kyseisen tuotelajin riippumattomille asiakkaille suuntautuvan kotimarkkinamyynnin kokonaismäärä tutkimusajanjakson aikana on vähintään 5 prosenttia samanlaisen tai siihen verrattavissa olevan tuotelajin kokonaisvientimäärästä unioniin. Komissio totesi, että joidenkin myytyjen tuotelajien kotimarkkinamyynti oli edustavaa. Osaa tuotelajeista ei myyty kotimarkkinoilla edustavia määriä, eli niiden myyntimäärä oli alle 5 prosenttia samanlaisen tai verrattavissa olevan tuotelajin unioniin suuntautuvan viennin kokonaismäärästä.

(156) Seuraavaksi komissio määritti kotimarkkinoiden riippumattomille asiakkaille suuntautuvan kannattavan myynnin osuuden kunkin sellaisen tuotelajin osalta, jota myytiin edustavia määriä tutkimusajanjaksolla, jotta se voisi päättää, käytetäänkö normaaliarvon laskemisessa tosiasiallista kotimarkkinamyyntiä perusasetuksen 2 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

(157) Normaaliarvo perustuu kunkin tuotelajin tosiasialliseen kotimarkkinahintaan riippumatta siitä, oliko myynti kannattavaa vai ei, jos

a) vähintään laskettuja tuotantokustannuksia vastaavalla nettomyyntihinnalla tapahtuneen tuotelajin myynnin määrä oli yli 80 prosenttia tämän tuotelajin kokonaismyyntimäärästä; ja

b) tuotelajin painotettu keskimääräinen myyntihinta vastaa vähintään tuotannon yksikkökustannuksia.

(158) Tässä tapauksessa normaaliarvo on kyseisen tuotelajin koko kotimarkkinamyynnin hintojen painotettu keskiarvo tutkimusajanjaksolla.

(159) Normaaliarvo on tuotelajien pelkästään kannattavan kotimarkkinamyynnin tuotelajikohtainen tosiasiallinen kotimarkkinahinta tutkimusajanjaksolla, jos

a) tuotelajin kannattavan myynnin määrä on enintään 80 prosenttia kyseisen tuotelajin kokonaismyyntimäärästä; tai

b) tuotelajin painotettu keskimääräinen hinta alittaa tuotannon yksikkökustannukset.

(160) Kotimarkkinamyynnin analysointi osoitti, että tuotelajista riippuen 9–60 prosenttia Conor Groupin, 0–100 prosenttia Icon Groupin ja 0–100 prosenttia Lavish Groupin koko kotimarkkinamyynnistä oli kannattavaa ja että silloin, kun yli 5 prosenttia tuotelajin kotimarkkinamyynnistä oli kannattavaa, painotettu keskimääräinen myyntihinta oli tuotantokustannuksia korkeampi. Näin ollen normaaliarvo laskettiin koko kotimarkkinamyynnin hintojen painotettuna keskiarvona tutkimusajanjaksolla tai pelkän kannattavan myynnin painotettuna keskiarvona.

(161) Niiden tuotelajien osalta, joiden painotettu keskimääräinen myyntihinta oli tuotantokustannuksia alempi, normaaliarvo laskettiin kyseisen tuotelajin kannattavan myynnin painotettuna keskiarvona.

(162) Jos samankaltaisen tuotteen tuotelajia ei myyty tavanomaisessa kaupankäynnissä tai jos tuotelajia ei myyty edustavia määriä kotimarkkinoilla, komissio muodosti laskennallisen normaaliarvon perusasetuksen 2 artiklan 3 ja 6 kohdan mukaisesti.

(163) Laskennallinen normaaliarvo muodostettiin lisäämällä kunkin otokseen valitun, yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan samankaltaisen tuotteen keskimääräisiin tuotantokustannuksiin tutkimusajanjakson aikana seuraavat:

a) painotetut keskimääräiset myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset, jotka aiheutuivat kunkin otokseen valitun, yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan samankaltaisen tuotteen kotimarkkinamyynnistä tavanomaisessa kaupankäynnissä tutkimusajanjakson aikana; ja

b) kunkin otokseen valitun, yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan saama painotettu keskimääräinen voitto samankaltaisen tuotteen kotimarkkinamyynnistä tavanomaisessa kaupankäynnissä tutkimusajanjakson aikana.

(164) Sellaisiin tuotelajeihin, joita ei myyty edustavia määriä kotimarkkinoilla, lisättiin keskimääräiset myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset sekä voitto tavanomaisessa kaupankäynnissä kotimarkkinoilla kyseisten tuotelajien osalta suoritetuista liiketoimista. Sellaisiin tuotelajeihin, joita ei myyty kotimarkkinoilla lainkaan, lisättiin painotetut keskimääräiset myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset sekä voitto kaikista tavanomaisessa kaupankäynnissä kotimarkkinoilla suoritetuista liiketoimista.

3.1.2 *Vientihinta*

(165) Otokseen valitut vientiä harjoittavien tuottajien ryhmät veivät unioniin joko suoraan riippumattomille asiakkaille tai etuyhteydessä olevien intialaisten yritysten kautta.

(166) Tämän vuoksi vientihinnaksi määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti unioniin suuntautuvaa vientiä varten myydystä tarkasteltavana olevasta tuotteesta tosiasiallisesti maksettu tai maksettava hinta.

3.1.3 *Vertailu*

(167) Komissio vertasi normaaliarvoa ja otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien ryhmien vientihintaa noudettuna-tasolla.

(168) Tasapuolisen vertailun varmistamiseksi komissio oikaisi tarvittaessa normaaliarvoa ja/tai vientihintaa, jotta hintoihin ja niiden vertailukelpoisuuteen vaikuttavat erot voitiin ottaa huomioon perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti. Kotimarkkina- ja/tai vientihintoihin tehtiin oikaisuja ilmoitettujen rahti-, vakuutus-, käsittely- ja luottokustannusten sekä pankkimaksujen huomioon ottamiseksi silloin, kun tällaiset vähennykset katsottiin perustelluiksi. Kotimarkkinamyyntiin liittyvien luottokustannusten vähentämistä koskevat vaatimukset hylättiin, koska maksuehdot eivät käyneet ilmi laskusta tai myyntisopimuksesta.

(169) Otokseen valitut tuottajat myivät tarkasteltavana olevaa tuotetta EU:hun suuntautuvaan vientiin joko suoraan tai etuyhteydessä olevien tuottajien/kauppiaiden kautta. Viimeksi mainituissa tapauksissa eli silloin, kun myynti tapahtui etuyhteydessä olevien tuottajien/kauppiaiden kautta, näiden liiketoimien hintoja on oikaistu etuyhteydessä olevien tuottajien/kauppiaiden saaman voittomarginaalin huomioon ottamiseksi perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan mukaisesti. Näiden kauppojen osalta komissio laski yhden painotetun keskimääräisen voittomarginaalin, joka perustuu intialaisten etuyhteydettömien toimittajien ostohintojen ja niiden riippumattomilta asiakkailta unionissa veloittamien jälleenmyyntihintojen väliseen erotukseen. Komissio päätti käyttää yhtä painotettua keskimääräistä voittomarginaalia kaikkien kolmen otokseen valitun ryhmän kauppiaiden osalta varmistaakseen, että yhtälössä käytetyt määrät olivat suurelta osin edustavia ja takasivat luotettavan tuloksen. Voittomarginaalia mukautettiin asianmukaisesti, jotta jo tehtyjä oikaisuja ei otettaisi huomioon kahteen kertaan eikä siinä otettaisi huomioon näiden etuyhteydessä olevien kauppiaiden vientihinnasta tehtyjä vähennyksiä. Luottamuksellisuuden varmistamiseksi lisätietoja tästä oikaisusta annettiin yrityskohtaisissa tiedonannoissa.

(170) Lavish Group väitti lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen, että koska komissio aikoi hylätä etuyhteydessä olevien osapuolten kanssa toteutetuista liiketoimista saadun voittomarginaalin sen vuoksi, että näitä liiketoimia ei pidetty markkinaehtoisina, perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan mukaisen voittomarginaaliin liittyvän oikaisun olisi siinä tapauksessa perustuttava tosiasialliseen palkkioon, jonka Lavish Group maksoi etuyhteydettömälle edustajalle palkkioperusteisen edustajan tehtävien hoitamisesta unioniin suuntautuvassa vientimyynnissä.

(171) Tämä väite oli hylättävä. Näissä liiketoimissa oli kyse etuyhteydessä olevilta tuottajilta Lavish Groupin sisällä ostetun tarkasteltavana olevan tuotteen viennistä. Nämä liiketoimet muistuttavat eniten etuyhteydettömiltä intialaisilta toimittajilta ostetun tarkasteltavana olevan tuotteen vientiä. Tällaisissa tapauksissa vientiä harjoittava kauppias saa perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun voittomarginaalin. Perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan toisessa alakohdassa tarkoitetut palkkiotulot sen sijaan määräytyvät erityisten sopimusehtojen mukaisesti. Toisin kuin kauppias, palkkioperusteinen edustaja ei osta ja jälleenmyy tarkasteltavana olevaa tuotetta vaan ainoastaan välittää kaupan myyjän ja ostajan välillä. Lisäksi komission käytännön mukaisesti voittomarginaaliin liittyvät oikaisut laskettiin järjestelmällisesti asianomaisen kauppiaan saaman voittomarginaalin eli myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten sekä voiton perusteella. Koska voittomarginaali, jonka vientiä harjoittava kauppias sai ostaessaan tuotetta etuyhteydessä olevalta tuottajalta, oli tässä tapauksessa epäluotettava kyseisten osapuolten välisen yhteyden vuoksi, komission oli korvattava se markkinaehtojen mukaisella voittomarginaalilla eli sellaisella voittomarginaalilla, jonka vientiä harjoittava kauppias saisi ostaessaan tuotetta etuyhteydettömiltä toimittajilta Intiassa.

(172) Conor Group ja Intian viranomaiset väittivät, että vientihintaan tehty voittomarginaaliin liittyvä oikaisu on ristiriidassa perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan kanssa. Ne väittivät, että oikaisua, joka vientihintaan tehtiin kauppiaan saaman, perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan mukaisen voittomarginaalin perusteella, sovellettiin osoittamatta, että etuyhteydessä olevien yritysten välinen kauppa johti siihen, että koti- ja vientimarkkinahinnat eivät olleet vertailukelpoisia (perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan kolmas virke).

(173) Tämän väitteen katsottiin olevan virheellinen. Tutkimuksessa vahvistettiin, että vientimyynnistä saatiin voittomarginaali mutta kotimarkkinamyynnistä ei, minkä vuoksi hinnat eivät olleet perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan kolmannessa virkkeessä tarkoitetulla tavalla verrattavissa, ja tämän eron huomioon ottamiseksi oli tehtävä oikaisu perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan mukaisesti.

(174) Conor Group väitti lisäksi, ettei komissio ollut oikaisua soveltaessaan pyytänyt siltä erikseen tietoja eikä yritystä pyydetty osoittamaan, olivatko nämä hinnat markkinaehtoisia (eli olivatko ne luotettavia). Conor Groupin mukaan kaikki aineistoon sisältyvä näyttö osoittaa, että kaikki ryhmän sisällä toteutetut liiketoimet olivat markkinaehtoisia. Edellä esitetyn perusteella yritys katsoi, ettei mainitun voittomarginaalin soveltaminen ollut perusteltua.

(175) Tämän väitteen osalta komissio totesi, että Conor Groupin tärkein kauppias (EU:hun suuntautuvan kokonaisvientimäärän perusteella) osti tarkasteltavana olevaa tuotetta etuyhteydessä olevilta toimittajilta [10–15 prosenttia] korkeammilla hinnoilla kuin etuyhteydettömiltä toimittajilta. Lisäksi unioniin viedyistä, etuyhteydettömiltä toimittajilta ostetuista keraamisista laatoista saatu voittomarginaali oli yli kaksi kertaa suurempi kuin unioniin viedyistä, etuyhteydessä olevilta toimittajilta ostetuista keraamisista laatoista saatu voittomarginaali. Komissio katsoi näiden hinnoissa ja voittomarginaaleissa havaittujen erojen osoittavan, etteivät Conor Groupin sisällä etuyhteydessä olevien osapuolten välillä toteutetut liiketoimet olleet markkinaehtoisia.

(176) Conor Group lisäsi, ettei Concor International harjoittanut logistiikan ja valmiiden tuotteiden pakkaamisen lisäksi muuta toimintaa, koska kaikki kaupat neuvoteltiin ja viimeisteltiin kaikkien yksiköiden osalta Conor Groupin sisällä. Komissio selvensi, että Concor International harjoitti myös muuta kuin tässä väitteessä kuvailtua toimintaa. Luottamuksellisuussyistä tätä koskevat lisätiedot lähetettiin ainoastaan Conor Groupille.

(177) Conor Group muistutti myös, että komissio pyysi etuyhteydettömiltä vientiä harjoittavilta kauppiailta tietoja huhtikuussa 2022. Myöhemmin paikan päällä tehdyn tarkastuksen aikana komissio pyysi tiedot tavaroiden ostohinnoista kaikissa myyntitapahtumissa. Kummankaan näiden tietopyyntöjen yhteydessä ei ilmoitettu, mihin tarkoitukseen tai millä tavalla komissio voi tarkastella näitä tietoja. Koska tätä ei kerrottu eikä selvennetty pyyntöjen yhteydessä, komission käyttämät tiedot, jotka oli poimittu Conor Groupin ja muiden asianomaisten osapuolten toimittamista huomautuksista, eivät olleet täsmällisiä, kuten komission voittomarginaalin laskennassa tekemät virheet osoittivat. Conor Group lisäsi, että komission olisi pitänyt tätä analyysia tehdessään noudattaa tavallista toimintatapaansa eli toimia yhteistyössä asianomaisten osapuolten (kuten Conor Groupin) kanssa ja selittää, miten ja miksi tarvittavat tiedot kerätään. Tästä syystä voittomarginaalin soveltamiselle ja Conor Groupin asianmukaisen menettelyn oikeuden rikkomiselle ei ollut tosiasiallista ja oikeudellista perustetta.

(178) Tämä väite oli hylättävä. Komissiolla ei ole velvollisuutta etukäteen selittää tutkittaville osapuolille tai muille osapuolille, joita se pyytää toimimaan yhteistyössä, mihin tarkoitukseen tietyt tiedot tarkalleen ottaen pyydetään, miksi tietoja todennetaan tai mihin niitä käytetään, kunhan luottamuksellisuutta koskevia pyyntöjä noudatetaan. Komissio ei voi myöskään tietää etukäteen polkumyyntimenettelyn varhaisessa vaiheessa, kuten vientiä harjoittavien tuottajien toimitiloissa tehtävien tarkastusten aikaan, mihin kutakin kerättävää tietokokonaisuutta tullaan tarkalleen ottaen käyttämään. Tietojen pyytämisen, keräämisen ja todentamisen tarkoituksena on selvittää tosiseikkoja. Oikeudellinen analyysi ja arviointi, jolloin muun muassa määritetään käytettävissä olevien tietojen käyttötarkoitus, tehdään tämän jälkeen. Komissio on antanut osapuolille kaikki tiedot, joiden perusteella se teki päätelmänsä, perustellut nämä päätelmät sekä antanut osapuolille mahdollisuuden esittää huomautuksia kaikista niistä. Näin ollen se on noudattanut velvoitteitaan avoimuuden, perustelujen esittämisen ja puolustautumisoikeuksien osalta.

(179) Conor Group väitti myös, että jos sen myynnin osalta sovelletaan vientihintaan tehtävää oikaisua kauppiaan saaman, perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan mukaisen voittomarginaalin huomioon ottamiseksi, tämä voittomarginaali olisi laskettava sen tosiasiallisen voittomarginaalin perusteella, jonka etuyhteydettömät kauppiaat saavat ostaessaan tuotetta Conor Groupilta ja jälleenmyydessään sen vientiin, tai intialaisten kauppayritysten keraamisista laatoista saaman keskimääräisen voiton taikka näiden menetelmien avulla laskettujen arvojen keskiarvon perusteella. Soveltamalla mitä tahansa näistä menetelmistä varmistettaisiin, että näin laskettu painotettu keskimääräinen voittomarginaali on komission saatavilla tässä tutkimuksessa olevan tutkimusaineiston tietojen perusteella ”suurelta osin edustava” ja luotettava. Conor Group myös lisäsi, että muiden otokseen valittujen yritysten tietojen käyttö Conor Groupin polkumyyntimarginaalin laskemiseksi on vastoin perusasetuksen 2 artiklan 10 kohtaa.

(180) Tämä väite hylättiin. Liiketoimet, joihin kyseistä voittomarginaaliin liittyvää oikaisua sovellettiin, olivat sellaisten otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien kauppiaiden tai tuottajien vientitapahtumia, jotka olivat ostaneet tarkasteltavana olevan tuotteen etuyhteydessä olevilta toimittajilta. Kuten johdanto-osan 175 kappaleessa mainitaan, komissio ei voinut käyttää näistä liiketoimista saatua voittomarginaalia perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan mukaisen oikaisun perustana, koska tämä voittomarginaali oli vääristynyt asianomaisten osapuolten välisen yhteyden vuoksi. Tällöin voittomarginaali, jonka nämä kyseiset vientiä harjoittavat tuottajat saivat ostaessaan tarkasteltavana olevaa tuotetta etuyhteydettömiltä toimittajilta, oli luonnollisesti lähin saatavilla oleva korvaava voittomarginaali. Sen sijaan Conor Groupin ehdottamat marginaalit olivat sellaisten osapuolten saamia voittomarginaaleja, jotka eivät kuulu otokseen valittuihin vientiä harjoittavien tuottajien ryhmiin.

(181) Sen väitteen osalta, että muiden otokseen valittujen yritysten tietojen käyttö Conor Groupin polkumyyntimarginaalin laskemiseksi on vastoin perusasetusta, komissio selvensi, että perusasetuksessa todellakin säädetään, että tietyissä tilanteissa yksittäisiin vientiä harjoittaviin tuottajiin sovellettava polkumyyntimarginaali voidaan laskea muiden osapuolten tietojen perusteella. Näin on esimerkiksi tilanteessa, jossa vientihintaa oikaistaan 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti ja jossa käytetään etuyhteydettömien unionin tuojien saamaa voittomarginaalia. Tarkasteltavana olevan tapauksen osalta komissio toisti, että laskemalla kaikkien kolmen otokseen valitun ryhmän liiketoimien perusteella painotettu keskimääräinen voittomarginaali varmistettiin, että sovellettava perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan mukainen oikaisu on laajalti edustava.

(182) Conor Group huomautti lisäksi, että laskiessaan oikaisun määrää komission olisi pidettävä mielessä voittomarginaalia tarkoittavan englanninkielisen sanan *mark-up* kaksi sanakirjan mukaista määritelmää. Sanakirjan mukaan *mark-up* tarkoittaa ensinnäkin määrää, joka lisätään kustannusten määrään myyntihinnan määrittämiseksi, eli laajemmin voittoa ja toiseksi jonkin hyödykkeen hintaan tehtävää lisäystä, esimerkiksi sen kustannusten ja myyntihinnan erotusta. Conor Group väitti, että kummassakin tapauksessa kustannusten määrää verrataan myyntihintaan ja näin saatu voitto on voittomarginaalin arvo. Komissio vastasi tähän muistuttamalla, että perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan mukaisesti ja kun otetaan asianmukaisesti huomioon sovellettava oikeuskäytäntö, voittomarginaali koostuu myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksista sekä voitosta, eli sikäli tämä määritelmä poikkeaa ehdotetuista sanakirjamääritelmistä.

(183) Conor Group väitti myös, että voittomarginaalin laskennassa tehtiin virheitä. Se väitti erityisesti, että jos myyntiarvo sisälsi asiakkaan maksettaviksi tulevat pakkauskustannukset mutta ostohinta ei sisältänyt tätä määrää, tämä tarkoittaa, että pakkauskustannukset on otettu oikaisuissa huomioon kahteen kertaan, koska ensinnäkin ne on sisällytetty voittomarginaaliin liittyvään oikaisuun ja toiseksi itse pakkauskustannukset vähennettiin uudelleen vientihinnasta komission laskiessa kaikki oikaisut.

(184) Lisäksi Conor Group väitti, että kustannuksiin olisi lisättävä yleis-, hallinto- ja rahoituskustannusten yhteismäärä ennen sen vertaamista myyntiarvoon ja että komissio oli lisännyt voittomarginaaliprosenttiin tullien palautuksen, jonka viejät odottivat saavansa. Jos komissio pitää kiinni tästä lisäyksestä, sen pitäisi oikaista myös normaaliarvoa tuontimaksuja ja välillisiä veroja vastaavalla määrällä.

(185) Komissio hylkäsi nämä väitteet. Ensinnäkin komissio huomautti, ettei Conor Group perustellut väitettään, jonka mukaan pakkauskustannukset oli vähennetty vientihinnasta kahteen kertaan, varsinkaan kun se ei esittänyt todisteita kyseisten laattojen kokonaisostohintaan sisältyvien pakkauskustannusten määrästä saati sitten määrittänyt tätä summaa. Lisäksi komissio vahvisti, etteivät asiakirja-aineistoon sisältyneet tiedot viitanneet siihen, että pakkauskustannukset olisi laskettu kahteen kertaan, kuten Conor Group näytti väittävän. Mikä tärkeintä, väitteessä on perustavanlaatuinen virhe, joka liittyy perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdassa tarkoitettuun voittomarginaalin käsitteeseen. Voittomarginaali tarkoittaa tuotteesta maksetun kokonaisostohinnan (riippumatta toimittajalle aiheutuneista kustannuksista, kuten mahdollisista pakkauskustannuksista) ja kauppiaan saaman kokonaismyyntitulon välistä erotusta. Toisin sanoen voittomarginaali koostuu myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksista, rahoituskustannuksista ja voitosta sekä muista kyseisestä vientimyynnistä mahdollisesti saaduista tuloista. Komissio käytti kaikkien näiden tekijöiden huomioon ottamiseksi etuyhteydettömien toimittajien laskuttamien ostohintojen sekä riippumattomilta asiakkailta veloitettujen jälleenmyyntihintojen välistä bruttomarginaalia, mikä on asianmukainen lähestymistapa, kunhan näin laskettuun oikaisuun ei sisälly muita perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisia oikaisuja. Tästä syystä myös Conor Groupin väite yleis-, hallinto- ja rahoituskustannusten lisäämisestä virheellisesti perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan mukaiseen sovellettuun voittomarginaaliin hylättiin. Kolmanneksi komissio muistutti, että viejien saama tullien palautus käytännössä kasvattaa kyseisestä vientimyynnistä saatavia tuloja. Sen sijaan kotimarkkinamyynnistä ei saa tällaista palautusta. Näin ollen normaaliarvon oikaiseminen vientimyynnistä saatavilla palautuksilla olisi väärin.

(186) Conor Group huomautti myös, että kaavassa, jota komissio käytti kaikkien Concor Internationalin vientimyyntiin tehtävien oikaisujen kokonaismäärän laskemiseksi, selvitys- ja edelleenkuljetuskustannukset oli otettu huomioon kahteen kertaan, koska ne sisältyivät jo kaavaan, jolla laskettiin vientimyyntiluettelossa esitetyt, toimitiloissa viejämaassa syntyneet käsittely-, lastaus- ja liitännäiskustannukset. Komissio hyväksyi tämän väitteen ja korjasi havaitun virheen Conor Groupin vientiä harjoittavien tuottajien hyväksi.

(187) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Icon Group väitti, että komission ei olisi pitänyt vähentää voittomarginaalia perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan mukaisesti Icon Groupin EU:hun suuntautuvasta epäsuorasta vientimyynnistä, koska Icon Groupin etuyhteydessä olevat tuottajat ja kauppiaat muodostavat yhden ainoan taloudellisen yksikön ([16]).

(188) Icon Group väitti tässä yhteydessä, että siihen kuuluvat tuottajat ovat osa yhtä ja samaa organisaatiota, joka muodostuu henkilökohtaisista, aineellisista ja aineettomista tekijöistä, tavarantoimittamisesta ja kyseistä alaa koskevasta taitotiedosta, niiden tavoitteena on pitää yllä Iconin korkealaatuista tuotemerkkiä ja kyseisten tuottajien virallisena ja henkilökohtaisena etuna on niihin etuyhteydessä olevien yritysten taloudellinen menestys. Lisäksi Icon Group kertoi, että sillä on yksi yhteinen tuoteluettelo sekä yhteinen verkkosivusto nimeltään ”Icon World of Tile”, jossa viitataan ”yritykseen”. Kyseisellä verkkosivustolla mainitaan tilauksia varten yksi yhteyspiste.

(189) Icon Group viittasi yhteisöjen tuomioistuimen asiassa ”Matsushita v. neuvosto” antamaan tuomioon, jossa todetaan, että tuotanto- ja myyntitoimintojen jakaminen oikeudellisesti erillisistä yrityksistä koostuvassa ryhmässä ei millään tavoin muuta sitä seikkaa, että kyseiset yritykset muodostavat yhden ainoan taloudellisen yksikön, joka on järjestänyt tällä tavoin toimintonsa, joista muissa tapauksissa vastaa niin ikään (myös oikeudellisesti katsottuna) yksi ainoa yksikkö. ([17])

(190) Väite, jonka mukaan Icon Groupiin kuuluvien vientiä harjoittavien tuottajien olisi katsottava muodostavan yksi ainoa taloudellinen yksikkö, hylättiin. Luottamuksellisuussyistä tähän arviointiin liittyvät yksityiskohtaiset tiedot lähetettiin ainoastaan Icon Groupille.

(191) Icon Group väitti lisäksi, että komissio ei esittänyt mitään näyttöä siitä, miksi se katsoi, että etuyhteydessä olevat vientiä harjoittavat tuottajat toimivat epäsuorissa liiketoimissa kauppiaina, joiden toiminta muistutti palkkioperusteisen edustajan toimintaa.

(192) Komissio piti tätä väitettä perusteettomana. On kiistaton tosiasia, että kyseiset liiketoimet toteutettiin kahdessa vaiheessa: ensin Icon Groupiin kuuluva kauppias/tuottaja osti tarkasteltavana olevan tuotteen etuyhteydessä olevalta tuottajalta, minkä jälkeen kyseinen kauppias/tuottaja vei ostamansa tarkasteltavana olevan tuotteen unioniin. Näin ollen on olemassa näyttöä siitä, että kyseinen Icon Groupin kauppias/tuottaja harjoittaa kauppiaan toimintaa.

(193) Vaihtoehtoisesti kotimarkkinamyyntiä olisi Icon Groupin mukaan kohdeltava samalla tavalla kuin vientimyyntiä eli voittomarginaalia olisi sovellettava myös ryhmän epäsuoraan kotimarkkinamyyntiin.

(194) Komissio hylkäsi tämän väitteen, koska kotimarkkinamyynti- ja vientimyyntisopimukset ovat luonteeltaan erilaisia. Luottamuksellisuussyistä tähän arviointiin liittyvät yksityiskohtaiset tiedot lähetettiin ainoastaan Icon Groupille.

(195) Yksi vientiä harjoittavien tuottajien ryhmä pyysi oikaisemaan normaaliarvoa ja vientihintaa varastoihin liittyvien luottokustannusten (varastossa olevien tavaroiden teoreettisten rahoituskustannusten) huomioon ottamiseksi perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan k alakohdan mukaisesti. Väite hylättiin, koska ei voitu osoittaa, että erot tavaroiden varastoinnin kestossa vaikuttaisivat hintojen vertailukelpoisuuteen.

(196) Sama vientiä harjoittavien tuottajien ryhmä pyysi tekemään niin ikään perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan k alakohdan mukaisesti myös toisen oikaisun, jonka perusteena olivat kotimarkkinamyynnistä aiheutuneet mainoskustannukset (lähellä Gujaratissa sijaitsevaa Morbia eli lähellä tuotantopaikkaa sijaitsevien mainostaulujen pystyttämiskustannukset). Ryhmä ei pystynyt antamaan tämän oikaisun tarkkaa määrää eikä osoittamaan, että se vaikutti hintojen vertailukelpoisuuteen. Sen vuoksi väite hylättiin.

(197) Kaikki otokseen valitut yritykset pyysivät lisäksi tekemään normaaliarvoon väitetyistä tuontimaksuista ja välillisistä veroista johtuvia oikaisuja perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan b alakohdan mukaisesti. Tutkimuksessa kävi kuitenkin ilmi, että tämä väite oli perusteeton. Itse asiassa otokseen valitut viejät saivat kahdesta järjestelmästä (ilmoitus nro 07/2020-CUSTOMS (N.T.) sekä vientituotteiden tullin- ja veronpalautusjärjestelmä (Remission of Duties and Taxes on Exported Products, RODTEP)) vientitukia, joiden arvo oli 2 prosenttia vientilaskun arvosta, riippumatta siitä, oliko vietyihin laattoihin sisältyvistä raaka-aineista maksettu tuontitulleja tai välillisiä veroja.

([16]) Icon Group viittasi unionin tuomioistuimen 26.10.2016 asiassa ”PT Musim Mas v. neuvosto” (C-468/15 P, ECLI:EU:C:2016:803) antaman tuomion 39 ja 42 kohtaan sekä unionin tuomioistuimen 14.7.2021 asiassa ”Interpipe Niko Tube ja Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant v. komissio” (T-716/19, ECLI:EU:T:2021:457) antaman tuomion 133 kohtaan.

([17]) Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 13.10.1993, Matsushita v. neuvosto, C-104/90, ECLI:EU:C:1993:837, 9 kohta.

Näiden tukien myöntäminen edellytti ainoastaan todisteen esittämistä tavaroiden viennistä. Väitteet hylättiin, koska maksettuja vientitukia ei voitu yhdistää samankaltaisen tuotteen tai siihen fyysisesti sisältyvien materiaalien tuontimaksuja tai välillisiä veroja vastaaviin määriin, kuten perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan b alakohdassa edellytetään.

3.1.4 *Polkumyyntimarginaalit*

(198) Komissio vertasi otokseen valittujen yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien ryhmien osalta samankaltaisen tuotteen kunkin tuotelajin painotettua keskimääräistä normaaliarvoa tarkasteltavana olevan tuotteen vastaavan tuotelajin painotettuun keskimääräiseen vientihintaan perusasetuksen 2 artiklan 11 ja 12 kohdan mukaisesti.

(199) Tätä varten kaikille ryhmään kuuluville vientiä harjoittaville tuottajille laskettiin erillinen polkumyyntimarginaali edellä esitetyn menetelmän mukaisesti. Tämän jälkeen koko ryhmälle laskettiin painotettu keskimääräinen polkumyyntimarginaali.

(200) Komissio ilmoitti 28 päivänä lokakuuta 2022 päivätyissä yrityskohtaisissa lopullisissa päätelmissä kahdelle otokseen valitulle vientiä harjoittavalle tuottajalle, Conor Groupille ja Icon Groupille, että se oli katsonut aiheelliseksi laskea uudelleen niiden toimittamat CIF-hinnat IHS Markit Global Trade Atlas™ -tietokannasta poimittujen kuljetustietojen perusteella. Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen molemmat osapuolet väittivät, että komission olisi pitänyt kertoa yksityiskohtaisemmin, miksi se ei hyväksynyt niiden ilmoittamia CIF-hintoja vaan määritti hinnat vaihtoehtoisten tietojen perusteella. Komission selitettyä tämän asian asiakirja-aineistoon liitetyllä muistiolla kyseiset osapuolet väittivät muun muassa, että joitakin komission käyttämiä tietoja tulisi mukauttaa. Komissio oli yhtä mieltä siitä, että sen perustana käyttämät tiedot eivät pitäneet paikkaansa, ja se tarkisti laskelmia vastaavasti.

(201) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Conor Group huomautti sitä koskevissa polkumyyntilaskelmissa olevasta virheestä, joka johtui siitä, että komissio oli ottanut kahteen kertaan huomioon yrityksen unioniin suuntautuvaan myyntiin tehdyn, tiettyihin logistiikkakustannuksiin liittyvän oikaisun. Väite hyväksyttiin ja laskelmaa korjattiin vastaavasti.

(202) Lopulliset polkumyyntimarginaalit – ilmaistuina prosentteina CIF-hinnasta unionin rajalla tullaamattomana – ovat seuraavat:

Yritys	Lopullinen polkumyyntimarginaali
The Conor Group	8,7 %
The Icon Group	6,7 %
The Lavish Group	0 %

(203) Otoksen ulkopuolisten yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien osalta komissio laski painotetun keskimääräisen polkumyyntimarginaalin perusasetuksen 9 artiklan 6 kohdan mukaisesti. Näin ollen tämä marginaali määritettiin niiden kahden otokseen valitun vientiä harjoittavien tuottajien ryhmän marginaalien perusteella, joille voitiin vahvistaa varsinainen polkumyyntimarginaali, ottamatta huomioon sen vientiä harjoittavien tuottajien ryhmän marginaalia, jonka polkumyyntimarginaali oli nolla.

(204) Tällä perusteella otoksen ulkopuolisten yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien väliaikainen polkumyyntimarginaali on 7,3 prosenttia.

(205) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen useat otoksen ulkopuoliset intialaiset vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, ettei komissio toimittanut yksityiskohtaisia tietoja menetelmästä, jota se käytti otokseen valittujen ja otoksen ulkopuolisten intialaisten yritysten marginaalien laskemiseen. Tämä väite liittyi samankaltaisiin otokseen valittujen, Conor Groupiin ja Lavish Groupiin kuuluvien intialaisten vientiä harjoittavien tuottajien esittämiin väitteisiin. Näitä väitteitä käsitellään johdanto-osan 170–186 kappaleessa.

(206) Kaikkien muiden intialaisten vientiä harjoittavien tuottajien polkumyyntimarginaalin komissio määritti käytettävissä olevien tietojen perusteella perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti. Tätä varten komissio määritti vientiä harjoittavien tuottajien yhteistyössä toimimisen asteen. Yhteistyössä toimimisen aste on yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien unioniin suuntautuvan viennin määrä ilmaistuna osuutena asianomaisesta maasta unioniin tutkimusajanjaksolla tulleesta kokonaistuonnista, joka määritettiin Eurostatin tuontitilastojen (Comext-tietokannan) perusteella.

(207) Yhteistyössä toimimisen asteen katsottiin tässä tapauksessa olevan korkea, koska yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien viennin osuus kokonaistuonnista tutkimusajanjaksolla oli noin 84 prosenttia. Tämän perusteella komissio piti asianmukaisena vahvistaa yhteistyöstä kieltäytyneiden vientiä harjoittavien tuottajien polkumyyntimarginaali samaksi kuin sen otokseen valitun, yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavien tuottajien ryhmän, jonka polkumyyntimarginaali oli korkein.

(208) Lopulliset polkumyyntimarginaalit – ilmaistuina prosentteina CIF-hinnasta unionin rajalla tullaamattomana – ovat seuraavat:

Yritys	Lopullinen polkumyyntimarginaali
The Conor Group	8,7 %
The Icon Group	6,7 %
The Lavish Group	0 %
Muut yhteistyössä toimineet yritykset	7,3 %
Kaikki muut yritykset	8,7 %

3.2 **Turkki**

3.2.1 *Perusasetuksen 18 artikla*

3.2.1.1 Bien & Qua Group

(209) Bien & Qua Groupin osalta komissio kysyi tutkimuksen aikana kyseiseen ryhmään kuuluvien turkkilaisten valmistajien sekä ryhmään kuuluvien ja siihen etuyhteydessä olevien turkkilaisten kauppiaiden välisen suhteen luonteesta. Yritysten toimittamien ja muista lähteistä keräämiensä tietojen perusteella komissio totesi, ettei ryhmä toimittanut tarvittavia tietoja kirjallisista sopimusjärjestelyistä.

(210) Komissio ilmoitti yritykselle aikomuksestaan soveltaa perusasetuksen 18 artiklaa niiden tietojen osalta, joita yritys ei toimittanut.

(211) Bien & Qua Groupin selitykset, jotka se toimitti 18 artiklan aiottua soveltamista koskevan kirjeen jälkeen, eivät muuttaneet komission päätelmää, jonka mukaan kyseinen ryhmä ei toimittanut tarvittavia tietoja kirjallisista sopimusjärjestelyistä.

(212) Näin ollen komissio vahvisti perusasetuksen 18 artiklan soveltamisen.

3.2.1.2 Hitit Group

(213) Hitit Group pyysi komissiota 21 päivänä marraskuuta 2022 jättämään huomiotta sen kyselylomakevastauksessaan antamat tiedot, koska vastauksessa olleiden virheiden takia komissio ei pystyisi tekemään ”kohtuullisen oikeita päätelmiä” perusasetuksen 18 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Sen sijaan Hitit Group pyysi komissiota kohtelemaan sitä otokseen kuulumattomana yhteistyössä toimivana vientiä harjoittavana tuottajana, jolloin siihen sovellettaisiin otoksen perusteella laskettua keskimääräistä tullia. Huomautuksessaan Hitit myös esitti joitakin korjauksia vastaukseensa sekä toimitti vaihtoehtoisen polkumyyntilaskelman, jossa nämä korjaukset oli otettu huomioon. Osapuoli toisti 7 päivänä joulukuuta 2022 pyyntönsä soveltaa toimitettuihin ja tarkistettuihin tietoihin 18 artiklaa. Myös Turkin viranomaiset tukivat tätä pyyntöä.

(214) Aivan aluksi komissio muistutti, että siinä vaiheessa, kun tarkistettu polkumyyntimarginaalilaskelma toimitettiin lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen ja ajoissa toimitettuihin ja tarkistettuihin tietoihin pyydettiin soveltamaan 18 artiklaa, komissio ei enää voinut tarkistaa ja ottaa huomioon uusia tietoja. Jo pelkästään tästä syystä pyyntö sekä Hitit Groupin toimittamat uudet selitykset ja tiedot olisi hylättävä. Komissio totesi, etteivät Hitit Groupin tutkimuksen aikana toimittamat tiedot olleet siinä määrin puutteellisia, että ne olisivat liikaa hankaloittaneet kohtuullisen oikeiden päätelmien tekemistä. Tiedot toimitettiin ajoissa ja tarkistettiin tarkastuskäynnin aikana. Näin ollen, kuten perusasetuksen 18 artiklan 3 kohdassa säädetään, tietoja ei jätetty huomiotta, vaikka ne eivät kaikissa suhteissa olleetkaan parhaita mahdollisia.

(215) Perusteellisuuden vuoksi ja edellä todetusta huolimatta komissio huomautti, että se, että Hitit Group esitti vaihtoehtoisen polkumyyntilaskelman, oli ristiriidassa ryhmän esittämän väitteen kanssa, jonka mukaan sille ei voi määrittää polkumyyntimarginaalia. Hitit Groupin perusasetuksen 18 artiklan 3 kohdan perusteella esittämä väite olisi hylättävä myös siksi, että se perustuu vastakohtaispäätelmään tästä säännöksestä. Perusasetuksen 18 artiklan 3 kohta velvoittaa komission käyttämään toimitettuja tietoja, elleivät tietyt edellytykset täyty. Säännös ei velvoita komissiota jättämään tietoja huomiotta edellyttäen, että komissio katsoo tietojen olevan asianmukaisia eli ne ovat yrityksen toimittamia ja komission tarkistamia. Komissio totesi myös, että virheissä, joita osapuoli väitti kyselylomakevastauksessa olevan, oli kyse pääasiassa joidenkin liiketoimien luokittelusta väärien tuotteen valvontakoodien alle ja ne koskivat tuotelajeja, joiden osuus yrityksen EU:hun suuntautuvista myyntitapahtumista oli vain vähäinen. Komissio painotti, että se laski Hitit Groupin polkumyyntimarginaalin jäljempänä esitetyllä tavalla ajoissa toimitettujen ja tarkistettujen tietojen perusteella. Yrityksellä oli myös mahdollisuus esittää huomautuksia tietojen tarkistamisesta laaditusta raportista. Toimitettujen ja komission tarkistamien tietojen virheellisyydestä ei toimitettu ajoissa huomautuksia. Kun komissio on saanut tarvittavat tiedot, tarkistanut ne ja arvioinut ne luotettaviksi polkumyyntilaskelmiensa tekemiseksi, yrityksellä ei ole perusteita väittää tietoja virheellisiksi eikä tällaisia väitteitä voida enää todentaa. Sen vuoksi nämä myöhässä esitetyt väitteet olisi hylättävä ja toimitetut ja komission tarkistamat tiedot olisi perusasetuksen 18 artiklan 3 kohdan mukaisesti hyväksyttävä. Luottamuksellisuussyistä yksityiskohtaiset syyt, joiden vuoksi Hitit Groupin 7 päivänä joulukuuta 2022 päivättyjä väitteitä ei voitu hyväksyä, ilmoitettiin vain kyseiselle osapuolelle.

3.2.2 *Normaaliarvo*

(216) Komissio tutki ensin, oliko kunkin otokseen valitun, yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan kotimarkkinamyynnin kokonaismäärä edustava perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Kotimarkkinamyynti on edustavaa, jos samankaltaisen tuotteen riippumattomille asiakkaille suuntautuvan kotimarkkinamyynnin osuus tutkimusajanjakson aikana vientiä harjoittavaa tuottajaa kohden on vähintään 5 prosenttia sen tarkasteltavana olevan tuotteen kokonaisvientimäärästä unioniin. Tällä perusteella kunkin otokseen valitun vientiä harjoittavan tuottajan samankaltaisen tuotteen kokonaismyynti kotimarkkinoilla todettiin edustavaksi.

(217) Tämän jälkeen komissio yksilöi ne kotimarkkinoilla myydyt tuotelajit, jotka olivat samanlaisia kuin niiden vientiä harjoittavien tuottajien, joiden kotimarkkinamyynti oli edustavaa, unioniin vietäviksi myymät tuotelajit, tai verrattavissa niihin. Komissio totesi, että otokseen valitut vientiä harjoittavat tuottajat myivät kotimarkkinoilla sekä ykkös- että kakkoslaatuisia laattoja mutta unioniin suuntautuvaan vientiin käytännössä vain ykköslaatuisia. Vientiä harjoittavat tuottajat luokittelevat tuotantoprosessin yhteydessä useiden laaduntarkastusten perusteella kaikki muut kuin laadultaan moitteettomat keraamiset laatat kakkoslaatuisiksi. Tällaiset kakkoslaatuiset laatat myydään alennetuilla hinnoilla. Jotta vertailu unioniin suuntautuvan viennin hintojen kanssa olisi tasapuolinen, komissio otti normaaliarvon laskennassa huomioon ainoastaan ykköslaatuisten tuotteiden myynnin kotimarkkinoilla. Hitit Group pyysi lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen, että sitä koskevissa laskelmissa otettaisiin huomioon myös kakkoslaatuiset laatat, koska niiden määrät olivat merkittäviä ja koska ykkös- ja kakkoslaatuisten tuotteiden erot oli mahdollista ottaa huomioon oikaisuja tekemällä. Komissio hylkäsi Hitit Groupin pyynnön, koska tämä ei esittänyt mitään konkreettista ehdotusta tällaisen oikaisun tekemiseksi. Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Hitit Group pyysi myös, että sitä koskevaan polkumyyntilaskelmaan sisällytettäisiin yksi tietty tuotteiden alaryhmä, johon kuuluvat tuotteet komissio oli katsonut kakkoslaatuisiksi ja jota ei edellä esitettyjen seikkojen mukaisesti näin ollen otettu huomioon normaaliarvon laskennassa. Pyyntöä perusteltiin sillä, että tämän tuoteryhmän myyntimäärät olivat merkittäviä ja että kyseiset tuotteet olivat ykköslaatuisia. Analysoituaan asianmukaisesti yrityksen toimittamat tiedot komissio tuli siihen tulokseen, että tähän alaryhmään kuuluvat tuotteet ovat ykköslaatuisia, ja näin ollen se hyväksyi Hitit Groupin pyynnön.

(218) Seuraavassa vaiheessa komissio tutki, oliko kunkin otokseen valitun vientiä harjoittavan tuottajan kotimarkkinamyynti kunkin sellaisen tuotelajin osalta, joka on samanlainen kuin unioniin vietäviksi myydyt tuotelajit tai verrattavissa niihin, edustavaa perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Tuotelajin kotimarkkinamyynti on edustavaa, jos kyseisen tuotelajin riippumattomille asiakkaille suuntautuvan kotimarkkinamyynnin kokonaismäärä tutkimusajanjakson aikana on vähintään 5 prosenttia samanlaisen tai siihen verrattavissa olevan tuotelajin kokonaisvientimäärästä unioniin. Komissio totesi, että useimpien tuotelajien kotimarkkinamyynti oli edustavaa. Kunkin kolmen viejän tapauksessa joitakin unioniin tutkimusajanjaksolla vietyjä tuotelajeja ei myyty kotimarkkinoilla lainkaan tai niiden kotimarkkinamyynti oli määrältään alle 5 prosenttia, eikä se näin ollen ollut edustavaa.

(219) Seuraavaksi komissio määritti kunkin tuotelajin osalta kotimarkkinoiden riippumattomille asiakkaille suuntautuvan kannattavan myynnin osuuden tutkimusajanjaksolla, jotta se voisi päättää, käytetäänkö normaaliarvon laskemisessa tosiasiallista kotimarkkinamyyntiä perusasetuksen 2 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

(220) Normaaliarvo perustuu kunkin tuotelajin tosiasialliseen kotimarkkinahintaan riippumatta siitä, oliko myynti kannattavaa vai ei, jos

a) vähintään laskettuja tuotantokustannuksia vastaavalla nettomyyntihinnalla tapahtuneen tuotelajin myynnin määrä oli yli 80 prosenttia tämän tuotelajin kokonaismyyntimäärästä; ja

b) tuotelajin painotettu keskimääräinen myyntihinta vastaa vähintään tuotannon yksikkökustannuksia.

(221) Tässä tapauksessa normaaliarvo on kyseisen tuotelajin koko kotimarkkinamyynnin hintojen painotettu keskiarvo tutkimusajanjaksolla.

(222) Normaaliarvo on tuotelajien pelkästään kannattavan kotimarkkinamyynnin tuotelajikohtainen tosiasiallinen kotimarkkinahinta tutkimusajanjaksolla, jos

a) tuotelajin kannattavan myynnin määrä on enintään 80 prosenttia kyseisen tuotelajin kokonaismyyntimäärästä; tai

b) tuotelajin painotettu keskimääräinen hinta alittaa tuotannon yksikkökustannukset.

(223) Kotimarkkinamyynnin analysointi osoitti, että yli 60 prosenttia Vitra Groupin ja yli 70 prosenttia Hitit Groupin ja Bien & Qua Groupin koko kotimarkkinamyynnistä oli kannattavaa ja että painotettu keskimääräinen myyntihinta oli tuotantokustannuksia korkeampi. Näin ollen normaaliarvo laskettiin koko kotimarkkinamyynnin hintojen painotettuna keskiarvona tutkimusajanjaksolla tai pelkän kannattavan myynnin painotettuna keskiarvona.

(224) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Hitit Group ilmaisi vastustavansa sitä, että tiettyjä myyntitapahtumia, joita yritys itse kutsui ”vientiin kirjatuksi myynniksi”, ei sisällytetty yrityksen kotimarkkinamyyntiä koskevaan luetteloon, esittäen perusteeksi tämän myynnin suuren määrän. Asiakirja-aineistoon sisältyvien, väitettä tukevien seikkojen johdosta komissio hyväksyi tämän väitteen ja sisällytti normaaliarvoa koskeviin laskelmiin ne myyntimäärät, joiden ei voitu vahvistaa päätyneen lopulta vientiin.

(225) Jos tuotelajia ei myyty edustavia määriä kotimarkkinoilla, komissio muodosti laskennallisen normaaliarvon perusasetuksen 2 artiklan 3 ja 6 kohdan mukaisesti. Jos samankaltaisen tuotteen tuotelajia ei myyty lainkaan tai riittävästi tavanomaisessa kaupankäynnissä kotimarkkinoilla, normaaliarvo joko muodostettiin laskennallisesti (koska muiden otokseen valittujen tuottajien kyseisen tuotelajin kotimarkkinahintaa ei voitu ilmoittaa mielekkäällä tavalla rikkomatta kyseisten tuottajien tietojen luottamuksellisuutta) tai sitä varten käytettiin toisen viejän hintaa tavanomaisessa kaupankäynnissä ja asianomaiselle osapuolelle toimitettiin asianmukainen ei-luottamuksellinen yhteenveto näistä tiedoista.

(226) Laskennallinen normaaliarvo muodostettiin lisäämällä kunkin otokseen valitun, yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan samankaltaisen tuotteen keskimääräisiin tuotantokustannuksiin tutkimusajanjakson aikana seuraavat:

a) kunkin otokseen valitun, yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan samankaltaisen tuotteen kotimarkkinamyynnistä tavanomaisessa kaupankäynnissä tutkimusajanjakson aikana aiheutuneet painotetut keskimääräiset myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset; sekä

b) kunkin otokseen valitun, yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan saama painotettu keskimääräinen voitto samankaltaisen tuotteen kotimarkkinamyynnistä tavanomaisessa kaupankäynnissä tutkimusajanjakson aikana.

(227) Sellaisiin tuotelajeihin, joita ei myyty edustavia määriä kotimarkkinoilla, lisättiin keskimääräiset myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset sekä voitto tavanomaisessa kaupankäynnissä kotimarkkinoilla kyseisten tuotelajien osalta suoritetuista liiketoimista. Sellaisiin tuotelajeihin, joita ei myyty kotimarkkinoilla lainkaan, lisättiin painotetut keskimääräiset myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset sekä voitto kaikista tavanomaisessa kaupankäynnissä kotimarkkinoilla suoritetuista liiketoimista.

(228) Hitit Group totesi lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen, että tiettyjen tuotteen valvontakoodien osalta laskelmissa käytetyt myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset sekä voitto olivat epätavallisen korkeat suhteessa yrityksen suhdelukuihin. Otettuaan huomioon osapuolen toimittamat lisäselvitykset, muun muassa virheet sen ilmoittamissa tiedoissa, ja tapaukseen liittyvän erityistilanteen komissio määritti normaaliarvon kahdelle tuotteen valvontakoodille poikkeuksellisesti yrityskohtaisesti. Osittaisten täydentävien päätelmien ilmoittamisen jälkeen Hitit Group pyysi lisäksi jättämään huomiotta joidenkin laattojen tuotantokustannukset, joita se ei pitänyt edustavina. Komissio hylkäsi väitteen, koska se perustui uusiin, tarkistamattomiin tietoihin, jotka olivat ristiriidassa tarkistettujen tietojen kanssa. Komissio esitti perustelunsa luottamuksellisuussyistä yksityiskohtaisemmin ainoastaan asianomaiselle osapuolelle osoitetussa yksilöllisessä tiedonannossa.

(229) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Vitra Group ilmaisi vastustavansa sitä, että ryhmän normaaliarvoa koskeviin laskelmiin oli sisällytetty tiettyjä myyntitapahtumia, jotka liittyivät Turkin ulkopuolella valmistettuihin tuotteisiin. Arvioituaan asianmukaisesti tätä väitettä tukevan näytön komissio hyväksyi väitteen ja tarkisti laskelmia vastaavasti.

3.2.3 *Vientihinta*

(230) Otokseen valitut vientiä harjoittavat tuottajat veivät tuotetta unioniin joko suoraan riippumattomille asiakkaille tai etuyhteydessä olevien tuojien kautta.

(231) Kun tarkasteltavana olevaa tuotetta vietiin suoraan riippumattomille asiakkaille unionissa, vientihinta oli perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti unioniin vietäväksi myydystä tuotteesta tosiasiallisesti maksettu tai maksettava hinta.

(232) Kun tarkasteltavana olevaa tuotetta vietiin unioniin etuyhteydessä olevan tuojan kautta, vientihinta muodostettiin perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti sen hinnan perusteella, jolla tuotu tuote jälleenmyytiin ensimmäistä kertaa riippumattomille asiakkaille unionissa. Tällöin hintaan tehtiin oikaisuja kaikkien tuonnin ja jälleenmyynnin välisten kustannusten, muun muassa myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten, sekä voittomarginaalin huomioon ottamiseksi (voittomarginaalin perustana käytettiin tässä tutkimuksessa etuyhteydettömien tuojien osalta määritettyä voittoa, ks. johdanto-osan 429 ja 430 kappale).

(233) Bien & Qua Group väitti lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen, ettei myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten sekä voiton vähentäminen 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti ollut perusteltua, koska ryhmän eri yritykset muodostivat yhden ainoan taloudellisen yksikön. Osapuoli totesi, että etuyhteydessä olevat yritykset olivat osa tuottajien vientiverkostoa, että kaikki yksiköt olivat samojen henkilöiden taloudellisessa määräysvallassa ja hallinnoimia ja että tarkastuskäynnit suuntautuivat käytännössä ainoastaan tuottajien toimitiloihin. Osapuolen mukaan se, että etuyhteydessä olevilla yrityksillä oli etuyhteydettömiä toimittajia ja/tai ne harjoittivat myös muihin tuotteisiin liittyvää liiketoimintaa, ei muuta sitä, että ryhmä on yksi ainoa taloudellinen yksikkö. Bien & Qua Group väitti myös, ettei myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten sekä voiton vähentäminen 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti ollut perusteltua sellaisen unionin ulkopuolella sijaitsevan etuyhteydessä olevan kauppiaan osalta, joka ei harjoita tuontitoimintaa.

(234) Tältä osin todetaan, että vaikka ryhmä olisi muodostanut yhden ainoan taloudellisen yksikön (mikä ei pidä paikkaansa, kuten seuraavassa jaksossa todetaan), perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdassa edellytetään, että komissio määrittää vientihinnan sen hinnan perusteella, jolla maahantuotu tuotu jälleenmyytiin ensimmäisen kerran riippumattomille asiakkaille unionissa. Kun otetaan huomioon, miten ryhmä oli järjestänyt unioniin suuntautuvan myynnin, olisi epäoikeudenmukaista kohdella samalla tavalla myyntiä, jonka vientiä harjoittavat tuottajat kanavoivat unioniin etuyhteydessä olevien tuojien kautta, ja toisaalta suoraa myyntiä unioniin. Sen vuoksi komissio päätteli, että kun tarkasteltavana oleva tuote vietiin unioniin etuyhteydessä olevan tuojan kautta, myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten sekä tuojan voittojen huomioon ottamiseksi oli perusteltua tehdä oikaisuja perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti. Unionin ulkopuolella sijaitsevaa etuyhteydessä olevaa kauppiasta koskevien oikaisujen osalta komissio selvensi, että toisin kuin komissio totesi ryhmälle toimitetuissa erillisissä päätelmissä, oikaisun oikeusperustana oli 2 artiklan 10 kohdan i alakohta, mikä on linjassa komission muissa tutkimuksissa noudattaman käytännön kanssa ja perusteltua, vaikka kauppias ei olisi harjoittanut tuontitoimintaa.

(235) Kaksi otokseen valituista ryhmistä myi hyvin vähäisiä määriä kakkoslaatuisia laattoja (ks. johdanto-osan 217 kappale) unioniin. Tätä myyntiä ei laskettu mukaan vientihinnan määrittämisessä käytettyihin määriin. Tässä lähestymistavassa pitäydyttiin myös lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen, kuten johdanto-osan 217 kappaleessa todetaan.

3.2.4 *Vertailu*

(236) Komissio vertasi normaaliarvoa ja otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien vientihintaa noudettuna-tasolla.

(237) Tasapuolisen vertailun varmistamiseksi komissio oikaisi tarvittaessa normaaliarvoa ja/tai vientihintaa, jotta hintoihin ja niiden vertailukelpoisuuteen vaikuttavat erot voitiin ottaa huomioon perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti. Oikaisuja tehtiin kuljetus-, vakuutus-, käsittely-, lastaus- ja liitännäiskustannusten, tulliselvitysmaksujen ja niihin rinnastettavien kulujen sekä palkkioiden, alennusten ja hyvitysten huomioon ottamiseksi.

(238) Hitit Group ilmaisi lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen vastustavansa sitä, että komissio oli hylännyt luottokustannuksiin liittyvä oikaisun. Komissio hylkäsi tämän väitteen. Komissio hylkäsi oikaisun, koska osapuoli ei kyennyt osoittamaan, kuten perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdassa edellytetään, että myönnetyn luoton kustannukset olivat hintojen määrittämiseen vaikuttanut tekijä.

(239) Hitit Group vei keraamisia laattoja unioniin tutkimusajanjaksolla usein Turkissa sijaitsevien etuyhteydessä olevien kauppiaiden kautta. Komissio totesi, että näiden etuyhteydessä olevien kauppiaiden toiminta muistutti edustajan toimintaa, sillä ne saivat palkkion palveluistaan.

(240) Bien & Qua Groupin etuyhteydessä olevat turkkilaiset kauppiaat, jotka osallistuivat unioniin suuntautuvaan myyntiin, saivat voittomarginaalin palveluistaan, ja niiden toiminta muistutti palkkioperusteisen edustajan toimintaa.

(241) Komissio selosti nämä päätelmät yksityiskohtaisemmin yksilöllisessä tiedonannossa, joka osoitettiin luottamuksellisuussyistä ainoastaan asianomaiselle ryhmälle.

(242) Edellä esitetyn perusteella kaikkien otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien (ryhmien) vientihintaa oikaistiin perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan mukaisesti sellaisen unioniin suuntautuvan myynnin osalta, johon osallistui Turkissa toimivia etuyhteydessä olevia osapuolia. Komissio vähensi vientihinnasta etuyhteydessä olevien osapuolten myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset sekä johdanto-osan 232 kappaleessa kuvatun voiton.

(243) Bien & Qua Group väitti lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen, ettei myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten sekä voiton vähentäminen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan mukaisesti ollut perusteltua, koska ryhmän eri yritykset muodostivat yhden ainoan taloudellisen yksikön.

(244) Komissio katsoo, että useat seikat puhuvat sitä vastaan, että yritys muodostaisi yhden ainoan taloudellisen yksikön, kuten se väittää. Se, että Bien & Qua Groupiin kuuluvat yritykset ovat samojen henkilöiden taloudellisessa määräysvallassa ja hallinnoimia ja tarkastuskäynnit suuntautuivat pääasiassa tuottajien toimitiloihin, ei välttämättä tarkoita, että ryhmä muodostaisi yhden ainoan taloudellisen yksikön. Komissio totesi, että tuottajat ja etuyhteydessä olevat kauppiaat olivat sijoittautuneet eri sijainteihin (niiden rekisteröidyt toimipaikat sijaitsivat myös eri paikoissa kuin etuyhteydessä olevien valmistajien toimipaikat) ja että etuyhteydessä olevilla kauppiailla oli usein etuyhteydettömiä toimittajia ja/tai ne harjoittivat myös muihin tuotteisiin kuin tutkimuksen kohteena olevaan

tuotteeseen liittyvää liiketoimintaa. Lisäksi eri yrityksissä, myös valmistuksesta vastaavissa yrityksissä, oli myyntiosastot, joiden roolit poikkesivat toisistaan. Näin ollen etuyhteydessä olevien kauppiaiden ei voitu katsoa toimineen etuyhteydessä olevien tuottajien sisäisenä myyntiosastona. Näiden seikkojen vuoksi ja myös siksi, ettei komissiolle toimitettu riittävällä tavalla perusteltuja tietoja, joiden perusteella se olisi voinut saada selkeän käsityksen Bien & Qua Groupin etuyhteydessä olevien yritysten välisistä järjestelyistä (ks. 3.2.1 jakso), komissio ei voinut hyväksyä Bien & Qua Groupin yleistä väitettä siitä, että ryhmä muodosti yhden ainoan taloudellisen yksikön.

(245) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Bien & Qua Group väitti, ettei myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten sekä voiton vähentäminen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan mukaisesti ollut perusteltua, kun otetaan huomioon komission hiljattain tekemässä tutkimuksessa noudattama lähestymistapa ([18]), jonka mukaan 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan mukainen oikaisu olisi ristiriidassa perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan kanssa.

(246) Komissio oli eri mieltä tästä väitteestä. Ensinnäkin komissio totesi, että on totta, että normaaliarvon määrittämistä koskevan perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan ja vientihinnan määrittämistä koskevan perusasetuksen 2 artiklan 8 ja 9 kohdan sanamuodot eroavat toisistaan. Se, että vientihinnat määritetään eri tavalla kuin kotimarkkinahinnat, ei vielä itsessään tarkoita, ettei vertailu olisi tasapuolinen. Osapuoli myös vertasi toisiinsa tosiasiallisia tilanteita, jotka eivät ole keskenään vertailukelpoisia. Bien & Qua Groupin mainitsemassa tutkimuksessa viitattiin teräspalvelukeskukseen, joka oli integroitu osaksi valmistajan tuotantoketjua. Kyseisen teräspalvelukeskuksen toiminnan ei voitu katsoa muistuttavan perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdassa tarkoitettua palkkioperusteisen edustajan toimintaa. Käsillä olevassa tutkimuksessa tilanne oli hyvin erilainen, sillä etuyhteydessä olevat kauppiaat eivät olleet integroituneet Bien & Qua Groupin tuotantoketjuun.

(247) Bien & Qua Group väitti lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen, että jos komissio hylkää väitteen, joka koskee yhtä ainoaa taloudellista yksikköä, myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten sekä voiton vähentäminen perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan mukaisesti ei silti olisi perusteltua, koska se johtaisi perusteettomiin eroihin ja normaaliarvon ja vientihinnan epätasapuoliseen vertailuun. Osapuoli lisäsi, että se käytti sekä koti- että vientimarkkinoilla samoja myyntikanavia. Tämä viimeksi mainittu väite oli ristiriidassa muiden väitteiden ([19]) kanssa, joita osapuoli esitti menettelyn alkuvaiheessa. Väite myös todettiin virheelliseksi, koska kotimarkkinoilla Bien & Qua Groupin yritysten päästrategiana oli pitää yllä laajaa paikallisten jälleenmyyjien verkostoa yhteisen hinnaston pohjalta. Jälleenmyyjät pääsivät automaattisesti tekemään tilauksia valmistajien ERP-järjestelmässä. Sen sijaan vientimarkkinoilla tilaus- ja myyntivirta oli erilainen ja valmistajat odottivat ryhmän ulkomaisten kauppayritysten luovan lisäarvoa yhteisestä hinnastosta lähtien. Näin ollen komissio katsoi, että myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten sekä voiton vähentäminen perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan mukaisesti ryhmän vientitoiminnan osalta oli perusteltua.

(248) Komissio painotti myös, että vaikka se pyysi Bien & Qua Groupia toistuvasti toimittamaan selvityksen sopimusjärjestelyistä tuottajien ja niihin etuyhteydessä olevien, näiden tuottajien tuotteita koti- ja vientimarkkinoilla myyvien yritysten välillä, se ei missään vaiheessa tutkimuksen aikana toimittanut tällaista selvitystä (ks. myös johdanto-osan 209 kappale). Näiden tietojen puuttuessa komissio ei pystynyt perusteellisesti arvioimaan väitettä, jonka mukaan kotimarkkina- ja vientimyyntiä hoitavat kauppiaat olivat täsmälleen samanlaisessa asemassa hoitaessaan myyntiä näillä markkinoilla. Bien & Qua Group ei myöskään toimittanut mitään tietoja normaaliarvoon tehtävän oikaisun tasosta ja määrästä, saati näyttöä, jota olisi voitu käyttää perusteena konkreettisen oikaisun tekemiseksi.

(249) Tämän perusteella väite, jonka mukaan myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten sekä voiton vähentäminen perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan mukaisesti johtaa normaaliarvon ja vientihinnan epätasapuoliseen vertailuun, hylättiin.

(250) Otokseen valitut vientiä harjoittavat tuottajat ilmaisivat vastustavansa johdanto-osan 232 kappaleessa kuvatun voiton vähentämistä sillä perusteella, että otokseen valittuihin vientiä harjoittaviin tuottajiin etuyhteydessä olevien osapuolten ja unionin tuojien toiminta oli eri laajuista. Komissio katsoi, että tämä väite oli perusteeton, koska voitto oli tasoltaan kohtuullinen ja yhdenmukainen yhden otokseen valitun ryhmän ilmoittaman turkkilaisen etuyhteydessä olevan kauppiaan tavoitevoiton kanssa.

([18]) Lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Venäjältä ja Turkista peräisin olevan tietyn korroosionkestävän teräksen tuonnissa 11 päivänä elokuuta 2022 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2022/1395 (EUVL L 211, 12.8.2022, s. 127) johdanto-osan 126 kohta.

([19]) Ks. näiden kahden valmistajan toimittamien kyselyvastausten avointen versioiden D ja E jakso asiakirjassa t22.001010.

(251) Valuutan muuntaminen aiheutti joitakin ongelmia. Perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan j alakohdan mukaan myyntipäivän on oltava laskun päivämäärä mutta myös sopimuksen tai tilauksen päivämäärää tai tilauksen vahvistamispäivämäärää voidaan käyttää, jos se on aiheellisempi olennaisten kauppaehtojen määrittämiseksi. Ottaen huomioon, että Turkin liiran vaihtokurssi suhteessa euroon vaihteli ([20]) voimakkaasti (ja kaiken kaikkiaan heikkeni huomattavasti) tutkimusajanjaksolla, komissio katsoi, että olennaiset kauppaehdot määräytyivät tilauksen päivämäärän eivätkä laskun päivämäärän mukaan. Aikaväli asiakkaan tekemän tilauksen ja laskun päivämäärän välillä vaihteli, mutta keskimäärin se oli noin kaksi kuukautta.

(252) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen useat osapuolet valittivat, että edellä esitetty menetelmä madalsi vientihintoja keinotekoisesti (kasvattaen siten polkumyyntimarginaaleja keinotekoisesti), ja pyysivät, että komissio katsoisi olennaisten kauppaehtojen määräytyneen laskun päivämäärän mukaan. Turkin liiran vaihtokurssin vaihtelu suhteessa euroon tutkimusajanjakson aikana on kiistaton tosiasia, ja siksi komissio piti perusteettomana katsoa, että unionin asiakas olisi maksanut euroissa asiakkaan tekemän tilauksen yhteydessä jäädytettyä hintaa korkeamman hinnan. Väite oli perusteeton, ja se hylättiin. Hitit Group väitti lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen, että jos komissio pitää kiinni lähestymistavastaan, sen olisi otettava huomioon myös kotimarkkinoiden inflaatio kotimarkkinahintoja määrittäessään. Koska komissiolle ei esitetty mitään konkreettista ehdotusta tämän toteuttamiseksi, se hylkäsi väitteen.

3.2.5 *Polkumyyntimarginaalit*

(253) Komissio vertasi otokseen valittujen yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien samankaltaisen tuotteen kunkin tuotelajin painotettua keskimääräistä normaaliarvoa tarkasteltavana olevan tuotteen vastaavan tuotelajin painotettuun keskimääräiseen vientihintaan perusasetuksen 2 artiklan 11 ja 12 kohdan mukaisesti.

(254) Vitra Group huomautti lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen edellä oleviin jaksoihin liittyvistä laskuvirheistä. Komissio korjasi nämä virheet. Korjausten tuloksena Vitra Groupin lopullinen polkumyyntimarginaali oli alle vähimmäistason.

(255) Tällä perusteella lopulliset painotetut keskimääräiset polkumyyntimarginaalit – ilmaistuina prosentteina CIF-hinnasta unionin rajalla tullaamattomana – ovat seuraavat:

Yritys	Lopullinen polkumyyntimarginaali
Hitit Seramik Sanayi ve Ticaret A.Ş.	20,9 %
Qua Granite ve Hayal Yapi Ürünleri San. Tic. A.Ş. Bien Yapi Ürünleri San. Tic. A.Ş.	4,8 %
Vitra Karo Sanayi ve Ticaret A.Ş.	0 %

(256) Otoksen ulkopuolisten yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien osalta komissio laski painotetun keskimääräisen polkumyyntimarginaalin perusasetuksen 9 artiklan 6 kohdan mukaisesti. Näin ollen niiden marginaaliksi vahvistettiin otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien painotettujen keskimääräisten marginaalien perusteella 9,2 prosenttia.

(257) Kaikkien muiden turkkilaisten vientiä harjoittavien tuottajien polkumyyntimarginaalin komissio määritti käytettävissä olevien tietojen perusteella perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti. Tätä varten komissio määritti vientiä harjoittavien tuottajien yhteistyössä toimimisen asteen. Yhteistyössä toimimisen aste on yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien unioniin suuntautuvan viennin määrä ilmaistuna osuutena asianomaisesta maasta unioniin tutkimusajanjaksolla tulleesta kokonaistuonnista, joka määritettiin Eurostatin tuontitilastojen (Comext-tietokannan) perusteella.

([20]) Heinäkuussa 2020 yksi euro vastasi 7,884:ää Turkin liiraa, vuoden 2021 kesäkuussa 10,382:ta Turkin liiraa (vaihtokurssi heikkeni kaikkiaan 32 %). Lähteet: Euroopan keskuspankki, budjettipääosasto ja Pacific Exchange Rate Service.

(258) Yhteistyössä toimimisen aste on tässä tapauksessa korkea, koska yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien viennin osuus kokonaistuonnista neliömetreinä tutkimusajanjaksolla oli noin 90 prosenttia. Tämän perusteella komissio piti asianmukaisena vahvistaa yhteistyöstä kieltäytyneiden vientiä harjoittavien tuottajien polkumyyntimarginaali samaksi kuin sen otokseen valitun yrityksen, jonka polkumyyntimarginaali oli korkein.

(259) Lopulliset polkumyyntimarginaalit – ilmaistuina prosentteina CIF-hinnasta unionin rajalla tullaamattomana – ovat seuraavat:

Yritys	Lopullinen polkumyyntimarginaali
Hitit Seramik Sanayi ve Ticaret A.Ş.	20,9 %
Qua Granite ve Hayal Yapi Ürünleri San. Tic. A.Ş.Bien Yapi Ürünleri San. Tic. A.Ş.	4,8 %
Vitra Karo Sanayi ve Ticaret A.Ş.	0 %
Muut yhteistyössä toimineet yritykset	9,2 %
Kaikki muut yritykset	20,9 %

(260) Useat osapuolet ilmaisivat vastustavansa otoksen ulkopuolisille vientiä harjoittaville tuottajille vahvistettua korkeaa polkumyyntimarginaalia ja vaativat sen alentamista esimerkiksi jättämällä huomiotta sen otokseen valitun yrityksen, jolla on korkein polkumyyntimarginaali, väittäen, ettei kyseinen yritys ole edustava. Osittaisten täydentävien päätelmien ilmoittamisen jälkeen useat osapuolet lisäsivät, ettei yhteistyössä toimineiden yritysten tullin vahvistaminen loppuja kahta vientiä harjoittavaa tuottajaa – joiden yhteenlaskettu osuus Turkista tulevasta kokonaistuonnista oli alle 25 prosenttia – koskevien päätelmien perusteella ole oikeudenmukaista, objektiivista ja/tai lain oikeasuhteisuutta koskevan yleisen periaatteen mukaista. Jotkin osapuolet totesivat, että koska perusasetuksen mukaan yhteistyössä toimineiden osapuolten polkumyyntimarginaali ”ei saa ylittää” otokseen kuuluvien osapuolten osalta määritetyn polkumyyntimarginaalin painotettua keskiarvoa, komissiolla oli harkintavalta, joka olisi mahdollistanut yhteistyössä toimineiden osapuolten tullin asettamisen otokseen kuuluvien osapuolten osalta määritetyn polkumyyntimarginaalin painotettua keskiarvoa alhaisemmalle tasolle. Eräs osapuolista esitti tässä yhteydessä loppujen kahden otokseen kuuluvan viejän painotukseen perustuvan vaihtoehtoisen laskelman ja ehdotti sen perusteella 4,58 prosentin tullia yhteistyössä toimineille yrityksille. Komissio muistutti, että se vahvisti yhteistyössä toimineiden otoksen ulkopuolisten vientiä harjoittavien tuottajien tullin vakiokäytäntönsä ja perusasetuksen 9 artiklan 6 kohdan säännösten mukaisesti eikä ollut mitään viitteitä siitä, että tällä tavalla laskettu tulli olisi epäedustava. Sen vuoksi väite hylättiin.

(261) Turkin viranomaiset ilmaisivat vastustavansa vahvistettuja polkumyyntimarginaaleja, joita ne pitivät korkeina verrattuna muihin Turkkia koskeviin polkumyyntitutkimuksiin. Komissio muistutti, että se vahvisti tullit objektiivisesti perusasetuksen säännösten mukaisesti. Näin ollen väite hylättiin.

4. **VAHINKO**

4.1 **Unionin tuotannonalan ja unionin tuotannon määritelmä**

(262) Kuten johdanto-osan 59 kappaleessa todetaan, unionin keraamisten laattojen tuotannonala on hyvin pirstaloitunut. Samankaltaista tuotetta valmisti tutkimusajanjaksolla yli 300 tuottajaa unionissa. Nämä tuottajat muodostavat perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun ’unionin tuotannonalan’.

(263) Kuten johdanto-osan 59 ja 60 kappaleessa lisäksi mainitaan, unionin tuotannonala jaettiin vuotuisen tuotantomäärän perusteella kolmeen tuottajaryhmään: pieniin, keskisuuriin ja suuriin tuottajiin. Suurten tuottajien osuus unionin kokonaistuotannosta oli noin puolet (ks. johdanto-osan 306 kappale).

(264) Unionin kokonaistuotannoksi tutkimusajanjaksolla vahvistettiin noin 1,2 miljardia m^2. Komissio määritti tuotantomäärän CET:n toimittamien todennettujen tietojen perusteella. CET keräsi tiedot tuotantomääristä yksittäisiltä jäseniltään sekä kansallisilta järjestöiltä. Jos näitä tietoja ei ollut saatavilla, CET täydensi tuotantotilastoja Prodcom-tilastojen ([21]) tiedoilla, jotka tarvittaessa ekstrapoloitiin vuoden 2021 ensimmäiselle puoliskolle Eurostatin julkaiseman valmistusindeksin ([22]) avulla.

([21]) Saatavilla osoitteessa https://ec.europa.eu/eurostat/web/prodcom/data/database (sivustolla käyty viimeksi 19.9.2022).
([22]) Saatavilla osoitteessa https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/view/sts_inpr_q/default/table?lang=en (sivustolla käyty viimeksi 19.9.2022).

(265) Kuten johdanto-osan 67 kappaleessa todetaan, otokseen valitun kuuden unionin tuottajan osuus samankaltaisen tuotteen unionin kokonaistuotannosta oli 6 prosenttia.

(266) Netto ja Cortina toimitti tutkimuksen aikana useita huomautuksia, joissa väitettiin, ettei Intiasta unioniin suuntautuva vienti aiheuttanut vahinkoa ja ettei se tapahtunut polkumyynnillä, ja joissa esitettiin unionin etua koskevia väitteitä. Näitä huomautuksia käsitellään jäljempänä. Kyseiset osapuolet myös väittivät olevansa unionin tuottajia ja kutsuivat itseään ”Białystokissa toimiviksi valmistajiksi”. Tutkimuksessa kävi kuitenkin ilmi, ettei millään näistä yrityksistä ollut valmistustoimintaa unionissa, vaan ne toivat keraamisia laattoja Intiassa sijaitsevilta liikekumppaneiltaan. Sen vuoksi niiden ei voitu katsoa olevan osa perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua ’unionin tuotannonalaa’.

4.2 **Unionin kulutus**

(267) Komissio määritti unionin kulutuksen laskemalla yhteen unionin tuotannonalan myynnin, joka määritettiin CET:n toimittamien todennettujen tietojen pohjalta, sekä tuonnin määrän. Tuontimääriä koskevat tiedot poimittiin Eurostatin Comext-tietokannasta.

(268) Unionin kulutus kehittyi seuraavasti:

Taulukko 1

Unionin kulutus (m²)

	2018	2019	2020	Tutkimusajanjakso
Unionin kulutus yhteensä	785 188 575	811 717 138	814 739 259	834 201 394
Indeksi (2018=100)	*100*	*103*	*104*	*106*

Lähteet: CET, Eurostat ja otokseen valitut unionin tuottajat

(269) Unionin kulutus kasvoi tarkastelujaksolla jatkuvasti. Tutkimusajanjaksolla se oli 6 prosenttia korkeammalla tasolla kuin vuonna 2018. Unionin kulutuksen kasvu katettiin pääasiassa tuonnilla.

4.3 **Tuonti asianomaisista maista**

4.3.1 *Asianomaisista maista tulevan tuonnin vaikutusten kumulatiivinen arviointi*

(270) Komissio tutki perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan mukaisesti, olisiko asianomaisista maista peräisin olevien keraamisten laattojen tuontia arvioitava kumulatiivisesti.

(271) Lavish Groupin ja Vitra Groupin polkumyyntimarginaalia lukuun ottamatta Intiasta ja Turkista peräisin olevan tuonnin osalta vahvistetut polkumyyntimarginaalit ylittivät perusasetuksen 9 artiklan 3 kohdassa säädetyn vähimmäistason.

(272) Lavish Groupin ilman polkumyyntiä tapahtuneen tuonnin määrä oli [6–9 prosenttia] Intiasta tulevasta kokonaistuonnista tutkimusajanjaksolla ja noin [40–45 prosenttia] otokseen sisältyvästä tuonnista. Selvittääkseen, voitaisiinko tämän yrityksen osalta tehdyt päätelmät laajentaa koskemaan kaikkea otokseen sisältymätöntä tuontia, komissio vertasi Lavish Groupin hintoja kahden muun otokseen valitun vientiä harjoittavan tuottajan ja otokseen kuulumattomien yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien hintoihin sekä koko Intiasta tulevan tuonnin (pois lukien Lavish) keskihintaan, joka perustui Eurostatin tietoihin. Otantaa koskevissa lomakkeissa toimitettujen tietojen perusteella Lavish Groupin keskimääräinen vientihinta oli [19–22 prosenttia] korkeampi kuin otantaa koskevaan pyyntöön vastanneiden yli 140 intialaisen viejän keskimääräinen vientihinta. Näiden yritysten vientimäärä yhteensä oli 84 prosenttia Intiasta unioniin tulleesta kokonaistuonnista (ks. johdanto-osan 207 kappale). Lavish Groupin CIF-vientihinta oli [7–9 prosenttia] korkeampi kuin koko Intiasta tulevan tuonnin keskimääräinen CIF-hinta ja [14–16 prosenttia] korkeampi kuin kahden muun otokseen valitun vientiä harjoittavan tuottajan CIF-hinnat. Sen vuoksi komissio katsoi, ettei se voinut ulottaa Lavish Groupin osalta tehtyjä päätelmiä, joiden mukaan polkumyyntiä ei tapahtunut, koskemaan otokseen kuulumattomia vientiä harjoittavia tuottajia.

(273) Vitra Groupin ilman polkumyyntiä tapahtuneen tuonnin määrä oli yli 25 prosenttia Turkista tulevasta kokonaistuonnista tutkimusajanjaksolla ja yli puolet otokseen sisältyvästä tuonnista. Selvittääkseen, voitaisiinko tämän yrityksen osalta tehdyt päätelmät laajentaa koskemaan kaikkea otokseen sisältymätöntä tuontia, komissio vertasi Vitra Groupin hintoja otokseen kuulumattomien yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien

painotettuun keskihintaan, joka perustui otantaa koskevissa lomakkeissa ilmoitettuihin tietoihin. Tällä perusteella Vitra Groupin keskimääräinen vientihinta oli [18–20 prosenttia] korkeampi verrattuna otantaa koskevaan pyyntöön vastanneiden, otoksen ulkopuolisten turkkilaisten viejien (joille komissio ei määrittänyt normaaliarvoa) myymästä määrästä koostetun 70 prosentin osuuden perusteella laskettuun keskimääräiseen vientihintaan. Otantaa koskevaan pyyntöön vastanneiden yritysten vientimäärä yhteensä oli noin 90 prosenttia Turkista unioniin tulleesta kokonaistuonnista (ks. johdanto-osan 258 kappale). Sen vuoksi komissio katsoi, ettei se voinut ulottaa Vitra Groupin osalta tehtyjä päätelmiä, joiden mukaan polkumyyntiä ei tapahtunut, koskemaan otokseen kuulumattomia vientiä harjoittavia tuottajia. Osittaisten täydentävien päätelmien ilmoittamisen jälkeen Turkin viranomaiset ja jotkin yhteistyössä toimineet viejät ilmaisivat olevansa eri mieltä tästä päätelmästä. Jotkin turkkilaiset yhteistyössä toimineet viejät pyysivät komissiota ulottamaan Vitra Groupin osalta tehdyt päätelmät, joiden mukaan polkumyyntiä ei tapahtunut, koskemaan myös niitä (siksi, että niiden otantaa koskevaan pyyntöön antamista vastauksista kävi ilmi, että niiden vientihinnat olivat samansuuruiset tai korkeammat kuin Vitra Groupin) ja/tai otoksen ulkopuolisia vientiä harjoittavia tuottajia. Komissio hylkäsi kyseisten osapuolten väitteet 3.2.5 jaksossa selitetyistä syistä.

(274) Kummastakaan asianomaisesta maasta tulevan tuonnin määrä (pois lukien Lavish Groupin ja Vitra Groupin ilman polkumyyntiä tapahtunut tuonti) ei ollut merkityksetön perusasetuksen 5 artiklan 7 kohdassa tarkoitetulla tavalla. Markkinaosuudet olivat tutkimusajanjaksolla Intian osalta [3,5–3,6 prosenttia] ja Turkin osalta [4,6–4,7 prosenttia]. ([23])

(275) Intiasta ja Turkista polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin sekä toisaalta asianomaisista maista polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja samankaltaisen tuotteen väliset kilpailuedellytykset olivat samankaltaiset. Tarkemmin ilmaistuna tuodut tuotteet kilpailivat keskenään ja myös unionissa tuotettujen keraamisten laattojen kanssa, sillä niitä myytiin samojen myyntikanavien kautta ja samankaltaisille asiakasryhmille.

(276) Näin ollen kaikki perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyivät, ja Intiasta ja Turkista tulevaa tuontia tarkasteltiin kumulatiivisesti vahingon määrittämistä varten.

(277) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen 16 intialaista vientiä harjoittavaa tuottajaa väitti, että asianomaisista maista tulevan tuonnin kumulatiivinen tarkastelu asetti Intian epäedulliseen asemaan. Ne huomauttivat, että tarkastelujaksolla Intiasta tulevan tuonnin hinnat nousivat, kun taas Turkista tulevan tuonnin hinnat laskivat. Lisäksi yritykset väittivät, että lisääntynyt tuonti Intiasta ainoastaan täydensi unionin tuottajien riittämätöntä tuotantomäärää. Tämän perusteella ne väittivät, että Intiasta tulevan tuonnin kumulatiivinen tarkastelu Turkista tulevan tuonnin kanssa johti Intiasta tulevan tuonnin vaikutusten yliarviointiin. Osittaisten täydentävien päätelmien ilmoittamisen jälkeen myös Intian viranomaiset ilmaisivat vastustavansa kumulatiivista tarkastelua ja muistuttivat kumulatiiviseen tarkasteluun oikeuttavista edellytyksistä.

(278) Komissio muistutti, että Intiasta tulevan tuonnin määrä yli kaksinkertaistui tarkastelujaksolla. Kun otetaan huomioon, että unionin tuotannonalan kapasiteetin käyttöaste olisi mahdollistanut tuotantomäärän kasvattamisen unionin markkinoiden kysyntään vastaamiseksi, komissio katsoi, ettei unionin tuottajien riittämätöntä tuotantomäärää koskevalle väitteelle ollut perusteita. Lisäksi vaikka Intiasta tulevan tuonnin hinta nousi, se pysyi edelleen Turkin tuontihintaa alhaisempana. Lopuksi komissio totesi, että kaikki perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyivät tässä menettelyssä. Intian viranomaisten huomautuksen osalta komissio muistutti, että kumulatiiviseen tarkasteluun oikeuttavat edellytykset täyttyivät, kuten johdanto-osan 271–276 kappaleessa tarkemmin selostetaan. Näin ollen komissio hylkäsi tämän väitteen.

4.3.2 *Asianomaisista maista tulevan tuonnin määrä ja markkinaosuus*

(279) Komissio määritti tuonnin määrät Comext-tietokannan tietojen perusteella. Tuonnin markkinaosuus määritettiin vertaamalla kyseistä tuontia unionin kulutukseen, joka puolestaan oli määritetty johdanto-osan 267 kappaleessa kuvatulla tavalla.

(280) Tuonti asianomaisista maista unioniin kehittyi seuraavasti:

([23]) Koska yksi otokseen valituista intialaisista vientiä harjoittavista tuottajista ja yksi otokseen valituista turkkilaisista vientiä harjoittavista tuottajista ei harjoittanut polkumyyntiä, niiltä peräisin oleva tuonti vähennettiin kokonaistuonnista ja luokiteltiin analyysissa ilman polkumyyntiä tapahtuneeksi tuonniksi. Komissio vähensi Lavish Groupin ja Vitra Groupin määrät ja arvot kokonaisviennistä niiden kyselylomakevastauksissa ilmoittamien tietojen perusteella. Vitra Groupin osalta komissio vähensi kokonaisviennistä sellaiset myydyt tuotteet, joita ryhmä ei ollut tuottanut, tutkimusajanjaksoa koskevien todennettujen tietojen perusteella. Asetuksessa käytetään joidenkin lukujen osalta vaihteluvälejä, koska muutoin siinä paljastettaisiin näiden otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien luottamuksellisia tietoja, sillä tuontitilastot CN-tasolla ovat julkisesti saatavilla.

Taulukko 2

Tuontimäärä (m²) ja markkinaosuus

	2018	2019	2020	Tutkimusajanjakso
Intia – tuontimäärä	[13 000 000 – 14 000 000]	[17 000 000 – 18 000 000]	[22 000 000 – 23 000 000]	[29 000 000 – 30 000 000]
Indeksi (2018=100)	*100*	*134*	*167*	*220*
Intia – markkinaosuus	[1,7–1,8 %]	[2,2–2,3 %]	[2,7–2,8 %]	[3,5–3,6 %]
Indeksi (2018=100)	*100*	*130*	*161*	*207*
Turkki – tuontimäärä	[26 000 000 – 27 000 000]	[31 000 000 – 32 000 000]	[35 000 000 – 36 000 000]	[38 000 000 – 39 000 000]
Indeksi (2018=100)	*100*	*118*	*135*	*147*
Turkki – markkinaosuus	[3,3–3,4 %]	[3,8–3,9 %]	[4,4–4,5 %]	[4,6–4,7 %]
Indeksi (2018=100)	*100*	*115*	*130*	*138*
Asianomaiset maat yhteensä – tuontimäärä	[39 000 000 – 41 000 000]	[48 000 000 – 50 000 000]	[57 000 000 – 59 000 000]	[67 000 000 – 69 000 000]
Indeksi (2018=100)	*100*	*124*	*146*	*172*
Asianomaiset maat yhteensä – markkinaosuus	[5–5,2 %]	[6–6,2 %]	[7,1–7,3 %]	[8,1–8,3 %]
Indeksi (2018=100)	*100*	*120*	*141*	*161*

Lähteet: Eurostat ja otokseen valitut vientiä harjoittavat tuottajat

(281) Asianomaisista maista tulevan tuonnin määrä ja markkinaosuus kasvoivat tasaisesti tarkastelujakson aikana. Tuonti asianomaisista maista lisääntyi 72 prosenttia, minkä myötä niiden markkinaosuus kasvoi 61 prosenttia. Tutkimusajanjaksolla asianomaisista maista tulevan tuonnin markkinaosuus unionissa oli [8,1–8,3 prosenttia] oltuaan [5–5,2 prosenttia] vuonna 2018.

(282) Turkin viranomaiset väittivät lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen, että Turkista tulevan tuonnin lisääntyminen oli väliaikaista ja että lisääntynyt tuonti ainoastaan korvasi unionin tuotantoa, joka keskeytettiin väliaikaisesti jäsenvaltioiden toteuttamien covid-19-pandemiaan liittyvien terveystoimenpiteiden seurauksena. Tämän väitteen tueksi Turkin viranomaiset vertasivat unioniin suuntautuvan viennin määrää vuoden 2021 ja vuoden 2022 ensimmäisten kymmenen kuukauden aikana. Keraamisten laattojen vienti Turkista unioniin väheni noin 3,5 miljoonaa m². Turkin viranomaiset ja Sogutsen Seramik toistivat tämän väitteen osittaisia täydentäviä päätelmiä koskevissa huomautuksissaan.

(283) Tältä osin komissio totesi, että Turkista tuleva tuonti lisääntyi jatkuvasti koko tarkastelujakson ajan, kun taas unionin tuottajien tuotannon väliaikainen keskeytyminen vaikutti vain vuoteen 2020. Lisäksi unionin tuotannonalan vuoden 2019 loppuvarastot olivat enemmän kuin riittävät korvaamaan tuotantomäärän vähenemisen. Keraamisten laattojen lisääntynyt vienti Turkista ei myöskään vastannut sellaiseen unionin kasvavaan kysyntään, jota unionin tuottajat eivät olisi pystyneet kattamaan. Sen sijaan Turkin keraamisten laattojen tuotannonalaan kohdistui painetta, joka johtui laattojen kotimaisen kulutuksen supistumisesta tarkastelujaksolla, mikä sai sen suuntautumaan entistä

voimakkaammin vientiin ”kilpailukykyisiksi” ([24]) kuvailemillaan hinnoilla. Sitä, että unioniin suuntautuva vienti väheni vuonna 2022, ei voitu hyväksyä todisteeksi Turkin viranomaisten väitteille, sillä unioniin suuntautuvan viennin väheneminen saattoi johtua käynnissä olevasta tutkimuksesta. Näin ollen komissio hylkäsi tämän väitteen.

(284) Turkin viranomaiset väittivät myös, että markkinaosuuden prosentuaalinen muutos (+42 %) vuoden 2018 ja tutkimusajanjakson välillä vaikutti suurelta vain siksi, että Turkista tulevan tuonnin markkinaosuus oli vertailun pohjana käytettynä vuonna niin pieni.

(285) Ensinnäkin komissio totesi, että Turkista tulevan polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin markkinaosuuden kehitys muuttui, kun Vitra Groupilta peräisin olevan tuonnin todettiin lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen tapahtuneen ilman polkumyyntiä. Kun Vitra Groupilta peräisin olevat määrät jätettiin pois laskuista, Turkin markkinaosuuden prosentuaalinen muutos oli 38 prosenttia, mikä tarkoittaa, että polkumyynnillä tapahtuva tuonti lisääntyi merkittävästi. Tämä markkinaosuuden lisäys on tutkimuksessa todettu tosiasia, ja se kuvastaa todellisuudessa tapahtunutta muutosta. Komissio on kuitenkin eri mieltä siitä, että Turkin markkinaosuus olisi ollut pieni vertailun pohjana käytettynä vuonna. Turkki oli koko tarkastelujakson ajan kolmansista maista merkittävin unioniin tulevan tuonnin alkuperämaa, jonka osuus kaikesta tuonnista oli kolmannes. Tuonnin määrä kasvoi merkittävästi – polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin määrä oli noin 12 000 000 neliömetriä –, ja tämä kasvu vaikutti unionin tuotannonalan tulokseen. Näin ollen komissio hylkäsi tämän väitteen.

(286) Osittaisten täydentävien päätelmien ilmoittamisen jälkeen Turkin viranomaiset huomauttivat, että Turkista tulevan tuonnin ja sen markkinaosuuden kasvu tarkastelujaksolla oli hitaampaa, kun Vitra Groupilta peräisin olevan tuonnin todettiin tapahtuneen ilman polkumyyntiä. Turkin viranomaiset väittivät, ettei tämän pienemmän, [4,6–4,7] prosentin markkinaosuuden voi katsoa aiheuttaneen vahinkoa unionin tuotannonalalle. Myös Intian viranomaiset väittivät, että sen jälkeen, kun Vitra Groupilta peräisin oleva tuonti jätettiin pois laskuista, tuontimäärät olivat liian pieniä aiheuttaakseen vahinkoa.

(287) Komissio muistutti, että tuontimääriä ja niiden markkinaosuutta on tarkasteltava kumulatiivisesti molempien asianomaisten maiden osalta. Komissio katsoi, että asianomaisista maista polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin [8,1–8,3] prosentin markkinaosuus oli tässä tapauksessa riittävä aiheuttamaan vahinkoa, erityisesti kun otetaan huomioon unionin tuotannonalan rakenne ja pirstaleisuus.

4.3.3 Asianomaisista maista tulevan tuonnin hinnat – hintojen alittavuus ja hinnankorotusten estyminen

(288) Komissio määritti tuonnin hinnat Eurostatin Comext-tietokannan tietojen perusteella. Lavish Groupilta ja Vitra Groupilta peräisin olevan tuonnin todennetut arvot (CIF-tasolla) ja määrät vähennettiin Intiasta ja Turkista tulevasta tuonnista.

(289) Asianomaisista maista unioniin tulevan tuonnin painotetut keskimääräiset hinnat kehittyivät seuraavasti:

Taulukko 3

Tuontihinnat (euroa/m²)

	2018	2019	2020	Tutkimusajanjakso
Intia	4,35	4,79	5,12	5,49
Indeksi (2018=100)	*100*	*110*	*118*	*126*
Turkki	6,63	6,08	5,97	5,94
Indeksi (2018=100)	*100*	*92*	*90*	*90*

([24]) Ks. artikkeli ”Turkey: ceramic tile exports continue to grow in 2020”, saatavilla osoitteessa https://ceramicworldweb.com/en/economics-and-markets/turkey-ceramic-tile-exports-continue-grow-2020 (sivustolla käyty viimeksi 19.11.2022). Ks. myös artikkeli ”The Turkish ceramic tile industry pushes on exports”, saatavilla osoitteessa https://ceramicworldweb.com/en/economics-and-markets/turkish-ceramic-tile-industry-pushes-exports (sivustolla käyty viimeksi 19.11.2022).

Asianomaiset maat yhteensä	5,86	5,61	5,64	5,75
Indeksi (2018=100)	*100*	*96*	*96*	*98*

Lähteet: Eurostat ja otokseen valitut vientiä harjoittavat tuottajat

(290) Yhdessä tarkasteltuina asianomaisista kahdesta maasta tulevan tuonnin keskimääräiset hinnat pysyivät tarkastelujaksolla vakaina. Turkista tulevan tuonnin keskimääräiset hinnat laskivat 10 prosenttia vuoden 2018 ja tutkimusajanjakson välillä, kun taas Intiasta tulevan tuonnin keskimääräiset hinnat nousivat tasaisesti, yhteensä 26 prosenttia vuoden 2018 ja tutkimusajanjakson välillä. Molemmista maista tulevan tuonnin hinnat olivat koko tarkastelujakson ajan merkittävästi alhaisemmat kuin otokseen valittujen unionin tuottajien hinnat ja tuotantokustannukset (ks. taulukko 7).

(291) Komissio määritti hinnan alittavuuden tutkimusajanjakson aikana vertaamalla seuraavia:

(1) otokseen valittujen unionin tuottajien etuyhteydettömiltä asiakkailta unionin markkinoilla veloittamat tuotelajikohtaiset painotetut keskimääräiset myyntihinnat, jotka on oikaistu noudettuna-tasolle; ja

(2) otokseen valituilta intialaisilta ja turkkilaisilta vientiä harjoittavilta tuottajilta tulevassa tuonnissa ensimmäiseltä riippumattomalta asiakkaalta unionin markkinoilla veloitetut tuotelajikohtaiset painotetut keskimääräiset hinnat, jotka on määritetty CIF-tasolla (kulut, vakuutus ja rahti maksettuina) ja oikaistu asianmukaisesti tullien ja tuonnin jälkeisten kustannusten huomioon ottamiseksi.

(292) Hintoja, jotka oikaistiin tarvittaessa ja joista oli vähennetty hyvitykset ja alennukset, verrattiin tuotelajeittain samassa kaupan portaassa tapahtuneiden liiketoimien osalta. Vertailun tulos ilmaistiin prosentteina otokseen valittujen unionin tuottajien teoreettisesta liikevaihdosta tutkimusajanjaksolla.

(293) Edellä esitetyn vertailun perusteella painotettu keskimääräinen hinnan alittavuuden marginaali unionin markkinoilla oli vientiä harjoittavasta tuottajasta riippuen 42,5–54,7 prosenttia Intian ja 33,8–57,7 prosenttia Turkin osalta. Keraamisten laattojen markkinoilla kilpailu perustuu pitkälti hintoihin, joten tällaiset hinnan alittavuuden marginaalit ovat erittäin merkittäviä. Komissio huomautti lisäksi, että pieni osa unionin tuotannonalan myynnistä tapahtui etuyhteydessä olevien osapuolten kautta, mutta kun otetaan huomioon kyseisten etuyhteydessä olevien osapuolten myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten sekä voiton taso, yhdessä tarkastellun tuonnin hinnan alittavuutta koskevat päätelmät pitäisivät edelleen paikkansa, vaikka nämä tekijät otettaisiin laskelmassa huomioon. Silloinkin, kun etuyhteydessä olevien osapuolten kautta tapahtunut unionin tuotannonalan myynti, jonka osuus oli alle 25 prosenttia, jätettiin pois laskelmasta, hinnan alittavuus oli edelleen merkittävää: 36,0–54,7 prosenttia Intian ja 19,9–61,7 prosenttia Turkin osalta. Kaikki otokseen valitut yhteistyössä toimineet intialaiset viejät myivät tuotetta unioniin suoraan, ja myös otokseen valituilta yhteistyössä toimineilta turkkilaisilta viejiltä peräisin olevasta tuonnista lähes puolet oli suoraa myyntiä. Näin ollen hinnan alittavuus olisi merkittävää, vaikka käytettäisiin mitä tahansa vaihtoehtoista laskentamenetelmää.

(294) Merkittävää hinnan alittavuutta koskevien päätelmien lisäksi komissio totesi, että Intiasta ja Turkista tulevan tuonnin määrästä ja alhaisista hinnoista johtuvan hinnankorotusten estymisen vuoksi unionin tuotannonala ei pystynyt nostamaan hintojaan tasolle, jolla se saisi kohtuullista voittoa. Asianomaisista maista tulevan tuonnin keskihinta alitti otokseen valittujen unionin tuottajien kustannukset koko tarkastelujakson ajan (ks. johdanto-osan 289 kappaleessa oleva taulukko 3 ja johdanto-osan 320 kappaleessa oleva taulukko 7). Vaikka unionin tuottajien keskimääräinen myyntihinta unionin markkinoilla nousi 19 prosenttia vuoden 2018 ja tutkimusajanjakson välillä, se jäi koko tarkastelujakson ajan alle tuotantokustannusten (ks. johdanto-osan 320 kappaleessa oleva taulukko 7).

(295) Yritysten tasolle tehdyt päätelmät vahvistivat makrotasolla todetun hinnankorotusten estymisen. Vahingon korjaavat tasot määritettiin tuotelajikohtaisesti, jolloin voitiin ottaa huomioon mahdolliset tuotevalikoimaerot tuonnin ja unionin tuotannonalan kotimarkkinamyynnin välillä. Otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien tuontihinnat alittivat otokseen valittujen unionin tuottajien kotimarkkinamyynnin viitehinnat tutkimusajanjaksolla 92,7–168,7 prosentilla Intian osalta ja 80,8–150,6 prosentilla Turkin osalta (ks. tarkemmin 6.1 jakso).

(296) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Turkin viranomaiset huomauttivat, että Turkista tulevan tuonnin hintojen lisäksi myös unionin tuottajien omat hinnat unionin markkinoilla olivat alhaisemmat kuin unionin tuottajien tuotantokustannukset. Lisäksi samaan aikaan, kun Turkista tulevan tuonnin hinnat laskivat tarkastelujaksolla, unionin tuottajien kotimarkkinahinnat nousivat, mikä paransi kannattavuutta. Turkin viranomaiset toistivat tässä yhteydessä väitteensä, jossa ne syyttivät komissiota unionin tuottajia koskevan otoksen tahallisesta

vääristämisestä valitsemalla otokseen yrityksiä, joiden kustannukset olivat korkeammat ja taloudelliset indikaattorit heikommat. Lisäksi Turkin viranomaiset väittivät, että pienten tuottajien ryhmään kuuluvat yritykset ovat boutique-tyyppisiä yrityksiä, jotka toimittavat tuotteita tilaustyönä laatutuotteiden markkinoille.

(297) Turkin viranomaiset toistivat osittaisten täydentävien päätelmien ilmoittamisen jälkeen väitteensä, jotka koskivat unionin tuottajien otoksen edustavuutta ja sen vaikutusta hintojen vertailuun.

(298) Ensinnäkin komissio totesi, että asianomaisista maista tulevan tuonnin hintoja on tarkasteltava kumulatiivisesti, ei erikseen. Tällä tavoin määritetty keskimääräinen tuontihinta pysyi melko vakaana ja alitti merkittävästi unionin tuotannonalan tuotantokustannukset tarkastelujaksolla. Unionin tuotannonalaan kohdistui painetta, kun se joutui tasapainoilemaan asianomaisista maista tulevan tuonnin äärimmäisen alhaisten hintojen ja toisaalta kasvavien tuotantokustannusten välillä. Vaikka unionin tuotannonalan kotimarkkinahinnat nousivat, se ei kyennyt saavuttamaan kestävää voittotasoa ja sen toiminta oli tutkimusajanjaksolla vain juuri ja juuri kannattavuusrajan yläpuolella.

(299) Toiseksi komissio muistutti, että otos valittiin objektiivisin perustein, kuten johdanto-osan 72 ja 73 kappaleessa kuvataan. Pienten tuottajien ryhmästä otokseen valitut tuottajat ovat yrityksiä, jotka tarjoavat valikoiman keraamisia laattoja monenlaisille asiakkaille, myös suurelle yleisölle.

(300) Näin ollen komissio hylkäsi kaikki hinnan alittavuuden ja hinnankorotusten estymisen osalta esitetyt väitteet.

4.4 **Unionin tuotannonalan taloudellinen tilanne**

4.4.1 *Yleiset huomautukset*

(301) Tutkittaessa polkumyyntituonnin vaikutusta unionin tuotannonalaan arvioitiin perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdan mukaisesti kaikki taloudelliset indikaattorit, jotka vaikuttivat unionin tuotannonalan tilanteeseen tarkastelujaksolla.

(302) Kuten 1.4.1 jaksossa mainitaan, Intiasta ja Turkista peräisin olevien keraamisten laattojen tuonnista unionin tuotannonalalle mahdollisesti aiheutuneen vahingon määrittämiseen käytettiin otantamenetelmää.

(303) Vahingon määrittämistä varten komissio erotti toisistaan makro- ja mikrotaloudelliset vahinkoindikaattorit. Komissio arvioi makrotaloudelliset indikaattorit niiden CET:n kyselyvastaukseen sisältyvien tietojen perusteella, jotka liittyvät kaikkiin unionin tuottajiin, ja vertasi niitä tarvittaessa Eurostatin kauppatilastoihin sekä otokseen valittujen unionin tuottajien antamiin kyselyvastauksiin. Mikrotaloudelliset indikaattorit komissio arvioi otokseen valituilta kuudelta unionin tuottajalta saatuihin kyselyvastauksiin sisältyvien tietojen perusteella. Kummallekin tietokokonaisuudelle tehtiin asianmukainen tarkastus tai etätarkastus, ja niiden todettiin edustavan unionin tuotannonalan taloudellista tilannetta.

(304) Makrotaloudelliset indikaattorit ovat tuotanto, tuotantokapasiteetti, kapasiteetin käyttöaste, myyntimäärä, markkinaosuus, kasvu, työllisyys, tuottavuus, polkumyyntimarginaalin merkittävyys ja toipuminen aiemman polkumyynnin vaikutuksista.

(305) Mikrotaloudelliset indikaattorit ovat keskimääräiset yksikköhinnat, yksikkökustannukset, työvoimakustannukset, varastot, kannattavuus, kassavirta, investoinnit, investointien tuotto ja pääoman saanti.

(306) Unionin tuotannonalan pirstaloitumisen vuoksi ja samaa tuotetta koskevissa aiemmissa tutkimuksissa noudatetun käytännön mukaisesti tiettyjen mikrotaloudellisten indikaattoreiden osalta käytettiin tuottajaryhmäkohtaista painotusta, joka perustui kunkin tuottajaryhmän (määritelty johdanto-osan 59 kappaleessa) osuuteen unionin kokonaistuotannosta. Kuten johdanto-osan 60 kappaleessa todetaan, tuotannonalan rakenteessa pääpaino on siirtynyt suuriin tuottajiin. Sen vuoksi mikroindikaattorien osalta suuria, keskisuuria ja pieniä tuottajia painotettiin suhteessa 53:19:28. Tulokset painotettiin myyntihintojen, tuotantokustannusten, kannattavuuden ja investointien tuoton eli niiden indikaattorien osalta, joita ei määritetä pelkästään laskemalla yksittäisten otokseen valittujen unionin tuottajien tulokset yhteen vaan pikemminkin prosenttiosuutena tai yksikkökohtaisena keskiarvona, sekä otokseen valittujen unionin tuottajien etuyhteydettömiltä asiakkailta veloittaman keskimääräisen vientihinnan osalta. Painottamalla tulokset varmistettiin, etteivät suurten tuottajien tulokset olleet vahinkoa koskevissa päätelmissä yliedustettuina ja että pienten ja keskisuurten tuottajien tilanne otettiin asianmukaisesti huomioon.

4.4.2 *Makrotaloudelliset indikaattorit*

4.4.2.1 Tuotanto, tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste

(307) Unionin kokonaistuotanto, tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 4

Tuotanto, tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste

	2018	2019	2020	Tutkimusajanjakso
Tuotantomäärä (m^2)	1 229 823 662	1 197 848 970	1 097 490 246	1 229 257 050
Indeksi (2018=100)	*100*	*97*	*89*	*100*
Tuotantokapasiteetti (m^2)	1 455 493 248	1 438 233 198	1 441 597 966	1 440 337 389
Indeksi (2018=100)	*100*	*99*	*99*	*99*
Kapasiteetin käyttöaste	84 %	83 %	76 %	85 %
Indeksi (2018=100)	*100*	*99*	*90*	*101*

Lähde: CET

(308) Tuotantomäärä, tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste pysyivät tarkastelujaksolla melko vakaina lukuun ottamatta vuotta 2020, joka muodosti ainoan poikkeuksen. Tuotantomäärän supistuminen ja sen seurauksena tapahtunut kapasiteetin käyttöasteen lasku vuonna 2020 johtuivat lyhytaikaisista tuotannon keskeytyksistä, jotka olivat seurausta jäsenvaltioiden covid-19-pandemian johdosta toteuttamista terveystoimista.

4.4.2.2 Myyntimäärä ja markkinaosuus

(309) Unionin tuotannonalan myynti määritettiin vähentämällä viennin määrä CET:n esittämistä tuotantomääristä, minkä jälkeen määrää oikaistiin varastojen vaihtelun huomioon ottamiseksi. Vuosien 2018–2020 osalta varastojen vaihteluun liittyvä oikaisu tehtiin valituksen perusteella. Tutkimusajanjakson osalta oikaisu perustui CET:n keräämiin yrityskohtaisin tietoihin. Tuotantomäärä määritettiin johdanto-osan 264 kappaleessa selitetyllä tavalla. Vientimääriä koskevat tiedot poimittiin Eurostatista, ja niitä oikaistiin ([25]) CET:n toimittaman näytön perusteella.

(310) Unionin tuotannonalan myyntimäärä ja markkinaosuus kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 5

Myyntimäärä ja markkinaosuus

	2018	2019	2020	Tutkimusajanjakso
Myyntimäärä unionin markkinoilla (m^2)	707 146 016	724 457 535	717 890 003	726 565 367
Indeksi (2018=100)	*100*	*102*	*102*	*103*
Markkinaosuus	90,1 %	89,2 %	88,1 %	87,1 %
Indeksi (2018=100)	*100*	*99*	*98*	*97*

Lähde: CET

([25]) Tutkimusajanjakson aikaisia määriä oikaistiin Espanjan osalta. Oikaisu perustui näyttöön, jonka valituksen tekijä toimitti makroindikaattoreita koskevan kyselylomakkeen tarkastamisen yhteydessä.

(311) Unionin tuotannonalan myyntimäärä kasvoi hieman vuosien 2018 ja 2019 välillä. Vuonna 2020 se pysyi unionin tuotannonalan tuotantomäärän supistumisesta huolimatta vakaana varastojen myynnin ansiosta (keramiikkateollisuuden alalla varastot ovat perinteisesti suuret). Rakennusalan elvyttyä ([26]) vuonna 2021 unionin tuotannonalan myyntimäärä kasvoi hieman tutkimusajanjaksolla verrattuna vuoteen 2020.

(312) Unionin tuotannonalan markkinaosuus pieneni tarkastelujaksolla 90,1 prosentista (vuonna 2018) tutkimusajanjakson aikaiseen 87,1 prosenttiin. Unionin tuotannonala ei pystynyt hyödyntämään täysin unionin kulutuksen kasvua (ks. johdanto-osan 268 kappale).

4.4.2.3 Kasvu

(313) Unionin tuotannonala ei pystynyt hyödyntämään täysin keraamisten laattojen kulutuksen kasvua unionissa ja rakennusmarkkinoiden elpymistä covid-19-pandemian jälkeen. Unionin tuotannonalan tuotantomäärä pysyi melko vakaana, ja sen myynti unionin markkinoilla kasvoi vain hieman.

4.4.2.4 Työllisyys ja tuottavuus

(314) Työllisyys ja tuottavuus kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 6

Työllisyys ja tuottavuus

	2018	2019	2020	Tutkimusajanjakso
Työntekijöiden lukumäärä	55 544	55 089	54 470	54 412
Indeksi (2018=100)	*100*	*99*	*98*	*98*
Tuottavuus (m^2/työntekijä)	22 141	21 744	20 148	22 592
Indeksi (2018=100)	*100*	*98*	*91*	*102*

Lähde: CET

(315) Keraamisten laattojen alan työllisyys unionissa noudatti hieman laskevaa suuntausta koko tarkastelujakson ajan. Keraamisten laattojen tuotantoon osallistuvien työntekijöiden määrä väheni 2 prosenttia vuoden 2018 ja tutkimusajanjakson välillä.

(316) Tuottavuus heikkeni hieman vuodesta 2018 vuoteen 2019. Vuonna 2020 se heikkeni vielä 7 prosenttia tuotannon supistuttua covid-19-pandemiaan liittyvien terveystoimenpiteiden seurauksena. Tuotantomäärän palattua covid-19-pandemiaa edeltäneelle tasolle tuottavuus kasvoi vuoden 2020 ja tutkimusajanjakson välillä 12 prosenttia.

4.4.2.5 Polkumyyntimarginaalin merkittävyys ja toipuminen aiemman polkumyynnin vaikutuksista

(317) Yhtä otokseen valittua intialaista vientiä harjoittavaa tuottajaa ja yhtä otokseen valittua turkkilaista tuottajaa lukuun ottamatta kaikki polkumyyntimarginaalit ylittivät selvästi vähimmäistason. Tosiasiallisten polkumyyntimarginaalien vaikutus unionin tuotannonalaan ei ollut vähäpätöinen, kun otetaan huomioon asianomaisista maista tulevan tuonnin määrä ja hinnat.

(318) Keraamiset laatat ovat aiemminkin olleet polkumyyntitutkimusten kohteena. Komissio totesi, että Kiinan kansantasavallasta, jäljempänä 'Kiina', peräisin olevien keraamisten laattojen polkumyynnillä tapahtuvalla tuonnilla oli merkittävä vaikutus unionin tuotannonalan tilanteeseen 1 päivän huhtikuuta 2009 ja 31 päivän maaliskuuta 2010 välisenä aikana. Maaliskuun 17 päivänä 2011 otettiin käyttöön väliaikaisia toimenpiteitä. ([27]) Lopulliset toimenpiteet otettiin käyttöön 15 päivänä syyskuuta 2011. ([28])

([26]) "The European construction market to 2024", saatavilla osoitteessa https://www.ceramicworldweb.com/index.php/en/economics-and-markets/european-construction-market-2024 (sivustolla käyty viimeksi 20.9.2022).

([27]) Komission asetus (EU) N:o 258/2011, annettu 16 päivänä maaliskuuta 2011, väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien keraamisten laattojen tuonnissa (EUVL L 70, 17.3.2011, s. 5).

([28]) Täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 917/2011.

(319) Toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun jälkeen komissio jatkoi [29] toimenpiteiden voimassaoloa 23 päivänä marraskuuta 2017 polkumyynnin jatkumisen ja vahingon toistumisen todennäköisyyden perusteella. Tutkimuksessa todettiin, että unionin tuotannonala toipui Kiinasta tulleesta aiemmasta polkumyynnistä voimassa olevien toimenpiteiden ansiosta. Toinen näiden toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskeva tarkastelu aloitettiin 22 päivänä marraskuuta 2022. [30]

4.4.3 *Mikrotaloudelliset indikaattorit*

4.4.3.1 Hinnat ja niihin vaikuttavat tekijät

(320) Otokseen valittujen unionin tuottajien painotetut keskimääräiset yksikkömyyntihinnat etuyhteydettömille asiakkaille unionissa ja niiden tuotantokustannukset kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 7

Myyntihinnat ja tuotantokustannukset unionissa

	2018	2019	2020	Tutkimusajanjakso
Keskimääräiset yksikkömyyntihinnat unionin markkinoilla (euroa/m²)	8,84	9,42	10,44	10,52
Indeksi (2018=100)	*100*	*106*	*118*	*119*
Yksikkökohtaiset tuotantokustannukset (euroa/m²)	9,79	11,08	11,31	10,77
Indeksi (2018=100)	*100*	*113*	*116*	*110*

Lähde: otokseen valitut unionin tuottajat

(321) Keskimääräinen yksikkömyyntihinta nousi 19 prosenttia vuoden 2018 ja tutkimusajanjakson välillä. Jyrkintä nousu oli vuonna 2020. Keskimääräinen yksikkömyyntihinta jäi alle yksikkökohtaisten tuotantokustannusten koko tarkastelujakson ajan.

(322) Yksikkökohtaiset tuotantokustannukset kasvoivat 13 prosenttia vuosien 2018 ja 2019 välillä ja edelleen 3 prosenttia vuonna 2020. Tutkimusajanjaksolla yksikkökohtaiset tuotantokustannukset pienenivät vuoteen 2020 verrattuna mutta pysyivät silti 10 prosenttia vuoden 2018 tason yläpuolella.

4.4.3.2 Työvoimakustannukset

(323) Otokseen valittujen unionin tuottajien keskimääräiset työvoimakustannukset kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 8

Keskimääräiset työvoimakustannukset työntekijää kohti

	2018	2019	2020	Tutkimusajanjakso
Keskimääräiset työvoimakustannukset työntekijää kohti (euroa)	37 923	39 432	37 316	39 568
Indeksi (2018=100)	*100*	*104*	*98*	*104*

Lähde: otokseen valitut unionin tuottajat

(324) Keskimääräiset työvoimakustannukset työntekijää kohti kasvoivat 4 prosenttia vuodesta 2018 vuoteen 2019. Vuonna 2020 kustannukset pienenivät covid-19-pandemiaan liittyvien lyhytaikaisten tuotantokatkojen seurauksena 6 prosenttia vuoteen 2019 verrattuna mutta nousivat tutkimusajanjaksolla jälleen vuoden 2019 tasolle. Tutkimusajanjaksolla keskimääräiset työvoimakustannukset työntekijää kohti olivat 4 prosenttia korkeammat kuin vuonna 2018.

[29] Täytäntöönpanoasetus (EU) 2017/2179.

[30] Ilmoitus Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien keraamisten laattojen tuontiin sovellettavien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun vireillepanosta (EUVL C 442, 22.11.2022, s. 3).

4.4.3.3 Varastot

(325) Otokseen valittujen unionin tuottajien varastot kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 9

Varastot

	2018	2019	2020	Tutkimusajanjakso
Loppuvarastot (m^2)	28 561 422	27 030 762	24 368 066	24 436 327
Indeksi (2018=100)	*100*	*95*	*85*	*86*
Loppuvarastot prosentteina tuotannosta	49 %	51 %	44 %	39 %
Indeksi (2018=100)	*100*	*104*	*91*	*79*

Lähde: otokseen valitut unionin tuottajat

(326) Loppuvarastot pienenivät vuodesta 2018 vuoteen 2019 absoluuttisesti mitattuna. Samalla kaudella ne kuitenkin kasvoivat 4 prosenttia (2 prosenttiyksikköä) ilmaistuna prosentteina tuotannosta. Vuonna 2020 unionin tuotannonala pystyi vähentämään tuotantomäärän supistumisen ja kysynnän kasvun myötä loppuvarastojen määrää absoluuttisesti mitattuna ja ilmaistuna prosentteina tuotannosta. Tuotantomäärän palattua vuoden 2018 tasolle ja kysynnän jatkaessa kasvuaan tutkimusajanjaksolla loppuvarastot ilmaistuna prosentteina tuotannosta pienenivät kyseisenä ajanjaksona edelleen.

4.4.3.4 Kannattavuus, kassavirta, investoinnit, investointien tuotto ja pääoman saanti

(327) Otokseen valittujen unionin tuottajien kannattavuus, kassavirta, investoinnit ja investointien tuotto kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 10

Kannattavuus, kassavirta, investoinnit ja investointien tuotto

	2018	2019	2020	Tutkimusajanjakso
Riippumattomille asiakkaille unionissa tapahtuneen myynnin kannattavuus (% liikevaihdosta)	- 5,4 %	- 8,9 %	- 5,9 %	0,6 %
Indeksi (2018=100)	*- 100*	*- 166*	*- 110*	*10*
Kassavirta (euroa)	24 347 831	45 471 749	89 781 804	97 367 062
Indeksi (2018=100)	*100*	*187*	*369*	*400*
Investoinnit (euroa)	68 496 866	27 469 167	22 525 713	26 179 748
Indeksi (2018=100)	*100*	*40*	*33*	*38*
Investointien tuotto	1 %	- 9 %	- 10 %	4 %
Indeksi (2018=100)	*100*	*- 1 600*	*- 1 832*	*660*

Lähde: otokseen valitut unionin tuottajat

(328) Komissio määritti otokseen valittujen unionin tuottajien kannattavuuden ilmaisemalla samankaltaisen tuotteen myynnistä etuyhteydettömille asiakkaille unionissa saadun nettovoiton ennen veroja prosentteina tämän myynnin liikevaihdosta. Unionin tuotannonala teki tappiota tarkastelujakson kolmen ensimmäisen vuoden ajan, ja tutkimusajanjaksolla sen tuotto juuri ja juuri ylitti kannattavuusrajan. Tappio kasvoi −5,4 prosentista −8,9 prosenttiin vuosien 2018 ja 2019 välillä. Vuonna 2020 unionin tuotannonalan myyntihinta nousi nopeammin kuin tuotantokustannukset (ks. johdanto-osan 320 kappaleessa oleva taulukko 7). Tämän ansiosta vuonna 2020 tappio pieneni −5,9 prosenttiin. Tutkimusajanjaksolla unionin tuotannonala pystyi tekemään voittoa, joka ylitti kannattavuusrajan hienoisesti.

(329) Unionin tuotannonala pystyi tekemään tutkimusajanjaksolla vähäistä voittoa, vaikka sen keskimääräinen myyntihinta etuyhteydettömille asiakkaille unionissa jäi alle keskimääräisten tuotantokustannusten (ks. johdanto-osan 320 kappaleessa oleva taulukko 7). Tämä johtui tuotettujen ja unionissa tutkimusajanjakson aikana myytyjen tuotteiden valikoimaeroista. Erot liittyivät paitsi tuotelajeihin myös siihen, milloin myydyt tavarat oli tuotettu (eli myytiinkö tavara varastoista).

(330) Nettokassavirralla tarkoitetaan unionin tuottajien kykyä rahoittaa itse toimintaansa. Nettokassavirta lähes kaksinkertaistui vuodesta 2018 vuoteen 2019. Se kasvoi edelleen huomattavasti vuonna 2020 ja tutkimusajanjaksolla maltillisemmin. Kassavirran kehitys liittyi pitkälti myynnin ja siten varastojen kehitykseen. Yhden otokseen valitun unionin tuottajan valmiiden tuotteiden varastot vaihtelivat vuonna 2018 merkittävästi (yritys tuotti tuotetta varastoon). Tämä ei jatkunut vuonna 2019, joten kyseisen yrityksen negatiivinen kassavirta muuttui positiiviseksi. Tämä selittää pitkälti kassavirran kasvun vuosien 2018 ja 2019 välillä. Kassavirran arvo vuonna 2020 ja tutkimusajanjaksolla liittyi siihen, että otokseen valitut unionin tuottajat keskeyttivät tuotantonsa tilapäisesti covid-19-pandemiasta johtuvien sulkutoimien vuoksi mutta jatkoivat tavaran myyntiä varastoista, jotka ovat perinteisesti vastanneet noin puolta kyseisten tuottajien vuotuisesta tuotantomäärästä, kuten johdanto-osan 325 kappaleessa olevasta taulukosta 9 käy ilmi. Valmiiden tuotteiden loppuvarastot pienenivät vuonna 2020 ja tutkimusajanjaksolla, ja nämä varastoissa tapahtuneet muutokset edesauttoivat tappion pienenemistä (vuonna 2020) sekä hienoisen voiton syntymistä (tutkimusajanjaksolla).

(331) Turkin viranomaiset väittivät lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen, että koska vain yksi yritys pystyi vaikuttamaan kassavirtatulokseen, otos ei ollut edustava.

(332) Kassavirtaa koskevassa taulukossa 10 esitetyt luvut on muodostettu yksinkertaisesti laskemalla yhteen kaikki otokseen valittujen unionin tuottajien kassavirran määrät. Tämä tarkoittaa, että kaikki tapahtumat tai kehitys, joita yhdessäkin otokseen valitussa yrityksessä tapahtui, vaikuttivat lopulliseen indikaattoriin riippumatta siitä, kuinka suuri otokseen sisältyvien yritysten osuus unionin tuotannosta oli. Johdanto-osan 330 kappaleessa esitetään komission selostus kassavirran vaihtelusta. Näistä syistä Turkin viranomaisten esittämä väite hylättiin.

(333) Investoinnit vähenivät 62 prosenttia tarkastelujaksolla. Suurin, 60 prosentin notkahdus tapahtui vuosien 2018 ja 2019 välillä. Vuonna 2020 investoinnit vähenivät edelleen mutta lisääntyivät sitten tutkimusajanjaksolla (16 % vuoteen 2020 verrattuna). Useimmiten investoinnit rahoitettiin kassavirralla ja pankkilainalla. Suurin osa investoinneista liittyi kapasiteetin ylläpitoon ja tuotantolaitteiden korvaamiseen. Tutkimukseen ja kehitykseen sekä innovointiin tehdyt investoinnit, jotka vuonna 2018 muodostivat 38 prosenttia kaikista otokseen valittujen tuottajien investoinneista, vähenivät tarkastelujaksolla 97 prosenttia ja muodostivat tutkimusajanjaksolla vain 3 prosenttia kaikista investoinneista.

(334) Negatiivinen kannattavuus vaikutti otokseen valittujen unionin tuottajien pääoman saantiin. Otokseen valitut unionin tuottajat kertoivat, että negatiivisen kannattavuuden takia ne eivät kyenneet rahoittamaan tarvittavia investointeja kasvavan markkinapotentiaalin hyödyntämiseksi. Yksi otokseen valittu unionin tuottaja kertoi, että sen oli supistettava kapasiteettiaan pääoman hankkimiseen liittyvien ongelmien vuoksi. Osa otokseen valituista unionin tuottajista kuuluu suurempiin ryhmiin, minkä ansiosta ne kykenevät hankkimaan pääomaa helpommin kuin samanlaisessa taloudellisessa tilanteessa olevat itsenäiset yritykset. Niiden heikko kannattavuus ja tulevaisuudennäkymät vaikuttavat kuitenkin emoyhtiöiden päätöksiin tarjota tällaisille yrityksille rahoitusta, ja emoyhtiöt voivat päättää investoida muualle.

(335) Investointien tuotto tarkoittaa voittoa prosentteina investointien nettokirjanpitoarvosta. Investointien tuotto pieneni merkittävästi vuosien 2019 ja 2020 välillä ja kasvoi sitten tutkimusajanjaksolla seuraten kannattavuuden kehitystä.

4.5 **Vahinkoa koskevat päätelmät**

(336) Unionin tuotannonala ei pystynyt hyötymään markkinoiden kasvusta tarkastelujaksolla, kuten makroindikaattorit osoittavat: kysynnän kasvusta huolimatta makroindikaattorit kehittyivät negatiivisesti tai pysyivät melko vakaina. Tuotanto, tuotantokapasiteetti, kapasiteetin käyttöaste ja työllisyys pysyivät samalla tasolla koko tarkastelujakson ajan. Unionin tuotannonalan myynti kasvoi vähemmän kuin kulutus (unionin tuotannonalan myynti kasvoi 3 %, markkinat puolestaan 6 %). Sen vuoksi unionin tuotannonalan markkinaosuus pieneni vuoden 2018 ja tutkimusajanjakson välillä 90,1 prosentista 87,1 prosenttiin.

(337) Vaikka unionin tuotannonalan myyntihinta nousi 19 prosenttia, se kärsi suurimman osan tarkastelujaksoa tilanteesta, jossa se ei pystynyt nostamaan hintojaan unionissa riittävän korkealle tasolle kyetäkseen kattamaan kustannuksensa. Tämän seurauksena unionin tuotannonalan toiminta oli koko tarkastelujakson ajan joko tappiollista (–5,4 % vuonna 2018, –8,9 % vuonna 2019 ja –5,9 % vuonna 2020) tai juuri ja juuri kannattavuusrajan yläpuolella (0,6 % tutkimusajanjaksolla, mihin vaikuttivat covid-19-pandemian jälkeinen talouden elpyminen muun muassa rakennustuotannon lisääntymisen muodossa, kuten johdanto-osan 311 kappaleessa selitetään, sekä se, että unionin tuotannonala myi tuolloin tavaraa merkittäviä määriä varastoista). Tutkimusajanjakson aikaista kannattavuustasoa ei voi pitää kestävänä. Unionin tuotannonala oli suurimman osan tarkastelujaksoa tilanteessa, jossa se ei pystynyt nostamaan myyntihintojaan unionissa tasolle, joka olisi varmistanut riittävän kannattavuuden tuotantokustannusten kattamiseksi, eikä se pystynyt hyödyntämään unionin markkinoiden kasvua esimerkiksi tekemällä uusia investointeja liiketoiminnan laajentamiseen, tutkimukseen ja kehitykseen sekä voidakseen jatkaa aktiivista toimintaa kehittyvien tuotesegmenttien (esimerkiksi suurlaatat) parissa. Tässä tilanteessa investoinnit vähenivät 62 prosenttia ja kapasiteetti pysyi vakaana, mikä osoittaa, ettei unionin tuotannonala kyennyt kasvamaan markkinoiden mukana.

(338) Edellä esitetyn perusteella komissio päätteli, että unionin tuotannonalalle on aiheutunut perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua merkittävää vahinkoa.

(339) Useat asianomaiset osapuolet esittivät lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen huomautuksia vahinkoa koskevista havainnoista ja päätelmistä.

(340) Ceramika Netto ilmaisi epäilevänsä niiden tietojen paikkansapitävyyttä, joiden perusteella komissio teki vahinkoa koskevat havaintonsa. Epäilynsä tueksi yritys toimitti kolmen puolalaisen keraamisten laattojen tuottajan tilinpäätökset vuodelta 2021 sekä uutisartikkeleita, joissa kerrottiin tiivistetysti Italian ja Espanjan keramiikkateollisuuden vuoden 2021 tuloksesta.

(341) CGCSA väitti, että unionin tuottajat olivat halukkaita toimittamaan koko vuoden 2021 tiedot ja että jos komissio olisi tutkinut nämä tiedot, se olisi havainnut, että vahinko johtui yksinomaan covid-19-pandemian vaikutuksista.

(342) Komissio totesi, että tutkimuksen perustana olevat tiedot tarkistettiin paikan päällä, ne olivat otokseen valittujen unionin tuottajien toimittamia ja ne koskivat tutkimusajanjaksoa ja tarkastelujaksoa. Ceramika Netto ei toimittanut huomautuksia unionin tuottajia koskevasta otoksesta asetetussa määräajassa. Koko vuotta 2021 koskevat tiedot ulottuisivat tutkimusajanjakson yli, joten niitä ei olisi voitu käyttää vahingon määrittämiseen. Komissiolla ei myöskään ole tiedossa, että unionin tuotannonala olisi oma-aloitteisesti tarjoutunut toimittamaan tietoja tutkimusajanjakson jälkeiseltä ajalta. Näin ollen komissio hylkäsi Ceramika Netton ja CGCSA:n väitteet.

(343) Intian viranomaiset, Turkin viranomaiset, CGCSA, turkkilainen yritys Sogutsen Seramik ja 16 intialaista vientiä harjoittavaa tuottajaa väittivät, ettei unionin tuotannonalalle ole aiheutunut merkittävää vahinkoa. Intian viranomaiset, Turkin viranomaiset, CGCSA ja 16 intialaista vientiä harjoittavaa tuottajaa väittivät tältä osin, että useimmat makro- ja mikrotaloudelliset indikaattorit pysyivät vakaina tai parantuivat tarkastelujaksolla.

(344) Kuusitoista yritystä esimerkiksi huomauttivat, että tuotantomäärä kasvoi, kapasiteetin käyttöaste nousi ja tuottavuus parani tutkimusajanjaksolla merkittävästi vuoteen 2020 verrattuna ja että loppuvarastot pienenivät huomattavasti tutkimusajanjaksolla vuoteen 2018 verrattuna. Lisäksi intialaiset vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että vaikka unionin tuotannonalan markkinaosuus pieneni tarkastelujaksolla 3 prosenttiyksikköä, se kuitenkin säilyi edelleen suurena koko tarkastelujakson ajan. Yritykset viittasivat Euroopan unionin tuomioistuimen, jäljempänä 'tuomioistuin', ennakkoratkaisuun asiassa "eurocylinder systems AG vastaan Hauptzollamt Hamburg" ([31]). Tuomioistuin katsoi, että neuvosto teki ilmeisen virheen päätellessään, että markkinaosuuden viiden prosenttiyksikön menetys oli osoitus merkittävästä vahingosta, sillä unionin tuotannonalan markkinaosuus säilyi suurena ja sen myyntimäärät kasvoivat ja hinnat nousivat.

([31]) Unionin tuomioistuimen tuomio 4.2.2021, eurocylinder systems, C-324/19, ECLI:EU:C:2021:94, 49 ja 52 kohta.

(345) Turkin viranomaiset väittivät, että esimerkiksi sellaiset indikaattorit kuin kannattavuus, tuotanto, myyntimäärä, unionin myyntihinta, kapasiteetin käyttöaste, tuottavuus, varastot, kassavirta ja investointien tuotto kääntyivät tilapäisesti negatiivisiksi vuonna 2020, johon vaikutti covid-19-pandemia, mutta palasivat tutkimusajanjaksolla positiiviselle kehitysuralle. Lisäksi Turkin viranomaiset väittivät, että muutamat negatiivista kehitystä tarkastelujaksolla osoittavat indikaattorit eivät ole riittävä peruste päätellä, että merkittävää vahinkoa aiheutui.

(346) Vastaavasti Intian viranomaiset väittivät, etteivät määrät aiheuttaneet vahinkoa, sillä Intiasta tulevan tuonnin markkinaosuus oli koko tarkastelujakson ajan pieni. Lisäksi Intian viranomaiset huomauttivat, että vaikka unionin tuotannonala menetti markkinaosuuttaan, markkinaosuus säilyi edelleen suurena. Lisäksi sen myyntimäärä kasvoi ja sen myyntihinta kotimarkkinoilla nousi tuotantokustannuksia nopeammin, mikä paransi kannattavuutta.

(347) Myös CGCSA väitti, että useat makrotaloudelliset indikaattorit, kuten tuotantomäärä ja kapasiteetin käyttöaste, myyntimäärä ja suuri markkinaosuus, pysyivät vakaina tai kehittyivät positiivisesti tarkastelujaksolla. Järjestö huomautti mikrotaloudellisten indikaattoreiden osalta, että myyntihinnat unionin kotimarkkinoilla nousivat nopeammin kuin unionin tuotannonalan tuotantokustannukset.

(348) Komissio totesi, että indikaattoreita on tarkasteltava paitsi niiden kehityksen myös niiden saavuttamien tasojen valossa. Komissio toisti, että Intiasta ja Turkista tulevan polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin kasvavat määrät ovat aiheuttaneet merkittävää vahinkoa unionin tuotannonalalle. Vaikka unionin kotimarkkinahinnat nousivat nopeammin kuin unionin tuotannonalan tuotantokustannukset, unionin tuotannonala tuotti tappiota tarkastelujakson lähes jokaisena vuonna ja saavutti kannattavuusrajan vain tutkimusajanjaksolla. Lisäksi unionin tuotannonala menetti markkinaosuuttaan, vaikka kulutus kasvoi.

(349) Osapuolet myös viittasivat komission päätelmiin, jotka koskivat tiettyjä indikaattoreita (tuotantomäärä ja kapasiteetin käyttöaste), joihin covid-19-pandemia vaikutti negatiivisesti vuonna 2020 mutta joiden kehitys kääntyi jälleen nousuun tutkimusajanjaksolla. Osapuolten on kuitenkin myös myönnettävä, että pandemian myötä tietyt indikaattorit, kuten loppuvarastojen määrä ja kassavirta, alkoivat kehittyä positiivisesti. Ottaen huomioon, että osapuolet itsekin myönsivät näiden indikaattoreiden poikkeuksellisen heikon kehityksen vuonna 2020 johtuneen pandemiasta, komissio ei voinut yhtyä osapuolten kuvaukseen, jonka mukaan tutkimusajanjaksolla tapahtunut muutos oli huomattava parannus edelliseen ajanjaksoon verrattuna.

(350) Tuomioistuimen asiassa ”eurocylinder systems AG vastaan Hauptzollamt Hamburg” antaman ennakkoratkaisun osalta komissio totesi, että jokainen tapaus on aina arvioitava siihen liittyvien seikkojen perusteella. Tutkimuksessa, jota tuomioistuimen tuomio koski, unionin tuotannonalan myyntimäärä kasvoi, sen myyntihinnat nousivat ja samalla sen markkinaosuus pysyi suurena ja sen voittoa kuvaava prosenttiluku kaksinumeroisena tarkastelujaksolla. ([32]) Tarkastelevana olevassa tapauksessa tilanne on hyvin erilainen. Vaikka unionin tuottajien myyntihinta nousi ja myös sen myyntimäärä hieman kasvoi, yritysten toiminta pysyi tappiollisena tarkastelujakson lähes jokaisena vuonna.

(351) Näin ollen komissio hylkäsi johdanto-osan 343–347 kappaleessa kuvatut väitteet.

5. **SYY-YHTEYS**

(352) Komissio tutki perusasetuksen 3 artiklan 6 kohdan mukaisesti, oliko asianomaisista maista polkumyynnillä tapahtunut tuonti aiheuttanut merkittävää vahinkoa unionin tuotannonalalle. Komissio tutki perusasetuksen 3 artiklan 7 kohdan mukaisesti myös, olisivatko muut tiedossa olleet tekijät voineet samaan aikaan aiheuttaa vahinkoa unionin tuotannonalalle. Komissio varmisti, ettei mitään muiden tekijöiden kuin asianomaisista maista polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin aiheuttamaa mahdollista vahinkoa pidetä polkumyynnillä tapahtuvasta tuonnista johtuvana. Näitä tekijöitä ovat tuonti muista kolmansista maista, mukaan lukien ilman polkumyyntiä tapahtunut tuonti Intiasta, unionin tuotannonalan vientitoiminta, kysynnän kehitys, unionin tuotannonalan tuotantokustannusten kehitys sekä covid-19-pandemian vaikutukset.

([32]) Komission asetus (EY) N:o 289/2009, annettu 7 päivänä huhtikuuta 2009, väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien raudasta tai teräksestä valmistettujen saumattomien putkien tuonnissa (EUVL L 94, 8.4.2009, s. 48).

5.1 **Polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vaikutukset**

(353) Asianomaisista maista tulevan tuonnin määrä kasvoi tarkastelujaksolla 72 prosenttia: vuonna 2018 tuonnin määrä oli [39 000 000 – 42 000 000] m² ja sen markkinaosuus [5–5,2] prosenttia, kun taas tutkimusajanjaksolla tuonnin määrä oli [67 000 000 – 69 000 000] m², mikä vastaa [8,1–8,3] prosentin markkinaosuutta kyseisellä kaudella. Asianomaisista maista tulevan tuonnin määrä kasvoi huomattavasti enemmän (72 %) kuin unionin markkinoiden kulutus (6 %) tai unionin tuotannonalan myynti (3 %). Samaan aikaan, kun polkumyyntituonnin markkinaosuus kasvoi yli 3 prosenttiyksikköä, unionin tuotannonala menetti markkinaosuuttaan vuoden 2018 ja tutkimusajanjakson välillä niin ikään 3 prosenttiyksikköä, 90,1 prosentista 87,1 prosenttiin.

(354) Tämä tarkoittaa, että polkumyyntituonnin markkinaosuuden kasvu tapahtui unionin tuotannonalan kustannuksella eikä unionin tuotannonala pystynyt hyötymään jatkuvasti kasvavasta kulutuksesta.

(355) Tuonnin kasvu perustui alhaisiin polkumyyntihintoihin. Kuten johdanto-osan 293 kappaleessa todetaan, otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien hinnat unionin markkinoilla alittivat unionin tuotannonalan hinnat tutkimusajanjaksolla merkittävästi, vähintään 36 prosentilla Intian ja 19,9 prosentilla Turkin osalta, ja ne olivat joka tapauksessa merkittävästi alhaisemmat kuin unionin tuotannonalan tuotantokustannukset.

(356) Sen lisäksi, että tutkimusajanjakson osalta havaittiin merkittävää hinnan alittavuutta, asianomaisista maista tulevan tuonnin keskimääräiset hinnat olivat paljon unionin tuotannonalan hintoja alhaisemmat myös koko tarkastelujakson ajan. Polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja unionin tuotannonalan hintojen välinen ero oli (Eurostatista poimittujen keskiarvojen perusteella) merkittävä, ja se kasvoi tarkastelujakson aikana: vuonna 2018 hintaero oli 2,98 euroa/m² ja tutkimusajanjaksolla 4,77 euroa/m², eli hintaero kasvoi 60 prosenttia.

(357) Polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin hinnat alittivat unionin tuotannonalan tuotantokustannukset koko tarkastelujakson ajan, ja siten tämä tuonti aiheutti merkittävää hinnankorotusten estymistä. Tämän seurauksena – ja pyrkiessään välttämään menettämästä lisää markkinaosuuttaan – unionin tuotannonala oli suurimman osan tarkastelujaksoa tilanteessa, jossa se ei voinut nostaa hintojaan unionissa tuotantokustannuksiaan korkeammalle (ks. johdanto-osan 320 kappaleessa oleva taulukko 7). Tutkimusajanjaksolla, joka ajoittui samaan aikaan kuin covid-19-pandemian jälkeinen elpyminen ja rakennustuotannon kasvu (ks. johdanto-osan 311 kappale), se vain juuri ja juuri ylitti kannattavuusrajan. Unionin tuotannonalan voittotaso tutkimusajanjaksolla oli joka tapauksessa hyvin alhainen (0,6 %), eikä sitä voida pitää kestävänä (ks. johdanto-osan 337 kappale). Polkumyynnillä tapahtunut tuonti myös kasvoi covid-19-pandemian jälkeisen elpymisen aikaan nopeammin kuin unionin tuotannonalan myynti: siinä missä unionin tuotannonalan myynti kasvoi tutkimusajanjaksolla 1,2 prosenttia vuoteen 2020 verrattuna, polkumyynnillä tapahtunut tuonti lisääntyi 17,5 prosenttia.

(358) Tämä tarkoittaa, että alhaisin hinnoin tapahtuneen polkumyyntituonnin kasvu johti unionin tuotannonalan myynnin menetykseen ja esti unionin tuotannonalaa saavuttamasta kohtuullista voittotasoa. Näin ollen komissio päätteli, että asianomaisista maista peräisin olevan polkumyyntituonnin ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon välillä on syy-yhteys.

5.2 **Muiden tekijöiden vaikutukset**

5.2.1 *Tuonti kolmansista maista*

(359) Muista kolmansista maista tulevan tuonnin määrä kehittyi tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 11

Tuonti kolmansista maista

Maa		2018	2019	2020	Tutkimusajanjakso
Ilman polkumyyntiä tapahtunut tuonti Intiasta ja Turkista	Määrä (m²)	[8 000 000 – 10 000 000]	[10 000 000 – 12 000 000]	[13 000 000 – 15 000 000]	[14 000 000 – 16 000 000]
	Indeksi (2018=100)	*100*	*132*	*160*	*173*

	Markkinaosuus	[1–1,2] %	[1,4–1,6] %	[1,6–1,8] %	[1,7–1,9] %
	Keskihinta (euroa/m²)	[6,1–6,4]	[6,4–6,7]	[6,5–6,8]	[6,4–6,7]
	Indeksi (2018=100)	*100*	*105*	*106*	*105*
Ukraina	Määrä (m²)	5 641 163	5 104 655	4 890 265	5 546 233
	Indeksi (2018=100)	*100*	*90*	*87*	*98*
	Markkinaosuus	0,7 %	0,6 %	0,6 %	0,7 %
	Keskihinta (euroa/m²)	4,22	4,44	4,37	4,55
	Indeksi (2018=100)	*100*	*105*	*103*	*108*
Kiina	Määrä (m²)	8 534 901	6 739 211	6 488 766	4 836 581
	Indeksi (2018=100)	*100*	*79*	*76*	*57*
	Markkinaosuus	1,1 %	0,8 %	0,8 %	0,6 %
	Keskihinta (euroa/m²)	5,11	5,18	4,81	4,95
	Indeksi (2018=100)	*100*	*101*	*94*	*97*
Arabiemiirikunnat	Määrä (m²)	3 443 921	3 220 877	3 448 721	3 194 145
	Indeksi (2018=100)	*100*	*94*	*100*	*93*
	Markkinaosuus	0,4 %	0,4 %	0,4 %	0,4 %
	Keskihinta (euroa/m²)	9,29	7,30	6,57	6,93
	Indeksi (2018=100)	*100*	*78*	*71*	*75*

Muut (pl. Asianomaiset maat)	Määrä (m^2)	12 091 485	11 671 162	10 263 420	11 036 430
	Indeksi (2018=100)	*100*	*97*	*85*	*91*
	Markkinaosuus	1,5 %	1,4 %	1,3 %	1,3 %
	Keskihinta (euroa/m^2)	6,68	6,24	6,96	7,15
	Indeksi (2018=100)	*100*	*105*	*106*	*107*
Kaikki kolmannet maat yhteensä (pl. Asianomaiset maat, sis. ilman polkumyyntiä tapahtunut tuonti Intiasta ja Turkista)	Määrä (m^2)	[38 000 000 – 40 000 000]	[37 000 000 – 39 000 000]	[38 000 000 – 40 000 000]	[39 000 000 – 41 000 000]
	Indeksi (2018=100)	*100*	*100*	*101*	*103*
	Markkinaosuus	[4,8–5] %	[4,6–4,8] %	[4,7–4,9] %	[4,7–4,9] %
	Keskihinta (euroa/m^2)	[6–6,3]	[5,9–6,2]	[6–6,3]	[6,2–6,5]
	Indeksi (2018=100)	*100*	*98*	*100*	*103*

Lähteet: Eurostat ja otokseen valittu vientiä harjoittava tuottaja

(360) Tuonti kaikista kolmansista maista asianomaisia maita lukuun ottamatta mutta mukaan lukien ilman polkumyyntiä tapahtunut tuonti Intiasta ja Turkista, jäljempänä 'kaikki kolmannet maat', lisääntyi tarkastelujaksolla 3 prosenttia. Muista kolmansista maista tulevan tuonnin osuus unionin kokonaistuonnista oli tutkimusajanjaksolla [36–38] prosenttia (vuonna 2018 osuus oli ollut [48–50] %). Tämän tuonnin osuus unionin markkinoista supistui vuosi vuodelta: vuonna 2018 osuus oli [4,8–5] prosenttia, tutkimusajanjaksolla [4,7–4,9] prosenttia. Asianomaisista maista ilman polkumyyntiä tapahtuneen tuonnin lisäksi yksikään muu yksittäinen maa (lukuun ottamatta Kiinaa vuonna 2018) ei saavuttanut tarkastelujakson aikana yli 1 prosentin markkinaosuutta.

(361) Kaikista kolmansista maista tulevan tuonnin keskimääräinen hinta laski ensin 2 prosenttia vuosien 2018 ja 2019 välillä, nousi sen jälkeen hitaasti vuodesta 2020 alkaen ja oli lopulta tutkimusajanjaksolla 3 prosenttia korkeammalla kuin vuonna 2018. Tämän tuonnin hinnat olivat koko tarkastelujakson ajan korkeammat kuin asianomaisista maista polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin hinnat. Hintaero oli suurin tutkimusajanjaksolla, jolloin kaikista kolmansista maista tulevan tuonnin keskihinta oli [8–12] prosenttia korkeampi kuin asianomaisista maista polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin keskihinta.

(362) Ilman polkumyyntiä tapahtuneen tuonnin määrä asianomaisista maista lisääntyi tarkastelujaksolla 73 prosenttia: vuonna 2018 tämä määrä oli [8 000 000 – 10 000 000] neliömetriä, tutkimusajanjaksolla [16 000 000 – 18 000 000] neliömetriä. Kyseisen tuonnin markkinaosuus kasvoi vuoden 2018 tasosta eli [1–1,2] prosentista tutkimusajanjaksoon mennessä [1,7–1,9] prosenttiin. Tämän tuonnin hinnat olivat koko tarkastelujakson ajan korkeammat kuin asianomaisista maista polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin hinnat. Vuosina 2019 ja 2020 sekä tutkimusajanjaksolla asianomaisista maista tulevan ilman polkumyyntiä tapahtuneen tuonnin hinnat olivat vähintään 14 prosenttia korkeammat kuin asianomaisista maista tulevan polkumyyntituonnin keskimääräinen tuontihinta. Keskimääräiset tuontihinnat olivat koko tarkastelujakson ajan unionin tuotannonalan hintoja alhaisemmat. Sen vuoksi tämä tuonti ja sen lisääntyminen vaikuttivat kielteisesti unionin tuotannonalan tulokseen.

(363) Näin ollen tuonti kaikista kolmansista maista asianomaisia maita lukuun ottamatta mutta mukaan lukien ilman polkumyyntiä tapahtunut tuonti Intiasta ja Turkista saattoi myötävaikuttaa unionin tuotannonalalle aiheutuneeseen merkittävään vahinkoon vähäisessä määrin. Kun kuitenkin otetaan huomioon, että tämän tuonnin keskihinnat olivat korkeammat kuin asianomaisista maista tulevan polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin hinnat, sen määrät olivat pienemmät eikä sen markkinaosuus kasvanut tarkastelujaksolla, kyseinen tuonti ei yhdessä eikä erikseen tarkasteltuna heikennä todettua syy-yhteyttä Intiasta ja Turkista tulevan polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin kanssa.

(364) Osittaisten täydentävien päätelmien ilmoittamisen jälkeen Turkin viranomaiset väittivät, että komission päätelmät, jotka koskivat asianomaisista maista tulevan ilman polkumyyntiä tapahtuneen sekä kaikista kolmansista maista tulevan tuonnin vaikutuksia unionin tuotannonalan tilanteeseen, olivat puolueellisia, koska komissio totesi, että asianomaisista maista tuleva ilman polkumyyntiä tapahtunut tuonti vaikutti kielteisesti unionin tuotannonalan tulokseen mutta kaikista kolmansista maista tuleva tuonti sen sijaan myötävaikutti merkittävään vahinkoon vain vähäisessä määrin, erityisesti kun otetaan huomioon, että kaikista kolmansista maista tulevan tuonnin määrä oli nelinkertainen asianomaisista maista tulevaan ilman polkumyyntiä tapahtuneeseen tuontiin verrattuna.

(365) Komissio totesi, että johdanto-osan 362 ja 363 kappale tulee lukea yhdessä. Sekä ilman polkumyyntiä tapahtunut tuonti asianomaisista maista että muu kolmansista maista tuleva tuonti vaikuttivat määriensä ja hintojensa vuoksi kielteisesti unionin tuotannonalan tulokseen, mutta eivät siinä määrin, että ne olisivat heikentäneet syy-yhteyttä. Kuten johdanto-osan 360 kappaleessa selitetään, luokka ”kaikki kolmannet maat” sisältää myös ilman polkumyyntiä tapahtuneen tuonnin Intiasta ja Turkista. Näin ollen komissio hylkäsi tämän väitteen.

(366) Osittaisten täydentävien päätelmien ilmoittamisen jälkeen Intian viranomaiset väittivät, että Intiasta tulevan tuonnin määrät ja hinnat olivat samanlaisia kuin kolmansista maista tulevan tuonnin (lukuun ottamatta ilman polkumyyntiä tapahtunutta tuontia asianomaisista maista). Silti komissio ei tutkinut kyseisiä kolmansia maita. Intian viranomaisten mukaan tämä todistaa, että unionin tuotannonalalle aiheutunut vahinko ei johtunut Intiasta tulevasta polkumyyntituonnista vaan korkeista tuotantokustannuksista. Lisäksi Intian viranomaiset totesivat, että koska unionin tuotannonalan kannattavuus parani samaan aikaan, kun Intiasta tuleva tuonti lisääntyi, Intiasta tulevan polkumyyntituonnin ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen merkittävän vahingon välillä ei ollut syy-yhteyttä.

(367) Komissio muistutti, että se tutki Intiasta ja Turkista tulevan, hinnoiltaan polkumyyntituonniksi todetun tuonnin vaikutuksia. Tutkimus pantiin vireille valituksen tekijän toimittaman riittävän näytön perusteella. Koska muiden kolmansien maiden osalta ei esitetty tällaista näyttöä, komissio ei tutkinut kyseisiä maita eikä se sen vuoksi voinut tässä tutkimuksessa tehdä päätelmiä niistä tulevasta polkumyynnistä. Komissio myönsi, että tuonti kaikista kolmansista maista myötävaikutti vähäisessä määrin merkittävään vahinkoon (ks. johdanto-osan 363 kappale). Tuontimäärien osalta todetaan, että komissio tutki, täyttyivätkö kaikki polkumyyntituonnin kumulatiivista tarkastelua koskevat vaatimukset tässä tutkimuksessa, ja totesi niiden täyttyvän. Siksi Intiasta tulevaa tuontia ei voitu pitää merkityksettömänä. Lisäksi, kuten johdanto-osan 298 kappaleessa selitetään, vaikka unionin tuotannonala pystyi nostamaan hintojaan ja siten parantamaan taloudellista tulostaan, se ylsi vain hieman kannattavuusrajan yläpuolelle tutkimusajanjaksolla. Komissio totesi myös, että Intiasta ja Turkista tulevan polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin hinnat alittivat huomattavasti unionin tuotannonalan hinnat ja tämä tuonti aiheutti merkittävää hinnankorotusten estymistä, kuten johdanto-osan 293–295 kappaleessa selitetään. Näin ollen väite, jonka mukaan Intiasta tuleva tuonti ei voinut määriensä ja hintojensa puolesta aiheuttaa merkittävää vahinkoa unionin tuotannonalalle, hylättiin.

5.2.2 Unionin tuotannonalan vientitulos

(368) Komissio tutki EU:n koko tuotannonalan viennin ja hintojen kehitystä Eurostatin tietojen ([33]) perusteella.

Taulukko 12

Vienti unionista

	2018	2019	2020	Tutkimusajanjakso
Vientimäärä (m^2)	470 484 212	470 086 762	447 819 312	514 369 625
Indeksi (2018=100)	*100*	*100*	*95*	*109*
Keskihinta (euroa/m^2)	8,58	8,53	8,78	8,77
Indeksi (2018=100)	*100*	*99*	*102*	*102*

Lähteet: CET ja Eurostat

(369) Eurostatin tietojen mukaan keraamisten laattojen vienti unionista kasvoi tarkastelujaksolla 9 prosenttia. Vienti pysyi vakaana tarkastelujakson kaksi ensimmäistä vuotta, minkä jälkeen se supistui 5 prosenttia vuosien 2019 ja 2020 välillä ja kasvoi sitten tutkimusajanjaksolla, jolloin kasvu oli vuositasolla 15 prosenttia. Keskimääräinen vientihinta pysyi koko tarkastelujakson ajan melko vakaana – nousua oli 2 prosenttia.

(370) Asianomaiset osapuolet väittivät valituksessa esitettyjen tietojen perusteella, että yksi vahingon syistä oli unionin tuotannonalan vientitoiminta, sillä se supistui vuonna 2020 ja keskimääräinen vientihinta oli alhaisempi kuin valituksen tekijöiden tuotantokustannukset.

(371) Tämä vertailu oli virheellinen. Ensinnäkin Eurostatin tiedot sisälsivät kaiken unionin viennin (myös viennin etuyhteydessä oleville asiakkaille unionin ulkopuolella), kun taas valituksen tekijöiden tuotantokustannukset liittyivät vain osaan unionin viennistä. Toiseksi tutkimusajanjakso oli eri kuin valituksessa käytetty ajanjakso.

(372) Joka tapauksessa komissio analysoi myös otokseen valittujen unionin tuottajien vientitoimintaa tarkastettujen tietojen pohjalta. Otokseen valittujen unionin tuottajien etuyhteydettömille asiakkaille suuntautuneen viennin määrä ja keskihinta kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 13

Otokseen valittujen unionin tuottajien vientitoiminta

	2018	2019	2020	Tutkimusajanjakso
Vientimäärä (m^2)	6 906 051	7 483 379	7 105 324	9 669 741
Indeksi (2018=100)	*100*	*108*	*103*	*140*
Keskihinta (euroa/m^2)	13,60	13,81	11,63	11,24
Indeksi (2018=100)	*100*	*102*	*85*	*83*

Lähde: otokseen valitut unionin tuottajat

([33]) Tutkimusajanjakson aikaisia määriä oikaistiin Espanjan osalta. Oikaisu perustui näyttöön, jonka valituksen tekijä toimitti makroindikaattoreita koskevan kyselylomakkeen tarkastamisen yhteydessä.

(373) Otokseen valittujen unionin tuottajien vientimäärä kasvoi 40 prosenttia tarkastelujaksolla. Suurinta kasvu oli tutkimusajanjaksolla, jolloin se oli vuositasolla 36 prosenttia (vuoteen 2020 verrattuna). Otokseen valittujen unionin tuottajien viennin keskihinta laski tarkastelujaksolla 17 prosenttia. Ensin se kasvoi hieman ja laski sitten vuonna 2020 ja tutkimusajanjakson aikana. Laskusta huolimatta otokseen valittujen unionin tuottajien keskimääräinen vientihinta ylitti koko tutkimusajanjakson ajan niiden tuotantokustannukset.

(374) Kun otetaan huomioon tämä positiivinen kehitys, otokseen valittujen unionin tuottajien tai unionin koko tuotannonalan vientitoiminta ei voinut myötävaikuttaa unionin tuotannonalalle aiheutuneeseen merkittävään vahinkoon.

(375) Turkin viranomaiset väittivät lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen, että unionin tuotannonalan markkinaosuuden menetyksen ei voida katsoa johtuvan asianomaisista maista tulevasta polkumyynnillä tapahtuneesta tuonnista. Osapuoli nosti esille unionin tuotannonalan vientimäärän kasvun ja väitti, että markkinaosuuden menetys johtui siitä, että unionin tuotannonala asetti viennin kotimarkkinamyynnin edelle. Turkin viranomaiset toistivat tämän väitteen osittaisten täydentävien päätelmien ilmoittamisen jälkeen.

(376) Komissio oli eri mieltä tästä väitteestä. Unionin tuotannonala olisi voinut loppuvarastojen määrien ja kapasiteetin käyttöasteen puolesta kasvattaa vienti- ja kotimarkkinamyynnin määriään samanaikaisesti. Sen vuoksi unionin tuotannonalan vientituloksen paraneminen tarkastelujaksolla ei voi selittää unionin tuotannonalan markkinaosuuden menetystä, joka johtui polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin määrän kasvusta ja siitä, että tämän tuonnin hinnat alittivat unionin tuotannonalan hinnat ja estivät hinnankorotukset, kuten johdanto-osan 358 kappaleessa todetaan. Komissio hylkäsi tämän väitteen.

5.2.3 *Kulutus*

(377) Jotkin osapuolet väittivät, että keraamisten laattojen kulutuksen maailmanlaajuinen supistuminen aiheutti vahinkoa unionin tuotannonalalle. Kuten johdanto-osan 267–269 kappaleessa todetaan, unionissa kulutus kuitenkin kasvoi tasaisesti koko tarkastelujakson ajan. Kulutuksen supistuminen ei siis voinut myötävaikuttaa unionin tuotannonalalle aiheutuneeseen merkittävään vahinkoon.

5.2.4 *Tuotantokustannusten kehitys*

(378) Asianomaiset osapuolet väittivät, että raaka-aine-, energia- ja kuljetuskustannusten sekä hiilidioksidin päästöoikeuksien hintojen nousu aiheutti vahinkoa unionin tuotannonalalle.

(379) Unionin tuotannonalan tuotantokustannukset olivat korkeammat kuin sen myyntihinta, ja ne nousivat suurimman osan tarkastelujaksoa. Sen vuoksi unionin tuotannonala teki merkittävää tappiota koko tarkastelujakson ajan. Kuten johdanto-osan 357 kappaleessa selitetään, unionin tuotannonala oli kuitenkin suurimman osan tarkastelujaksoa tilanteessa, jossa se ei voinut nostaa hintojaan unionissa tuotantokustannuksiaan korkeammalle tai kyennyt saavuttamaan kestävää voittotasoa, jotta se ei menettäisi enempää markkinaosuutta alhaisilla hinnoilla tapahtuvalle polkumyyntituonnille.

(380) Intian viranomaiset, Turkin viranomaiset ja 16 intialaista vientiä harjoittavaa tuottajaa väittivät lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen, ettei komissio tutkinut muita tekijöitä, kuten raaka-aineiden, energian ja hiilidioksidin päästöoikeuksien hintojen sekä työvoimakustannusten nousua.

(381) Komissio tutki otokseen valittujen unionin tuottajien todennetut tiedot ja totesi, että raaka-ainekustannukset (neliömetriä kohti) nousivat tarkastelujaksolla vain hieman (noin 4 %). Energia- ja työvoimakustannukset neliömetriä kohti itse asiassa laskivat. Vaatimusten noudattamisesta aiheutuvat kustannukset neliömetriä kohti pysyivät melko vakaina tarkastelujaksolla. Lisäksi, kuten johdanto-osan 379 kappaleessa selitetään, unionin tuotannonala kärsi tappiota, koska se ei voinut nostaa hintojaan Intiasta ja Turkista tulevan tuonnin aiheuttaman hintapaineen vuoksi. Näin ollen tämä väite hylättiin.

5.2.5 *Covid-19-pandemian vaikutukset*

(382) Asianomaiset osapuolet väittivät, että covid-19-pandemia aiheutti unionin tuotannonalalle vahinkoa tuotannon keskeytysten vuoksi. Osapuolet väittivät myös, että tämä oli syynä unionin tuottajien kustannusten nousuun, koska nämä olivat riippuvaisia raaka-aineiden tuonnista ja koska covid-19-pandemia aiheutti häiriöitä toimitusketjuihin. Lisäksi jotkin asianomaiset osapuolet väittivät, että kustannusten nousu johtui myös siitä, että unionin tuotannonala ei lomauttanut työntekijöitä tuotannon keskeytyksistä huolimatta, joten vahinko oli itse aiheutettua.

(383) Tarjontapuolella useimpien unionin tuottajien oli suljettava tuotantolaitoksensa väliaikaisesti covid-19-pandemian ensimmäisen aallon aikaan vuoden 2020 ensimmäisellä puoliskolla. Tämä näkyi selvästi tuotantomäärissä, jotka vuonna 2020 supistuivat 11 prosenttia vuoteen 2018 verrattuna ja 8 prosenttia vuoteen 2019 verrattuna. Tuotanto kuitenkin elpyi tutkimusajanjaksolla (ks. taulukko 4).

(384) Komissio analysoi myös otokseen valittuihin unionin tuottajiin kohdistunutta vaikutusta. Tämä analyysi vahvisti koko unionia koskevat päätelmät. Eri jäsenvaltioissa sijaitsevat tuottajat toteuttivat erilaisia toimenpiteitä covid-19-pandemian johdosta. Neljä otokseen valituista unionin tuottajista joutui sulkemaan tuotantolaitoksiaan vuoden 2020 ensimmäisellä puoliskolla (maalis- ja huhtikuussa), mutta kaksi muuta eivät sulkeneet tuotantolaitoksiaan vaan supistivat tuotantoaan. Kaikki otokseen valitut unionin tuottajat ilmoittivat tuotannon vähentyneen keskeytysten aikana verrattuna samaan ajanjaksoon edellisvuonna, mutta tuotanto elpyi tutkimusajanjaksolla.

(385) Tuotantolaitosten sulkemisista huolimatta tuotantokustannukset nousivat vuonna 2020 vain hieman (+2 %) vuoteen 2019 verrattuna (ks. johdanto-osan 320 kappale). Yksi otokseen valittu unionin tuottaja kertoi hyötyneensä vuoden 2020 jälkipuoliskolla raaka-aineiden ja kaikkien tuotantopanosten, erityisesti energian ja kuljetuspalvelujen, alhaisista kustannuksista, sillä työvoiman, palvelujen ja hyödykkeiden saatavuus oli poikkeuksellisen hyvä. Toimitusketjujen vaikutus oli näin ollen vähäinen. Työvoiman osalta otokseen valittujen tuottajien toteuttamat toimenpiteet vaihtelivat jäsenvaltion mukaan. Tällaisia toimenpiteitä olivat palkkojen alentaminen, työajan lyhentäminen, työttömyysturvarahastojen tai loma-ajan käyttö sekä suojelujärjestelmät, joilla saatiin aikaan säästöjä.

(386) Kysyntäpuolella unionin markkinat jatkoivat kasvuaan covid-19-pandemian aikana, kuten johdanto-osan 268 kappaleessa todetaan. Kulutus, tuonti ja unionin tuotannonalan myynti unionissa kasvoivat tasaisesti koko tarkastelujakson ajan, joskin tuonti asianomaisista maista kasvoi paljon nopeammin kuin unionin tuotannonalan myynti ja kulutus, myös vuonna 2020. Unionin tuotannonala onnistui vuonna 2020 säilyttämään myyntinsä tehtaiden väliaikaisista sulkemisista huolimatta entisellä tasolla myymällä varastoista, sillä tälle tuotannonalalle ovat tyypillisiä erittäin suuret varastomäärät (noin 50 % tuotannosta). Varastot vastaavasti pienenivät vuonna 2020 ja tutkimusajanjaksolla (ks. johdanto-osan 325 kappale).

(387) Näin ollen – koska kysyntä pysyi vakaana ja unionin tuotannonala pystyi sulkemisten jälkeen käynnistämään tuotantonsa uudelleen nopeasti ja käyttämään varastojaan myyntimääränsä säilyttämiseksi – covid-19-pandemian vaikutukset unionin tuotannonalaan olivat rajalliset eivätkä heikentäneet todettua syy-yhteyttä Intiasta ja Turkista tulleeseen polkumyynnillä tapahtuneeseen tuontiin.

(388) Intian viranomaiset, Turkin viranomaiset, CGCSA, Sogutsen Seramik ja Yurtbay Seramik toistivat lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen, että vahinko johtui covid-19-pandemiasta, ja väittivät, ettei komissio tutkinut pandemian vaikutusta riittävästi. CGCSA väitti, ettei komissio kerännyt määrällisiä tietoja covid-19-pandemian vaikutusten tutkimiseksi.

(389) Väite, jonka mukaan vahinko johtui covid-19-pandemiasta, on käsitelty jo johdanto-osan 383–387 kappaleessa. Komissio tutki covid-19-pandemian vaikutusta unionin tuotannonalan tulokseen tarkastelemalla pandemian vaikutusta sekä tarjonta- että kysyntäpuoleen niin unionin koko tuotannonalan kuin otokseen valittujen unionin tuottajien tasolla (ks. johdanto-osan 384 ja 385 kappale). Komissio keräsi tietoa kaikista vahinkoindikaattoreista ja tarkasteli covid-19-pandemian vaikutuksia näiden tietojen perusteella. Komissio myönsi, että pandemia vaikutti selvästi unionin tuotannonalan tuotantomääriin (jotka kuitenkin palautuivat nopeasti) sekä sen varastomääriin, mutta vaikutus myyntimääriin, kustannuksiin, tuontiin ja kulutukseen oli vähäinen. Lisäksi komissio keräsi otokseen valituilta unionin tuottajilta lisätietoa covid-19-pandemian vaikutuksista, esimerkiksi siitä, kuinka kauan laitokset olivat suljettuina osassa yrityksistä ja mitä toimenpiteitä yritykset toteuttivat työvoiman osalta. Asianomaiset osapuolet eivät ole esittäneet mitään uusia todisteita tai väitteitä, jotka voisivat muuttaa näitä päätelmiä, eivätkä näyttöä siitä, mitä muita tietoja komission olisi pitänyt kerätä tai analysoida. Sen vuoksi komissio hylkäsi nämä väitteet.

5.3 **Syy-yhteyttä koskevat päätelmät**

(390) Komissio totesi, että unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon ja Intiasta ja Turkista polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin välillä on syy-yhteys. Unionin tuotannonalan markkinaosuus unionin markkinoilla pieneni samanaikaisesti asianomaisista maista polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin kasvun kanssa. Suurimman osan unionin kysynnän kasvusta kattoi tuonti. Asianomaisista maista tulevan tuonnin kasvu perustui alhaisiin polkumyyntihintoihin, jotka alittivat unionin tuotannonalan tuotantokustannukset, alittivat merkittävästi unionin tuotannonalan myyntihinnat unionin markkinoilla ja estivät unionin tuotannonalaa asettamasta hintojaan kestävälle, kohtuullisten voittomarginaalien edellyttämälle tasolle.

(391) Komissio erotti polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vahingollisista vaikutuksista kaikkien sellaisten tiedossa olleiden tekijöiden vaikutukset, jotka vaikuttivat unionin tuotannonalan tilanteeseen. Ilman polkumyyntiä tapahtunut tuonti, unionin tuotannonalan vientitoiminta, unionin kulutuksen kehitys, unionin tuotannonalan tuotantokustannusten kehitys ja covid-19-pandemia myötävaikuttivat vain vähän unionin tuotannonalan negatiiviseen tulokseen, joka näkyi sen markkinaosuudessa ja kannattavuudessa.

(392) Edellä esitetyn perusteella komissio päätteli, että asianomaisista maista polkumyynnillä tapahtunut tuonti aiheutti merkittävää vahinkoa unionin tuotannonalalle ja että muut tekijät erikseen tai yhdessä tarkasteltuina eivät heikentäneet syy-yhteyttä polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja merkittävän vahingon välillä.

(393) Intian viranomaiset huomauttivat lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen syy-yhteyttä koskevien päätelmien osalta, että unionin tuotannonalan toiminta oli tappiollista jo vuonna 2018, jolloin Intiasta tuli vain hyvin vähän tuontia. Lisäksi unionin tuottajien kannattavuus parani samaan aikaan, kun Intiasta tuleva tuonti lisääntyi. Tästä syystä Intiasta tulevan tuonnin ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon välillä ei Intian viranomaisten mukaan ollut syy-yhteyttä.

(394) Komissio huomautti, että Intiasta ja Turkista tulevan tuonnin vaikutusta arvioitiin kumulatiivisesti, ei erikseen. Joka tapauksessa tutkimuksessa todettiin, että Intiasta tuleva polkumyynnillä tapahtunut tuonti yli kaksinkertaistui vuoden 2018 ja tutkimusajanjakson välillä. Tämä kasvu perustui polkumyyntihintoihin, jotka alittivat unionin tuotannonalan tuotantokustannukset koko tarkastelujakson ajan. Tämän tuonnin lisääntyessä unionin tuotannonala paitsi menetti myyntiään polkumyyntituonnille se ei myöskään voinut nostaa hintojaan riittävälle tasolle kohtuullisten voittomarginaalien saavuttamiseksi, jotta se ei menettäisi enempää myyntiä. Polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon välillä on siis selvä syy-yhteys. Näin ollen komissio hylkäsi tämän väitteen.

(395) Tarkasteltuaan lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esitettyjä huomautuksia komissio vahvisti syy-yhteyttä koskevat päätelmänsä.

6. **TOIMENPITEIDEN TASO**

(396) Määrittääkseen toimenpiteiden tason komissio tutki, olisiko polkumyyntimarginaalia alempi toimenpiteiden taso riittävä polkumyynnillä tapahtuneesta tuonnista unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon poistamiseksi.

6.1 **Vahinkomarginaali**

(397) Vahinko poistuisi, jos unionin tuotannonala voisi saavuttaa tavoitevoiton myymällä tavoitehinnalla perusasetuksen 7 artiklan 2 c ja 2 d kohdan mukaisesti.

(398) Tavoitevoiton määrittämiseksi komissio otti perusasetuksen 7 artiklan 2 c kohdan mukaisesti huomioon seuraavat tekijät: kannattavuustaso ennen tutkimuksen kohteena olevista maista peräisin olevan tuonnin kasvua, kannattavuustaso, joka tarvitaan kustannusten ja investointien, tutkimuksen ja kehittämisen (T&K) ja innovoinnin kattamiseen kokonaan, sekä kannattavuustaso, jollaista voidaan odottaa normaaleissa kilpailuolosuhteissa. Tällainen voittomarginaali ei saa olla matalampi kuin 6 prosenttia.

(399) Valituksen tekijä tai yksikään otokseen valituista unionin tuottajista ei esittänyt mitään perusteltuja väitteitä tavoitevoiton tasosta.

(400) Valituksessa käytettiin 6 prosentin tavoitevoittoa eli perusasetuksen 7 artiklan 2 c kohdassa säädettyä vähimmäisvoittoa, eikä siinä esitetty näyttöä siitä, että tavoitevoitto olisi asetettava korkeammalle tasolle. Valituksessa todettiin vain, että valituksen tekijä odotti, että tutkimuksen yhteydessä suoritettavat viitehintalaskelmat perustuisivat suurempaan tavoitevoittoon, joka vastaisi toimenpiteiden soveltamisaikana unionissa odotettavissa olevia huomattavasti korkeampia ympäristökustannuksia. Tulevat ympäristökustannukset eivät kuitenkaan ole perusasetuksen 7 artiklan 2 c kohdan mukaan tavoitevoiton määrittämiseen vaikuttava tekijä. Perusasetuksen 7 artiklan 2 d kohdan mukaan nämä kustannukset otetaan huomioon lopullisessa tavoitehinnassa.

(401) Vain kaksi otokseen valituista unionin tuottajista esitti huomautuksia tavoitevoiton asianmukaisesta tasosta. Toinen niistä ehdotti tavoitevoitoksi [6–7:ää prosenttia] eli voittoa, jonka se itse saavutti vuonna 2018, kun polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin määrä oli pienempi. Toinen otokseen valittu unionin tuottaja totesi, että se ei pystynyt antamaan vastausta, koska se oli kilpaillut Intiasta ja Turkista tulevan tuonnin kanssa koko tarkastelujakson ajan ja jopa ennen sitä.

(402) Koska EU:n tuotannonala on pirstaloitunut, yhden otokseen valitun unionin tuottajan tiettynä vuonna saavuttama voitto ei ole riittävä peruste koko unionin tuotannonalan tavoitevoiton määrittämiseksi. Lisäksi asianomaisista maista tuli jo vuonna 2018 markkinoille tuontia hinnoilla, jotka alittivat unionin tuotannonalan tuotantokustannukset, ja unionin tuotannonalan toiminta oli tappiollista.

(403) Kuten taulukoista 2 ja 10 käy ilmi, unionin tuotannonalan toiminta oli koko tarkastelujakson ajan tappiollista tai juuri ja juuri kannattavuusrajan yläpuolella, ja asianomaisista maista tulevan tuonnin määrä oli merkittävä jo vuonna 2018 ja lisääntyi tasaisesti. Sen vuoksi mitään näistä vuosista ei voida käyttää tavoitevoiton määrittelemiseen perusasetuksen 7 artiklan 2 c kohdan mukaisesti.

(404) Yksikään otokseen valituista unionin tuottajista ei toimittanut tutkimuksen kohteena olevaa tuotetta koskevaa kannattavuuslaskelmaa kymmenen vuoden ajalta ennen tutkimuksen vireillepanoa, vaikka kyselylomakkeessa pyydettiin. Komissio otti myös huomioon Kiinaan kohdistuvassa, keraamisia laattoja koskevassa tutkimuksessa tälle tuotannonalalle määritetyn tavoitevoiton (3,9 %), joka tosin on peräisin vuodelta 2010 ([34]), sekä kannattavuustason, jonka unionin tuotannonala saavutti Kiinasta peräisin olevassa tuonnissa käyttöönotettujen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevassa tarkastelussa ([35]) käytetyllä tarkastelujaksolla, jolloin unionin tuotannonala teki tappiota koko ajan.

(405) Yksikään otokseen valituista tuottajista ei myöskään esittänyt perusteltuja väitteitä tai toimittanut näyttöä siitä, että niiden investointien, tutkimus- ja kehitystoiminnan ja innovoinnin taso tarkastelujaksolla olisi ollut korkeampi tavanomaisissa kilpailuolosuhteissa.

(406) Edellä esitettyjen seikkojen perusteella komissio päätti käyttää perusasetuksen 7 artiklan 2 c kohdan mukaista 6 prosentin vähimmäistavoitevoittoa. Tämä tavoitevoittomarginaali lisättiin unionin tuotannonalan tosiasiallisiin tuotantokustannuksiin, jotta saatiin vahinkoa aiheuttamaton hinta.

(407) Viimeisessä vaiheessa komissio arvioi perusasetuksen 7 artiklan 2 d kohdan mukaisesti unionin tuotannonalalle perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaisena toimenpiteen soveltamisaikana koituvat kustannukset, jotka johtuvat monenvälisistä ympäristösopimuksista ja niihin liitetyistä pöytäkirjoista, joissa unioni on osapuolena, sekä perusasetuksen liitteessä I a luetelluista ILO:n yleissopimuksista. Käytettävissä olevan näytön (yritysten kirjanpitojärjestelmien, raportointivälineiden ja ennusteiden) perusteella komissio määritti 0,06–0,65 euron lisäkustannukset neliömetriä kohti.

([34]) Kiinasta peräisin olevia keraamisia laattoja koskevassa tutkimuksessa käytetyn alkuperäisen tutkimusajanjakson osalta ks. asetuksen (EU) N:o 258/2011 johdanto-osan 24 kappale. Kyseisessä tutkimuksessa käytetyn tavoitevoiton osalta ks. täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 917/2011 johdanto-osan 164 ja 197 kappale.

([35]) Täytäntöönpanoasetus (EU) 2017/2179.

(408) Näihin kustannuksiin kuuluivat tulevat lisäkustannukset, joilla varmistetaan EU:n päästökauppajärjestelmän noudattaminen. EU:n päästökauppajärjestelmä on monenvälisten ympäristösopimusten noudattamista koskevan unionin politiikan kulmakivi. Nämä lisäkustannukset laskettiin toimenpiteiden soveltamisaikana ostettavien päästöoikeuksien arvioitujen hintojen pohjalta. Lisäkustannuksissa otettiin huomioon myös välilliset hiilidioksidikustannukset, jotka johtuvat sähkön hintojen kohoamisesta samalla kaudella EU:n päästökauppajärjestelmän ja päästöoikeuksien ennustettujen hintojen vuoksi.

(409) Tällä perusteella komissio laski unionin tuotannonalan samankaltaisen tuotteen vahinkoa aiheuttamattoman hinnan soveltamalla tavoitevoittomarginaalia (ks. johdanto-osan 406 kappale) otokseen valittujen unionin tuottajien tuotantokustannuksiin tutkimusajanjaksolla ja lisäämällä sitten 7 artiklan 2 d kohdan mukaiset oikaisut tuotelajeittain.

(410) Sen jälkeen komissio määritti vahinkomarginaalin vertaamalla hinnan alittavuuden laskemisessa määritettyä, otokseen valittujen yhteistyössä toimineiden intialaisten ja turkkilaisten vientiä harjoittavien tuottajien – lukuun ottamatta yhteistyössä toimineita vientiä harjoittavia tuottajia, joiden ei todettu harjoittavan polkumyyntiä – painotettua keskimääräistä tuontihintaa otokseen valittujen unionin tuottajien unionin markkinoilla tutkimusajanjaksolla myymän samankaltaisen tuotteen painotettuun keskimääräiseen vahinkoa aiheuttamattomaan hintaan. Tämän vertailun tuloksena saatu hintaero ilmaistiin prosentteina painotetusta keskimääräisestä CIF-tuontiarvosta.

(411) Vahingon korjaava taso määritellään ”muiden yhteistyössä toimineiden yritysten” ja ”kaikkien muiden yritysten” osalta samalla tavoin kuin näitä yrityksiä koskeva polkumyyntimarginaali (ks. johdanto-osan 203–207 ja 256–258 kappale).

Maa	Yritys	Polkumyyntimarginaali	Vahinkomarginaali
Intia	The Conor Group	8,7 %	168,7 %
Intia	The Icon Group	6,7 %	92,7 %
Intia	Muut yhteistyössä toimineet yritykset	7,3 %	115,8 %
Intia	Kaikki muut yritykset	8,7 %	168,7 %
Turkki	Hitit Seramik Sanayi ve Ticaret A.Ş.	20,9 %	150,6 %
Turkki	Qua Granite ve Hayal Yapi Ürünleri San. Tic. A.Ş., Bien Yapi Ürünleri San. Tic. A.Ş.	4,8 %	80,8 %
Turkki	Muut yhteistyössä toimineet yritykset	9,2 %	100,5 %
Turkki	Kaikki muut yritykset	20,9 %	150,6 %

(412) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Turkin viranomaiset väittivät, että vahingon korjaavat marginaalit olivat vääristyneitä, koska niissä otettiin huomioon vaatimusten noudattamisesta aiheutuvat tulevat kustannukset. Turkin viranomaiset tiedustelivat, miten nämä kustannukset laskettiin ja otettiinko laskelmassa huomioon hiilirajamekanismin mahdollinen käyttöönotto. CGCSA väitti tältä osin, ettei vaatimusten noudattamisesta aiheutuvien tulevien kustannusten huomioiminen ollut WTO:n vaatimusten mukaista.

(413) Lisäksi CGCSA väitti, että viitehinnan alittavuuden korkea taso vahvisti, että otokseen oli sisällytetty unionin tuottajia, jotka valmistavat käsintehtyjä tai designtuotteita.

(414) CGCSA väitti myös, että tuotemerkki on tärkeä tekijä tuotteita hinnoiteltaessa. Tämän vuoksi turkkilaisilta tuottajilta tulevan tuonnin hintojen ja unionin tuottajien vahinkoa aiheuttamattomien hintojen vertailua olisi oikaistava tuotemerkin huomioon ottamiseksi. Tämän väitteen tueksi CGCSA viittasi italialaisten ja espanjalaisten tuottajien keskimääräiseen vientihintaan: italialaisten tuottajien keskimääräinen vientihinta oli korkeampi kuin Espanjasta vietyjen keraamisten laattojen keskimääräinen vientihinta. Asianomaisen osapuolen vertailu perustui kauppatilastoihin.

(415) Turkin viranomaiset toistivat vaatimusten noudattamisesta aiheutuvia tulevia kustannuksia koskevan väitteensä osittaisten täydentävien päätelmien ilmoittamisen jälkeen.

(416) Komissio totesi, että vaatimusten noudattamisesta aiheutuvien tulevien kustannusten huomioon ottaminen vahingon korjaavaa tasoa koskevissa laskelmissa on perusasetuksen 7 artiklan 2 d kohdan säännösten mukaista. Osapuolet eivät täsmentäneet, mitä WTO:n polkumyyntisopimuksen määräyksiä komissio väitetysti rikkoi sisällyttäessään nämä kustannukset vahinkoa aiheuttamattomaan hintaan.

(417) Tämän todellisiin tuotantokustannuksiin tehdyn oikaisun arvon määrittämiseksi komissio vertasi vaatimusten noudattamisesta aiheutuvia yksikkökustannuksia tutkimusajanjaksolla kyseisen ajanjakson jälkeisten viiden vuoden arvioituihin vaatimusten noudattamisesta aiheutuviin yksikkökustannuksiin. Tulevien ja tutkimusajanjakson aikaisten yksikkökustannusten keskimääräinen erotus lisättiin vahinkoa aiheuttamattoman hinnan laskemiseksi käytettyihin todellisiin tuotantokustannuksiin. Tässä tapauksessa vaatimusten noudattamisesta aiheutuvien tulevien kustannusten vaikutus oli vähäinen: niiden osuus vahinkoa aiheuttamattomasta hinnasta oli keskimäärin noin 3 prosenttia. Näin ollen komissio hylkäsi Turkin viranomaisten väitteen, jonka mukaan vahingon korjaavaa tasoa koskeva laskelma oli vääristynyt.

(418) Turkkilaisten asianomaisten osapuolten esittämiä väitteitä, jotka koskevat unionin tuottajien otoksen koostumusta, käsitellään jo johdanto-osan 70–74 ja 299 kappaleessa.

(419) Lopuksi komissio totesi, ettei CGCSA tai yksikään otokseen valittu vientiä harjoittava tuottaja pyytänyt tutkimuksen aikana tekemään tuotemerkkiin liittyvää oikaisua. Tästä syystä komissio ei voinut ottaa kantaa CGCSA:n tätä koskevaan väitteeseen. Joka tapauksessa italialaisten ja espanjalaisten tuottajien vientihintojen yksinkertaisen vertailun ei voi katsoa vahvistavan osapuolen väitettä. Vientihintojen erot saattoivat johtua monista muista tekijöistä, kuten vietyjen tuotteiden valikoimasta.

(420) Näin ollen komissio hylkäsi johdanto-osan 412–414 kappaleessa kuvatut väitteet, jotka koskivat vahingon korjaavan tason määrittämistä.

6.2 **Toimenpiteiden tasoa koskevat päätelmät**

(421) Edellä esitetyn arvioinnin perusteella lopulliset polkumyyntitullit olisi asetettava perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti seuraavasti:

Maa	Yritys	Lopullinen polkumyyntitulli
Intia	The Conor Group	8,7 %
Intia	The Icon Group	6,7 %
Intia	Muut yhteistyössä toimineet yritykset	7,3 %
Intia	Kaikki muut yritykset	8,7 %
Turkki	Hitit Seramik Sanayi ve Ticaret A.Ş.	20,9 %
Turkki	Qua Granite ve Hayal Yapi Ürünleri San. Tic. A.Ş., Bien Yapi Ürünleri San. Tic. A.Ş.	4,8 %
Turkki	Muut yhteistyössä toimineet yritykset	9,2 %
Turkki	Kaikki muut yritykset	20,9 %

7. **UNIONIN ETU**

(422) Komissio tutki perusasetuksen 21 artiklan mukaisesti, voiko se päätellä kiistattomasti, että vahingollisen polkumyynnin toteamisesta huolimatta toimenpiteiden käyttöönotto ei olisi tässä tapauksessa unionin edun mukaista. Unionin etua määritettäessä arvioitiin kaikki asiaan liittyvät etunäkökohdat eli muun muassa unionin tuotannonalan, tuojien, käyttäjien ja kuluttajien edut.

(423) Intian viranomaiset, Turkin viranomaiset, turkkilaiset yritykset Seramiksan ja Sogutsen Seramik, 16 intialaista vientiä harjoittavaa tuottajaa ja Ceramika Netto väittivät lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen, ettei komissio arvioinut unionin etua oikeudenmukaisesti ja kattavasti. Kyseisten osapuolten väitteitä käsitellään jäljempänä olevissa jaksoissa.

7.1 **Unionin tuotannonalan etu**

(424) Unionin tuotannonala koostuu yli 300 tuottajasta, jotka toimivat 24 jäsenvaltiossa ja työllistävät suoraan yli 54 500 henkilöä (kokoaikaiseksi muutettuna). Tärkeimmät tuottajajäsenvaltiot ovat Espanja, Italia ja Puola, joiden osuus EU:n kokonaistuotannosta on yli 85 prosenttia. Kuten johdanto-osan 59 kappaleessa todetaan, unionin tuotannonala on hyvin pirstaloitunut. Suurin osa tuottajista (yli 240) on pieniä ja keskisuuria yrityksiä, jäljempänä 'pk-yritykset'. Yli 30 prosenttia EU:n koko tuotannonalasta ilmaisi nimenomaisesti tukevansa tutkimuksen vireillepanoa eikä yksikään unionin tuottaja ilmaissut vastustavansa sitä tai suhtautuvansa siihen neutraalisti (ks. johdanto-osan 11 kappale). Tutkimus sai laajaa tukea myös kansallisilta järjestöiltä, jotka toimivat yhteistyössä tutkimuksessa toimittamalla tietoja valituksen tekijälle.

(425) Tutkimus osoitti, että unionin tuotannonalalle on aiheutunut merkittävää vahinkoa Intiasta ja Turkista tulevan polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vuoksi. Kuten 4 ja 5 jaksossa päätellään, unionin koko tuotannonalan tilanne heikkeni Intiasta ja Turkista alhaisin hinnoin polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin lisääntymisen seurauksena. Kyseinen tuonti tällaisilla hinnoilla on kasvattanut jatkuvasti markkinaosuuttaan unionissa unionin tuotannonalan kustannuksella ja estänyt unionin tuotannonalaa nostamasta hintojaan kohtuullisen kannattavalle tasolle, joka mahdollistaisi tavoitevoiton saavuttamisen.

(426) Intiasta ja Turkista tulevaan tuontiin kohdistuvien polkumyyntitoimenpiteiden odotetaan palauttavan tasapuoliset kauppaolosuhteet unionin markkinoille. Tämän odotetaan mahdollistavan sen, että unionin tuotannonala voi saada takaisin osan polkumyyntituonnille menetetystä markkinaosuudesta oikeudenmukaisilla hinnoilla, mikä parantaisi sen voittotasoa ja antaisi siten unionin tuotannonalalle mahdollisuuden lisätä investointejaan. Nimenomaan investoiminen on tällä alalla ratkaisevan tärkeää paitsi kunnossapidon kannalta myös suurlaattojen kaltaisiin kehittyviin segmentteihin liittyvän innovoinnin mahdollistamiseksi ja tällaisiin segmentteihin panostamiseksi. Toimenpiteiden seurauksena unionin tuottajien odotetaan voivan toipua vahingollisesta tilanteesta, tehdä uusia investointeja ja täyttää muun muassa sosiaaliset ja ympäristöön liittyvät sitoumuksensa.

(427) Jos toimenpiteitä ei otettaisi käyttöön, se pahentaisi unionin tuotannonalalle jo nyt aiheutunutta merkittävää vahinkoa ja tuotannonalan tilannetta, joka ei ole riittävän vahva, jotta unionin tuotannonala selviytyisi enää polkumyynnillä tai unionin tuotannonalan tuotantokustannuksia alhaisemmilla hinnoilla tapahtuvan tuonnin lisääntymisestä. Jos toimenpiteitä ei oteta käyttöön, Intiasta ja Turkista tulevan, alhaisin hinnoin polkumyynnillä tapahtuvan keraamisten laattojen tuonnin voidaan olettaa lisääntyvän edelleen. Tällaisessa tilanteessa unionin tuotannonala ei pystyisi nostamaan hintojaan kannattavalle tasolle ja menettäisi yhä enemmän myyntiään polkumyynnillä tapahtuvalle tuonnille.

(428) Sen vuoksi komissio päätteli, että toimenpiteiden käyttöönotto on unionin tuotannonalan edun mukaista.

7.2 **Etuyhteydettömien tuojien etu**

(429) Vireillepanopäivänä otettiin yhteyttä yli 900:aan unionissa toimivaan tiedossa olevaan tuojaan ([36]), joita pyydettiin tekemään yhteistyötä tutkimuksessa. Kuten johdanto-osan 98 ja 99 kappaleessa selitetään, vain kaksi etuyhteydetöntä tuojaa toimi yhteistyössä. Molemmat yritykset vastasivat puutteita koskevaan kirjeeseen, jonka komissio lähetti niille analysoituaan yritysten kyselyvastaukset, mutta myöhemmin ne lakkasivat toimimasta yhteistyössä, kun kumpikaan niistä ei suostunut paikan päällä tehtävään tarkastukseen tai etätarkastukseen. Jäljempänä esitetty analyysi perustuu näiden yritysten kyselyvastauksiin, niiden vastauksiin puutteita koskeviin kirjeisiin sekä komission omaan tutkimukseen ([37]).

([36]) Valituksen liite 8.

([37]) Koska kyseiset etuyhteydettömät tuojat lakkasivat toimimasta yhteistyössä puuttuvien tietojen täydentämisvaiheen jälkeen (ne eivät suostuneet paikan päällä suoritettavaan tai etätarkastukseen), komission analyysi perustuu niiden toimittamiin tietoihin, mukaan lukien näiden tietojen tueksi toimitettu näyttö (esimerkiksi tilinpäätökset) ja julkisesti saatavilla olevat tiedot (yritysrekisteristä peräisin olevat tilinpäätökset, sivustolla https://www.romanian-companies.eu/ julkaistut taloudelliset tiedot).

(430) Kahden edellä mainitun tuojan osuus asianomaisista maista tulevasta tuonnista tutkimusajanjaksolla oli [3–4] prosenttia; suurin osa niiden tuonnista asianomaisista maista oli peräisin Intiasta. Toisen tuojan osalta suurin osa sen liiketoiminnasta liikevaihdossa mitattuna liittyi tutkimuksen kohteena olevaan tuotteeseen, toisen tuojan osalta tutkimuksen kohteena olevan tuotteen osuus oli noin neljäsosa. Näiden yritysten kaikista ostoista noin neljäsosa muodostui asianomaisista maista tulevasta tuonnista. Molemmat niistä ostivat tutkimusajanjaksolla ja vuonna 2020 merkittäviä määriä unionin tuottajilta ja joitakin pienempiä määriä muista kolmansista maista kuin asianomaisista maista. Näiden yritysten tutkimuksen kohteena olevasta tuotteesta saama painotettu keskimääräinen voitto, joka määritettiin johdanto-osan 429 kappaleessa selitetyllä tavalla, on [5–7] prosenttia.

(431) Edellä esitetyn perusteella todetaan, että vaikka puhtaasti kustannusten näkökulmasta millä tahansa tullilla olisi toki vaikutusta etuyhteydettömien tuojien toimintaan, tämän tullin tason vuoksi sen vaikutus edellä mainittujen tuojien ja niiden tuojien voittomarginaaleihin, joiden koko liiketoiminta ei perustu keraamisten laattojen kauppaan, olisi rajallinen siinäkin tapauksessa, että niiden olisi katettava se kokonaan itse. Lisäksi tutkimuksessa kävi ilmi, että etuyhteydettömät tuojat voivat tuoda tuotetta muista kolmansista maista ilman polkumyyntiä tai hankkia sitä unionista, kuten ne tekivät vuonna 2020 ja tutkimusajanjaksolla. Kuten taulukoista 1 ja 4 käy ilmi, unionin tuotannonalalla on riittävästi kapasiteettia vastata unionin kysyntään.

(432) Toimenpiteiden käyttöön ottamatta jättäminen sitä vastoin pahentaisi merkittävää vahinkoa kärsineen unionin tuotannonalan tilannetta, kuten johdanto-osan 427 kappaleessa selitetään. On syytä huomata, että toisin kuin tuojat, unionin tuotannonala ei tehnyt juuri lainkaan voittoa tutkimusajanjakson aikana. Lisäksi kun otetaan huomioon, että tuojat ostavat tuotetta muiden lähteiden lisäksi myös unionin tuotannonalalta, polkumyynti-hintaisen tuonnin salliminen edelleen unionin markkinoilla unionin tuotannonalan kustannuksella vaikuttaisi myös tuojien hankintalähteisiin.

(433) Tämän perusteella komissio päätteli, että toimenpiteiden vaikutus etuyhteydettömiin tuojiin jäisi vähäiseksi.

(434) Seramiksan väitti lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen, että unionin edun arviointiin vaikutti se, ettei komissio saanut lainkaan tietoja noin 900:lta unionin tuojalta eikä se tarkastellut niiden etua.

(435) Komissio totesi, että se ilmoitti kaikille tiedossa oleville unionin tuojille tutkimuksen vireillepanosta. Komissio analysoi ja otti huomioon kaikkien niiden yritysten toimittamat tiedot, jotka päättivät tehdä yhteistyötä tai lähettivät huomautuksia. Näin ollen komissio hylkäsi tämän väitteen.

(436) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen useat unionin tuojat ilmoittivat, että toimenpiteiden käyttöönotto Turkista peräisin olevassa tuonnissa aiheuttaisi niille haittaa, koska ne investoivat uusien valikoimien kehittämiseen yhteistyössä turkkilaisten tuottajien kanssa.

(437) Komissio totesi, etteivät kyseiset unionin tuojat toimineet yhteistyössä aikaisemmassa vaiheessa tutkimusta eivätkä toimittaneet mitään tosiseikkoihin perustuvia tietoja, joiden perusteella komissio olisi voinut arvioida toimenpiteiden vaikutusta kyseisiin osapuoliin. Lisäksi turkkilaisilta otokseen valituilta vientiä harjoittavilta tuottajilta lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen saatujen huomautusten perusteella todettiin, ettei yksi turkkilainen vientiä harjoittava tuottaja harjoittanut polkumyyntiä, minkä myötä Turkista peräisin olevaan tuontiin sovellettavien toimenpiteiden keskimääräinen taso laski. Näin ollen komissio katsoi, että tullien vaikutus unionin tuojiin on vähäinen.

(438) Ceramika Netto esitti myös useita menettelyä koskevia väitteitä lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen.

(439) Yritys väitti, että komissio käytti perusteetta sellaisia ilmaisuja kuin ”niin kutsuttuja” tai ”kutsuivat itseään valmistajiksi”. Yritys väitti, että se on tunnustettu valmistajaksi unionin lainsäädännön, erityisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 305/2011 ([38]) nojalla.

(440) Komissio totesi, että asetuksen (EU) N:o 305/2011 2 artiklan mukaisia ja siinä käytettyjä määritelmiä sovelletaan ainoastaan kyseisen asetuksen soveltamisalaan kuuluvissa asioissa. Tämä tutkimus tehtiin perusasetuksen mukaisesti. Näin ollen tässä menettelyssä ei sovelleta asetuksessa (EU) N:o 305/2011 vahvistettua valmistajan määritelmää. Itse asiassa komission käytettävissä olleiden tietojen mukaan asianomainen yritys on unionin tuoja.

([38]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 305/2011, annettu 9 päivänä maaliskuuta 2011, rakennustuotteiden kaupan pitämistä koskevien ehtojen yhdenmukaistamisesta ja neuvoston direktiivin 89/106/ETY kumoamisesta (EUVL L 88, 4.4.2011, s. 5).

(441) Ceramika Netto oli eri mieltä johdanto-osan 461 kappaleessa esitetyistä komission väitteistä, joiden mukaan se toi tuotetta polkumyyntihinnalla. Yritys viittasi tässä yhteydessä intialaisten toimittajiensa komissiolle toimitettuihin kotimaisiin laskuihin ja vientimyyntilaskuihin, jotka yrityksen mukaan todistivat, etteivät sen tuontihinnat olleet polkumyyntihintoja.

(442) Komissio muistutti, että polkumyynnin harjoittamista tutkittiin intialaisia vientiä harjoittavia tuottajia koskevan otoksen perusteella. Sen vuoksi Ceramika Netton toimittamilla myyntilaskuilla ei ollut merkitystä polkumyyntiä koskevia päätelmiä tehtäessä. Komissio toteaa johdanto-osan 272 kappaleessa, että sen Conor Groupia ja Icon Groupia koskevat päätelmät voidaan ulottaa koskemaan koko maata. Näin ollen näitä päätelmiä sovellettiin myös Ceramika Netton intialaisilta toimittajilta peräisin olevaan tuontiin.

(443) Ceramika Netto oli eri mieltä komission arvioinnista, jonka mukaan se oli yhteistyöstä kieltäytynyt yritys. Yritys väitti, että vireillepanoilmoituksen mukaan sillä oli mahdollisuus toimittaa tietoja paitsi vastaamalla kyselylomakkeeseen myös vapaamuotoisesti. Lisäksi Ceramika Netto väitti, että komission olisi pitänyt ilmoittaa yritykselle sen vapaamuotoisista huomautuksista puuttuvista tiedoista.

(444) Kuten johdanto-osan 440 kappaleessa todetaan, Ceramika Netto on tässä tutkimuksessa tuoja. Yritys ei myöskään pyytänyt, että sitä pidettäisiin yhteistyössä toimivana tuojana, kuten johdanto-osan 75–77 kappaleessa todetaan. Komissio vahvisti, että unionin tuojana yrityksellä oli mahdollisuus toimittaa unionin etua koskevat tiedot vapaassa muodossa. Tässä yhteydessä on kuitenkin huomattava, että tällaisia tietoja ei tarkasteta puutteiden varalta, toisin kuin täydelliset kyselylomakevastaukset. Komissiolla ei ollut velvollisuutta pyytää lisätietoja, erityisesti kun kyselylomakkeiden ansiosta vireillepanovaiheessa oli julkisesti tiedossa, mitä tietoja komissio pyysi.

7.3 **Käyttäjien ja kuluttajien etu**

(445) Komissio otti vireillepanopäivänä yhteyttä kahdeksaan keraamisten laattojen käyttäjien järjestöön unionissa. Yksikään niistä ei toiminut yhteistyössä tutkimuksessa eikä toimittanut huomautuksia. Erityisesti on mainittava, että myöskään rakennusalalta, joka on yksi suurimmista keraamisten laattojen käyttäjistä unionissa, ei saatu huomautuksia. Käyttäjien vähäisen yhteistyön perusteella voidaan päätellä, että alalla ei olla riippuvaisia asianomaisista maista tulevasta tuonnista tai että polkumyyntitulleilla ei olisi merkittävää vaikutusta niiden toimintaan.

(446) Komissio otti yhteyttä myös yhdeksään jakelijaan. Vain yksi niistä, OBI Group Holding SE & Co, KGaA, suostui yhteistyöhön. Komissio katsoi johdanto-osan 76 kappaleessa selitetyistä syistä, että kyseistä yritystä olisi tutkittava tutkimuksen kohteena olevan tuotteen käyttäjänä/kauppiaana.

(447) Yritys vastustaa toimenpiteiden käyttöönottoa, ja se totesi, että EU:n tuottajat eivät pysty kokonaan korvaamaan Intian ja Turkin suurta tuotantokapasiteettia, muttei toimittanut mitään näyttöä tämän väitteen tueksi. Kuten taulukoista 1 ja 4 käy ilmi, unionin tuotannonalalla on riittävästi kapasiteettia EU:n kysyntään vastaamiseksi. Yritys myönsi, että toimittajien vaihtaminen on mahdollista.

(448) Yritys ostaa keraamisia laattoja Intiasta ja Turkista pääasiassa riippumattomilta tuojilta, jotka toimivat tukkumyyjinä, ja jälleenmyy ne sitten omissa suurmyymälöissään ja franchising-kumppaniensa kautta. Yli puolet kyseisen yrityksen ostamista keraamisista laatoista on tuotettu unionissa. Sen keraamisista laatoista saama voitto on [1,5–3] prosenttia, mikä on vähemmän kuin sen keskimääräinen voitto. Keraamisten laattojen osuus yrityksen kokonaisliikevaihdosta on vain hyvin pieni. Näistä sekä johdanto-osan 431 ja 432 kappaleessa esitetyistä syistä komissio päätteli, että tämän yrityksen tapauksessa vaikutus olisi hyvin vähäinen.

(449) Tämän (sekä vähäisen yhteistyön) perusteella komissio päätteli, että toimenpiteiden vaikutus käyttäjiin ja kauppiaisiin jäisi vähäiseksi.

(450) Yksikään kuluttajajärjestö ei toiminut tutkimuksessa yhteistyössä. Unionin tuotannonalan makroindikaattoreita koskevaan kyselylomakkeeseen antamassaan vastauksessa CET totesi, että se odottaa vaikutusten jäävän hyvin rajallisiksi jakeluketjun loppupään markkinoilla toimivien yritysten eli jakelijoiden ja käyttäjien/kuluttajien osalta, kun otetaan huomioon vaihtoehtoiset hankintalähteet sekä aiemmissa keraamisia laattoja koskevissa tutkimuksissa tehdyt päätelmät, joissa vahvistetaan, että rakennusalalla keraamisilla laatoilla ei juurikaan ole merkitystä lopullisten kustannusten kannalta ([39]) ja että toimenpiteiden käyttöönotto nostaisi loppukuluttajien maksamia hintoja vain vähän ([40]).

(451) Tässä tutkimuksessa vahvistettiin, että Intian ja Turkin lisäksi on olemassa myös muita, vaihtoehtoisia hankintalähteitä, sillä tuojat hankkivat tuotetta unionista ja myös muista kolmansista maista kuin Intiasta ja Turkista (ks. johdanto-osan 430 ja 431 kappale). Koska yksikään kuluttajajärjestö ei esittänyt perusteltuja huomautuksia, komissio ei pysty arvioimaan tarkasti tullien mahdollista vaikutusta loppukuluttajiin, eikä ole mitään näyttöä siitä, että aiemmissa tutkimuksissa tehdyt päätelmät eivät pätisi myös tässä tapauksessa. Lisäksi kun otetaan huomioon tullien taso, mahdollisilla hinnankorotuksilla olisi kuluttajiin vain vähäinen vaikutus.

(452) Tämän (sekä vähäisen yhteistyön) perusteella komissio päätteli, että toimenpiteiden vaikutus kuluttajiin jäisi vähäiseksi.

(453) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen 16 intialaista vientiä harjoittavaa tuottajaa väitti, ettei komissio ottanut huomioon unionin tuojien ja käyttäjien toimittamia lukuisia huomautuksia. Ceramika Netto viittasi myös huomautuksiin, joita se oli toimittanut asiakkaidensa ja kauppakumppaneidensa puolesta. Yrityksen mukaan näistä huomautuksista kävi ilmi, kuinka paljon haittaa toimenpiteiden käyttöönotosta olisi yritykselle itselleen ja sen intialaiselle toimittajalle sekä unionin tuojille, käyttäjille ja loppukäyttäjille.

(454) Komissio totesi, että se tarkasteli intialaisten vientiä harjoittavien tuottajien ja Ceramika Netton mainitsemia lukuisia huomautuksia, jotka olivat monilta osin puutteellisia. Ensinnäkin ne olivat peräisin yrityksiltä, joita ei ollut kirjattu tutkimuksen asianomaisiksi osapuoliksi. Toiseksi ne toimitti komissiolle Ceramika Netto, asianomainen osapuoli, jolla ei ollut valtuuksia toimia näiden yritysten puolesta. Kolmanneksi useat näistä huomautuksista toimitettiin vireillepanoilmoituksessa asetettujen määräaikojen jälkeen. Lisäksi näissä huomautuksissa lähinnä esitettiin mielipiteitä, ei sellaisia tosiseikkoja ja näyttöä, jotka olisivat tukeneet kyseisten yritysten näkemyksiä. Näin ollen komissio hylkäsi tämän väitteen.

7.4 **Muut tekijät**

(455) Edellä mainittujen yhteistyössä toimineiden osapuolten lisäksi useat muut asianomaiset osapuolet väittivät, että toimenpiteiden käyttöönotto olisi unionin edun vastaista.

(456) Seuraavissa johdanto-osan kappaleissa tarkastellaan näitä väitteitä, mutta komissio toteaa jo alussa, että yksikään näistä asianomaisista osapuolista – jotka ovat väitetysti keraamisten laattojen tuojia tai käyttäjiä tai omien väitteidensä mukaan jopa niin sanottuja unionissa toimivia valmistajia ([41]) (ks. johdanto-osan 266 kappale) – ei toiminut yhteistyössä tutkimuksessa eikä vastannut kyselylomakkeeseen. Näiden osapuolten väitteiden tueksi ei ole esitetty mitään näyttöä. Sen vuoksi komissio ei pysty arvioimaan, kuinka riippuvaisia nämä yritykset ovat asianomaisista maista tulevasta tuonnista tai millainen vaikutus mahdollisilla tulleilla voisi olla niihin.

(457) Ensinnäkin nämä osapuolet viittasivat mahdollisiin toimitusketjuongelmiin, myös kun otetaan huomioon viimeaikaiset geopoliittiset tapahtumat, kuten Ukrainassa käytävä sota. Osapuolet totesivat, että pienikin tulli pakottaisi ostajat turvautumaan yksinomaan unionin tuotannonalaan. Osapuolten mukaan kaikki tuontivaihtoehdot on syytä pitää avoimina, koska unionin tuotannonalalla on vaikeuksia vastata unionin kysyntään eivätkä käyttäjät voi luottaa unionin tuotannonalaan.

([39]) Asetuksen (EU) N:o 258/2011 johdanto-osan 150 kappale.

([40]) Asetuksen (EU) N:o 258/2011 johdanto-osan 153 kappale, täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 917/2011 johdanto-osan 183 kappale ja täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2017/2179 johdanto-osan 206 kappale.

([41]) Esimerkiksi GANDALF Pawel Gagorowski (Puola) ja ILCOM s.r.l (Italia) määrittelivät itsensä ”tuojiksi”, VEDMAX s.r.l. (Romania) ja Orient Ceramic (Romania) määrittelivät itsensä ”käyttäjiksi/tuojiksi”, Ogrodnik Niemirscy Sp.J (Puola) määritteli itsensä ”myyjäksi” ja Netto ja Cortina (Puola) kutsui itseään tutkimuksen kaikissa vaiheissa ”Białystokissa toimiviksi valmistajiksi”.

(458) Nämä väitteet hylättiin. Ensinnäkin ne ovat perusteettomia, ja toiseksi tutkimuksessa kävi ilmi, että unionin tuotannonalalla on riittävästi kapasiteettia vastata koko unionin markkinoiden kysyntään. Tutkimus osoitti myös, että tuojat ja käyttäjät voivat tuoda tuotetta myös ilman polkumyyntiä muista kolmansista maista kuin asianomaisista maista – itse asiassa tutkimuksessa yhteistyössä toimineet tuojat ja käyttäjät ostivat tuotetta vuonna 2020 ja tutkimusajanjaksolla sekä unionin tuotannonalalta että muista kolmansista maista kuin asianomaisista maista.

(459) Komissio myönsi, että tuonti Ukrainasta voisi olla vaikeaa (Ukrainasta on perinteisesti tuotu keraamisia laattoja unioniin, joskin vähäisiä määriä; ks. taulukko 11). Kuten edellisessä kappaleessa todetaan, tuotetta on kuitenkin mahdollista tuoda myös ilman polkumyyntiä muista lähteistä, eikä tämänhetkinen tilanne vaikuta näihin kanaviin. Vuonna 2020 maailman kymmenen suurimman valmistusmaan joukossa olivat muun muassa Brasilia, Vietnam, Iran, Indonesia ja Egypti. Kymmenen suurimman viejän joukossa samalla ajanjaksolla olivat muun muassa Iran, Brasilia, Egypti ja Arabiemiirikunnat. ([42])

(460) Toiseksi nämä osapuolet ilmaisivat – Intiasta tulevan tuonnin osalta – huolensa siitä, että mahdollinen tulli rajoittaisi kuluttajien valinnanvaraa sekä mahdollisuuksia ulkoistaa tuotantoa Intiaan. Netto ja Cortina liitti huomautuksiinsa useita asiakkailtaan saamiaan kirjeitä, joissa nämä kertovat olevansa tyytyväisiä ostamiinsa tuotteisiin. Kirjeillä ne pyrkivät osoittamaan, että toimenpiteiden käyttöönotto ei olisi unionin edun mukaista, koska se myös rajoittaisi kuluttajien valinnanvaraa ”pakottamalla” heidät ostamaan tuotetta unionin tuotannonalalta.

(461) Komissio totesi näiden väitteiden olevan perusteettomia. Osapuolet eivät toimittaneet mitään näyttöä siitä, että unionin tuotannonala ei pystyisi tuottamaan ja myymään samanlaisia keraamisia laattoja, joita ne tuovat Intiasta. Itse asiassa osapuolet myönsivät, että kuluttajat tekevät valintansa hinnan perusteella ([43]), mainitessaan ”oikeuden valita paras vaihtoehto parhaaseen hintaan”. Tässä tapauksessa nämä hinnat on todettu polkumyyntihinnoiksi. Polkumyyntitullien tarkoituksena on palauttaa tasapuoliset toimintaedellytykset estämällä polkumyynti. Kuluttajat, tuojat ja käyttäjät voivat edelleen ostaa tuotetta asianomaisista maista tai ulkoistaa tuotantoa tuodakseen sitten tuotetta, mutta oikeudenmukaisin hinnoin eli maksamalla polkumyyntitullit. Lisäksi ne voivat ostaa tuotetta myös unionin tuotannonalalta tai muista maista.

(462) Kolmanneksi monet näistä osapuolista totesivat, ettei intialaisia tuotteita myydä unionissa polkumyyntihinnoilla ja että kansainvälisten kuljetuskustannusten valtava (väitetysti yli 1 000 %:n) nousu on nostanut niiden hintoja unionissa.

(463) Myös tämä väite hylättiin perusteettomana. Osapuolet eivät toimittaneet mitään näyttöä kuljetuskustannuksista. Polkumyynti todettiin otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien (noudettuna-tasolla muodostettujen) tutkimusajanjakson aikaisten normaaliarvon ja vientihinnan perusteella.

(464) Neljänneksi osapuolet väittivät, että mahdolliset polkumyyntitullit eivät olisi unionin edun mukaisia, koska ne aiheuttaisivat kuluttajille merkittävää hintapainetta unionin tämänhetkisen korkean inflaation lisäksi sekä rajoittaisivat tervettä kilpailua. Lisäksi niiden seurauksena monet tästä tuonnista riippuvaiset yritykset erityisesti unionin köyhimmissä osissa joutuisivat lopettamaan toimintansa.

(465) Nämä väitteet hylättiin perusteettomina. Osapuolet eivät toimittaneet mitään näyttöä tullien mahdollisista vaikutuksista kuluttajiin tai yrityksiin.

(466) Myös Netto ja Cortinan esittämät väitteet lopettavista yrityksistä, konkursseista, työpaikkojen laajamittaisesta katoamisesta unionissa paitsi tuojien, kuluttajien ja kauppiaiden osalta myös muilla aloilla, kuten logistiikassa ja suunnittelualalla, ja erityisesti köyhimmillä alueilla (tässä tapauksessa erityisesti Puolassa) ovat perusteettomia. Tutkimuksessa vahvistettiin, että tullien vaikutus tuojiin, kuluttajiin ja kauppiaisiin jää todennäköisesti vähäiseksi (ks. johdanto-osan 429–431 kappale), joten olisi epätodennäköistä, että yrityksiä joutuisi lopettamaan toimintansa tai ajautuisi konkurssiin tai että työpaikkoja katoaisi laajamittaisesti. Tutkimuksessa vahvistettiin myös, että keraamisia laattoja valmistetaan eri puolilla unionia – Puola on kolmanneksi suurin valmistusmaa EU:ssa – ja että toisin kuin kauppiaat ja tuojat, unionin tuotannonala ei ole pystynyt kattamaan kustannuksiaan ja on menettänyt jatkuvasti markkinaosuuttaan Intiasta ja Turkista tulevalle tuonnille.

([42]) Lähde: makrokysely (kohta D.2.1) ja valitus (s. 49 ja 52).

([43]) Ks. esimerkiksi Netto ja Cortinan toimittaman asiakirjan ”Additional statement in the case AD684” s. 8 ja 14.

(467) Netto ja Cortina ei toimittanut mitään näyttöä tai määrällistä selvitystä muihin aloihin kohdistuvista välillisistä vaikutuksista, joten niiden osalta komissio toteaa, että myös tullien käyttöön ottamatta jättäminen vaikuttaisi muihin aloihin. Esimerkiksi espanjalaisen valmistajajärjestön (ASCER) mukaan keraamisten laattojen tuotannonala on luonut Espanjassa suoraan ja välillisesti yhteensä 60 000 työpaikkaa, mikä vastaa 2,4:ää prosenttia teollisuusalan työpaikoista. Arvioiden mukaan jokaisen suoraan syntyneen työpaikan myötä syntyy 3,8 välillistä työpaikkaa. ([44]) Alueisiin kohdistuvien vaikutusten osalta todetaan, että Espanjan Castellónin alueella keraamisten laattojen tuottajat ovat osa klusteria, johon kuuluvista yrityksistä suurin osa on pk-yrityksiä ja suoraan tai välillisesti riippuvaisia keraamisten laattojen tuotantoalasta.

(468) Yhteenvetona todetaan, etteivät asianomaiset osapuolet ole toimittaneet mitään näyttöä siitä, että tullien käyttöön ottamatta jättämisen vaikutukset olisivat tärkeämmät kuin niiden käyttöönoton myönteiset seuraukset unionin tuotannonalalle (ks. johdanto-osan 424–428 kappale).

(469) Turkin viranomaiset ja 16 intialaista vientiä harjoittavaa tuottajaa väittivät lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen, että komission olisi pitänyt ottaa huomioon Venäjän Ukrainaan kohdistaman hyökkäyksen vaikutukset unionin keraamisten laattojen markkinoihin. Osapuolet väittivät erityisesti, että sodan myötä energian hinnat ovat nousseet ja raaka-aineiden saanti on vaikeutunut ja että tämä yhdessä tämänhetkisten rajoitteiden (kuten Kiinasta peräisin olevien keraamisten laattojen tuontiin sovellettavien polkumyyntitoimenpiteiden) kanssa saattaa vaikuttaa kielteisesti toimitusketjuihin ja lisätä unionin tuojiin ja käyttäjiin kohdistuvaa painetta.

(470) Turkin viranomaiset toistivat osittaisten täydentävien päätelmien ilmoittamisen jälkeen, että covid-19-pandemia osoitti, kuinka tärkeitä hyvin toimivat toimitusketjut ovat. Turkin viranomaiset väittivät, että esteettömät toimituskanavat Turkista unioniin ovat edelleen ratkaisevan tärkeitä energiaintensiivisillä teollisuudenaloilla, kuten keraamisten laattojen alalla, erityisesti kun otetaan huomioon Venäjän meneillään oleva hyökkäys Ukrainassa, unionin määräämät pakotteet ja näiden seurauksena nousseet energian hinnat.

(471) Venäjän Ukrainaan kohdistaman hyökkäyksen osalta komissio totesi, että hyökkäyksellä on ollut kielteinen vaikutus ennen kaikkea unionin tuottajiin. Tuojiin ja käyttäjiin sota on vaikuttanut vain vähän, koska Ukrainasta tulevan tuonnin määrä oli hyvin vähäinen jo tarkastelujaksolla. Lisäksi sodan toimitusketjuihin aiheuttamaa ylimääräistä painetta lieventää se, että toimenpiteitä ei sovelleta kahteen otokseen valittuun vientiä harjoittavaan tuottajaan (Lavish Group ja Vitra Group). Näistä syistä komissio hylkäsi johdanto-osan 469 ja 470 kappaleessa kuvatut väitteet.

(472) CGCSA väitti osittaisten täydentävien päätelmien ilmoittamisen jälkeen, että polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden käyttöönotto olisi vastoin unionin ja Turkin voimakkaasti keskenään sidoksissa olevien keraamisten laattojen tuotannonalojen etua. Järjestö huomautti tältä osin, että turkkilaiset keraamisten laattojen tuottajat hankkivat raaka-aineensa sekä kulutushyödykkeensä, aineelliset hyödykkeensä ja varaosansa unionista. Näiden hankintojen kokonaisarvo on kasvanut vuosien mittaan: vuonna 2019 näitä hankintoja tehtiin 163 miljoonalla eurolla, vuonna 2020 kaikkiaan 188 miljoonalla eurolla, vuonna 2021 yhteensä 233 miljoonalla eurolla ja vuoden 2022 ensimmäisten kymmenen kuukauden aikana jo 309 miljoonalla eurolla. Lisäksi turkkilaiset yritykset investoivat keraamisten laattojen valmistukseen, logistiikkaan ja palveluihin unionissa. Näiden investointien kokonaisarvo oli 366 miljoonaa euroa vuosina 2019–2021, ja ne loivat yhteensä noin 1 700 työpaikkaa. Turkin viranomaiset esittivät samankaltaisia väitteitä komission yksiköiden kanssa järjestetyssä kuulemisessa.

(473) Komissio myönsi, että Turkin ja unionin keraamisten laattojen tuotannonalojen välillä on keskinäisiä riippuvuuksia. Se totesi kuitenkin, ettei ole olemassa näyttöä siitä, että raaka-aineiden, kulutushyödykkeiden, aineellisten hyödykkeiden ja varaosien hankinta liittyisi suoraan unioniin suuntautuvaan keraamisten laattojen vientiin. Esimerkkinä mainittakoon, että näiden ostojen kokonaisarvo kasvoi merkittävästi vuoden 2021 (koko vuosi) ja vuoden 2022 (ensimmäiset kymmenen kuukautta) välillä, vaikka keraamisten laattojen vienti Turkista unioniin väheni vuoden 2022 ensimmäisten kymmenen kuukauden aikana verrattuna samaan ajanjaksoon vuonna 2021, minkä myös Turkin viranomaiset vahvistivat (ks. johdanto-osan 282 kappale). Lisäksi voidaan odottaa, että tasapuolisten toimintaedellytysten palautumisen myötä tuotanto unionissa lisääntyy, mikä luo uusia liiketoiminta-mahdollisuuksia unionissa toimiville raaka-aineiden, kulutushyödykkeiden, aineellisten hyödykkeiden ja varaosien toimittajille.

([44]) "Impacto socioeconómico y fiscal del sector de azulejos y pavimentos cerámicos en España", saatavilla osoitteessa https://transparencia.ascer.es/media/1039/informe-impacto-socioeco-sector-cer%C3%A1mico_ascer.pdf (sivustolla käyty viimeksi 7.10.2022).

(474) Komissio pani myös merkille turkkilaisten yritysten investointitoiminnan keraamisten laattojen tuotannonalalla unionissa. Nämä investoinnit parantavat työllisyyttä ja edistävät taloudellista kehitystä asianomaisilla alueilla. Palauttamalla tasapuoliset toimintaedellytykset unionissa turkkilaiset tuottajat saavat hyötyä jo tekemistään investoinneista, ja niiden palauttaminen voi kannustaa lisäinvestointeihin. Kyseinen osapuoli ei myöskään täsmentänyt, kuinka suuri osa näistä ostoista ja investoinneista oli Vitra Groupin tekemiä (Vitra Groupin viennin todettiin tapahtuneen ilman polkumyyntiä, eivätkä polkumyyntitoimenpiteet näin ollen vaikuta siihen).

(475) Johdanto-osan 473 ja 474 kappaleessa esitettyjen näkökohtien perusteella komissio päätteli, että toimenpiteillä voi olla hyvin vähäinen vaikutus unionissa toimiviin raaka-aineiden, kulutushyödykkeiden, aineellisten hyödykkeiden ja varaosien toimittajiin ja että ne voivat auttaa turkkilaisia tuottajia saamaan enemmän hyötyä unionissa jo tekemistään investoinneista. Näin ollen komissio hylkäsi johdanto-osan 472 kappaleessa esitetyt väitteet.

7.5 **Unionin etua koskevat päätelmät**

(476) Edellä esitetyn perusteella komissio päätteli, ettei ollut olemassa pakottavia syitä, joiden perusteella ei olisi unionin edun mukaista ottaa käyttöön toimenpiteitä Intiasta ja Turkista peräisin olevien keraamisten laattojen tuonnissa.

8. **LOPULLISET POLKUMYYNNIN VASTAISET TOIMENPITEET**

(477) Komission polkumyynnistä, vahingosta, syy-yhteydestä, toimenpiteiden tasosta ja unionin edusta tekemien päätelmien perusteella katsotaan, että olisi otettava käyttöön lopulliset polkumyyntitoimenpiteet perusasetuksen 9 artiklan 4 kohdan mukaisesti, jotta estetään tarkasteltavana olevan tuotteen polkumyyntituonnista unionin tuotannonalalle aiheutuva lisävahinko. Polkumyyntitullit olisi asetettava alhaisemman tullin säännön mukaisesti. Kuten 3 jaksossa mainitaan, polkumyyntitulleja ei sovelleta intialaiseen vientiä harjoittavaan tuottajaan Lavish Groupiin eikä turkkilaiseen vientiä harjoittavaan tuottajaan Vitra Groupiin.

(478) Edellä esitetyn perusteella lopullisten polkumyyntitullien määrät – ilmaistuna prosentteina CIF-hinnasta unionin rajalla tullaamattomana – ovat seuraavat:

Maa	Yritys	Lopullinen polkumyyntitulli
Intia	The Conor Group	8,7 %
Intia	The Icon Group	6,7 %
Intia	Muut yhteistyössä toimineet yritykset	7,3 %
Intia	Kaikki muut yritykset	8,7 %
Turkki	Hitit Seramik Sanayi ve Ticaret A.Ş.	20,9 %
Turkki	Qua Granite ve Hayal Yapi Ürünleri San. Tic. A.Ş., Bien Yapi Ürünleri San. Tic. A.Ş.	4,8 %
Turkki	Muut yhteistyössä toimineet yritykset	9,2 %
Turkki	Kaikki muut yritykset	20,9 %

(479) Tässä asetuksessa yrityksille vahvistetut yksilölliset polkumyyntitullit määritettiin tämän tutkimuksen päätelmien perusteella. Näin ollen ne kuvastavat kyseisten yritysten tutkimuksen aikaista tilannetta. Kyseisiä tulleja voidaan soveltaa yksinomaan asianomaisista maista peräisin olevan ja nimettyjen oikeushenkilöiden tuottaman tutkimuksen kohteena olevan tuotteen tuontiin. Jos yritystä ei ole erikseen mainittu tämän asetuksen artiklaosassa (mukaan lukien erikseen mainittuihin yrityksiin etuyhteydessä olevat yritykset), sen tuottaman tarkasteltavana olevan tuotteen tuontiin olisi sovellettava ”kaikkiin muihin yrityksiin” sovellettavaa tullia. Siihen ei pitäisi soveltaa yksilöllisiä polkumyyntitulleja.

(480) Tässä asetuksessa erikseen mainittu yritys voi pyytää kyseisten yksilöllisten polkumyyntitullien soveltamista, jos se muuttaa myöhemmin nimeään. Pyyntö on osoitettava komissiolle ([45]). Pyynnön on sisällettävä kaikki asiaankuuluvat tiedot, joiden perusteella voidaan osoittaa, että muutos ei vaikuta yrityksen oikeuteen hyötyä siihen sovellettavasta tullista. Jos yrityksen nimenmuutos ei vaikuta tähän oikeuteen, nimenmuutosta koskeva ilmoitus julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

(481) Polkumyyntitullien moitteettoman täytäntöönpanon varmistamiseksi kaikkiin muihin yrityksiin sovellettavaa polkumyyntitullia olisi sovellettava sekä tässä tutkimuksessa yhteistyöstä kieltäytyneisiin vientiä harjoittaviin tuottajiin että tuottajiin, jotka eivät vieneet tuotetta unioniin tutkimusajanjakson aikana.

(482) Tullien väliset erot aiheuttavat toimenpiteiden kiertämisen riskin, ja sen minimoimiseksi tarvitaan erityisiä toimenpiteitä, jotta varmistetaan yksilöllisten polkumyyntitullien soveltaminen. Niiden yritysten, joihin sovelletaan yksilöllistä polkumyyntitullia, on esitettävä jäsenvaltioiden tulliviranomaisille pätevä kauppalasku. Laskun on täytettävä tämän asetuksen 1 artiklan 4 kohdassa esitetyt vaatimukset. Tuontiin, jonka yhteydessä ei esitetä tällaista kauppalaskua, olisi sovellettava ”kaikkiin muihin yrityksiin” sovellettavaa polkumyyntitullia.

(483) Laskun esittäminen on välttämätöntä, jotta jäsenvaltioiden viranomaiset voivat soveltaa tuontiin yksilöllisiä polkumyyntitulleja, mutta se ei ole ainoa tekijä, jonka tulliviranomaiset ottavat huomioon. Vaikka jäsenvaltioiden tulliviranomaisille esitettäisiin lasku, joka täyttää kaikki tämän asetuksen 1 artiklan 4 kohdassa esitetyt vaatimukset, tulliviranomaisten on tehtävä tavanomaiset tarkastukset ja ne voivat – kuten kaikissa muissakin tapauksissa – vaatia lisäasiakirjoja (esimerkiksi lähetysasiakirjat) varmentaakseen vakuutukseen sisältyvien tietojen paikkansapitävyyden ja varmistaakseen, että alemman tullin soveltaminen on perusteltua tullilainsäädännön mukaisesti.

(484) Jos sellaisen yrityksen, johon sovelletaan alhaisempaa yksilöllistä tullia, vientimäärä kasvaa huomattavasti kyseisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen, viennin kasvun sellaisenaan voidaan katsoa olevan perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu toimenpiteiden käyttöönotosta johtuva kaupan rakenteen muutos. Tällaisessa tilanteessa, jos asiaa koskevat edellytykset täyttyvät, voidaan käynnistää toimenpiteiden kiertämisen vastainen tutkimus. Tutkimuksessa voidaan tarkastella muun muassa tarvetta poistaa yksilölliset tullit ja ottaa käyttöön maan laajuinen tulli.

(485) Vientiä harjoittavien tuottajien, jotka eivät vieneet tarkasteltavana olevaa tuotetta unioniin tutkimusajanjakson aikana, olisi voitava pyytää komissiolta, että niihin sovelletaan yhteistyössä toimineisiin, otokseen kuulumattomiin yrityksiin sovellettavaa polkumyyntitullia. Komission olisi hyväksyttävä tällainen pyyntö edellyttäen, että seuraavat kolme edellytystä täyttyvät: uuden vientiä harjoittavan tuottajan olisi osoitettava, että i) se ei vienyt tarkasteltavana olevaa tuotetta unioniin tutkimusajanjakson aikana, ii) se ei ole etuyhteydessä yhteenkään sellaiseen vientiä harjoittavaan tuottajaan, joka vei tarkasteltavana olevaa tuotetta unioniin tutkimusajanjakson aikana, ja iii) se on vienyt tarkasteltavana olevaa tuotetta tai sillä on peruuttamaton sopimusvelvoite suuren tuotemäärän viemiseksi unioniin tutkimusajanjakson jälkeen.

9. **LOPPUSÄÄNNÖKSET**

(486) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) 2018/1046 ([46]) 109 artikla huomioon ottaen silloin, kun jokin määrä on maksettava takaisin Euroopan unionin tuomioistuimen tuomion tuloksena, maksettava korko on *Euroopan unionin virallisen lehden* C-sarjassa kunkin kuukauden ensimmäisenä kalenteripäivänä julkaistu Euroopan keskuspankin perusrahoitusoperaatioihinsa soveltama korko.

([45]) European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate G, Wetstraat 170 Rue de la Loi, 1040 Brussels, Belgium.

([46]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) 2018/1046, annettu 18 päivänä heinäkuuta 2018, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä, asetusten (EU) N:o 1296/2013, (EU) N:o 1301/2013, (EU) N:o 1303/2013, (EU) N:o 1304/2013, (EU) N:o 1309/2013, (EU) N:o 1316/2013, (EU) N:o 223/2014, (EU) N:o 283/2014 ja päätöksen N:o 541/2014/EU muuttamisesta sekä asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 kumoamisesta (EUVL L 193, 30.7.2018, s. 1).

(487) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat asetuksen (EU) 2016/1036 15 artiklan 1 kohdan nojalla perustetun komitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Otetaan käyttöön lopullinen polkumyyntitulli Intiasta tai Turkista peräisin olevien, tällä hetkellä CN-koodeihin 6907 21 00, 6907 22 00, 6907 23 00, 6907 30 00 ja 6907 40 00 kuuluvien keraamisten katulaattojen, lattialaattojen ja seinälaattojen, keraamisten mosaiikkikuutioiden ja niiden kaltaisten tavaroiden, myös alustalla, sekä viimeistelykeramiikan tuonnissa.

2. Vapaasti unionin rajalla tullaamattomana -nettohintaan sovellettavat lopulliset polkumyyntitullit ovat seuraavien yritysten tuottaman 1 kohdassa kuvatun tuotteen osalta seuraavat:

Maa	Yritys	Lopullinen polkumyyntitulli	Taric-lisäkoodi
Intia	Conor Granito Pvt Ltd.; Corial Ceramic Pvt Ltd.	8,7 %	C898
Intia	Acecon Vitrified Pvt Ltd.; Avlon Ceramics Pvt Ltd.; Duracon Vitrified Pvt Ltd.; Eracon Vitrified Pvt Ltd.; Evershine Vitrified Pvt Ltd.; Icon Granito Pvt Ltd.; Venice Ceramics Pvt Ltd.	6,7 %	C899
Intia	Muut, liitteessä I luetellut yhteistyössä toimineet yritykset	7,3 %	
Intia	Kaikki muut yritykset	8,7 %	C999
Turkki	Hitit Seramik Sanayi ve Ticaret A.Ş.	20,9 %	C900
Turkki	Qua Granite ve Hayal Yapi Ürünleri San. Tic. A.Ş.; Bien Yapi Ürünleri San. Tic. A.Ş.	4,8 %	C901
Turkki	Muut, liitteessä II luetellut yhteistyössä toimineet yritykset	9,2 %	
Turkki	Kaikki muut yritykset	20,9 %	C999

3. Polkumyyntitulleja ei sovelleta intialaiseen vientiä harjoittavaan tuottajaan Lavish Groupiin, jonka muodostavat Lavish Granito Pvt Ltd., Lavish Ceramics Pvt Ltd., Lakme Vitrified Pvt Ltd. ja Liva Ceramics Pvt Ltd. (Taric-lisäkoodi C903), eikä turkkilaiseen vientiä harjoittavaan tuottajaan Vitra Karo Sanayi ve Ticaret A.Ş:ään (Taric-lisäkoodi C902).

4. Edellä 2 kohdassa mainituille yrityksille määritettyjen yksilöllisten tullien soveltaminen sekä polkumyyntitullin soveltamatta jättäminen 3 kohdassa mainittuihin yrityksiin edellyttävät, että jäsenvaltioiden tulliviranomaisille esitetään pätevä kauppalasku, jossa on oltava kauppalaskun laatineen tahon nimellä ja tehtävänimikkeellä yksilöidyn työntekijän päiväämä ja allekirjoittama vakuutus seuraavassa muodossa: "*Allekirjoittanut vahvistaa, että tässä laskussa tarkoitetun, Euroopan unioniin vietäväksi myydyn [tarkasteltavana oleva tuote], [määrä], on valmistanut [yrityksen nimi ja osoite], (Taric-lisäkoodi), [asianomainen maa]. Allekirjoittanut vakuuttaa, että tässä laskussa ilmoitetut tiedot ovat täydelliset ja paikkansapitävät.*" Jos tällaista kauppalaskua ei esitetä, asianomaiseen yritykseen sovelletaan kaikkiin muihin yrityksiin sovellettavaa tullia.

5. Jollei toisin säädetä, sovelletaan tulleja koskevia voimassa olevia säännöksiä ja määräyksiä.

2 artikla

Edellä olevaa 1 artiklan 2 kohtaa voidaan muuttaa lisäämällä siihen uusia vientiä harjoittavia tuottajia Intiasta tai Turkista ja soveltamalla niihin asianmukaista painotettua keskimääräistä polkumyyntitullia, jota sovelletaan yhteistyössä toimineisiin otokseen kuulumattomiin yrityksiin. Uuden vientiä harjoittavan tuottajan on toimitettava näyttöä siitä, että

a) se ei vienyt 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja Intiasta tai Turkista peräisin olevia tavaroita tutkimusajanjaksolla (1 päivän heinäkuuta 2020 ja 30 päivän kesäkuuta 2021 välisenä aikana);

b) se ei ole etuyhteydessä yhteenkään viejään tai tuottajaan, johon sovelletaan tällä asetuksella käyttöön otettuja toimenpiteitä ja joka olisi voinut toimia yhteistyössä alkuperäisessä tutkimuksessa; ja

c) se joko tosiasiallisesti vei tarkasteltavana olevaa tuotetta tai sillä on peruuttamaton sopimusvelvoite suuren tuotemäärän viemiseksi unioniin tutkimusajanjakson jälkeen.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 9 päivänä helmikuuta 2023.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Ursula VON DER LEYEN

LIITE I

Yhteistyössä toimineet otokseen kuulumattomat intialaiset vientiä harjoittavat tuottajat

Maa	Nimi	Taric-lisäkoodi
Intia	Arkiton Tiles LLP Ncraze Ceramic LLP	C919
Intia	Asian Granito India Limited Crystal Ceramic Industries Private Limited Affil Vitrified Private Limited Amazoone Ceramics Limited	C920
Intia	Color Tiles Private Limited Color Granito Private Limited Subway Tiles LLP Senis Ceramic Private Limited	C921
Intia	Comet Granito Private Limited Corus Vitrified Private Limited	C922
Intia	Granoland Tiles LLP Landgrace Ceramic Private Limited Landdecor Tiles LLP	C923
Intia	Sunshine Tiles Company Private Limited Sunshine Vitrious Tiles Private Limited Sunshine Ceramic Jaysun Ceramics Sunray Tiles Private Limited Sologres Granito Private Limited Leesun Ceramic Tiles Co Grenic Tiles Private Limited Antonova Tiles (India)	C924
Intia	Aajveto Manufacturing Private Limited The President Group Artos International LLP Spolo Ceramic Private Limited Veritaas Granito LLP Pioneer Ceramic Industries Zed Vitrified Private Limited Indesign Ceramics LLP	C925
Intia	Accord Vitrified Private Limited Accord Plus Ceramics Private Limited	C927
Intia	Alinta Granito Private Limited Avalta Granito Private Limited	C928
Intia	Alpas Cera LLP Cosa Ceramic Private Limited	C929
Intia	Ambani Vitrified Private Limited	C930
Intia	Solizo Vitrified Private Limited	C931

Intia	Axison Vitrified Private Limited Axiom Ceramic Private Limited Swellco Ceramic	C935
Intia	Blizzard Vitrified LLP Blizzard Ceramica LLP	C937
Intia	Blueart Granito Private Limited Iyota Tiles LLP	C938
Intia	Bluetone Impex LLP	C939
Intia	Bluezone Vitrified Private Limited Bluezone Tiles LLP Bluegrass Porcelano LLP	C940
Intia	Bonza Vitrified Private Limited Boffo Granito LLP Big Tiles	C941
Intia	Cadillac Granito Private Limited Captiva Ceramic Industries	C942
Intia	Capron Vitrified Private Limited	C943
Intia	Classy Tiles LLP	C944
Intia	Claystone Granito Private Limited Favourite Plus Ceramic Private Limited Clayart Granito LLP Torino Tiles LLP Astila Ceramic Private Limited	C945
Intia	Commander Vitrified Private Limited Creanza Ceramic Private Limited Commander Ceramic Industries Amora Tiles Private Limited Amora Ceramics Private Limited	C946
Intia	Cruso Granito Private Limited	C947
Intia	Cyber Ceramics	C948
Intia	Delta Ceramic	C949
Intia	Dureza Granito Private Limited	C950
Intia	Emcer Tiles Private Limited Emcer Granito LLP Sanford Vitrified Private Limited Parker Tiles Private Limited Ascent Ceramica Private Limited Lenswood Ceramic	C951
Intia	Exotica Ceramic Private Limited	C952
Intia	Exxaro Tiles Limited	C953

Intia	Face Ceramics Private Limited Fea Ceramics Cygen Ceramic LLP Sorento Granito Private Limited Soriso Ceramic Private Limited Soriso Granito LLP Angel Ceramic Pct Limited Blue Art Granito Private Limited Face Impex Private Limited	C954
Intia	Favourite Plus Ceramic Private Limited	C956
Intia	Flavour Granito LLP Rex Ceramic Private Limited	C957
Intia	Fusion Granito Private Limited Vivanta Ceramic Private Limited	C958
Intia	Gold Cera International	C959
Intia	Gryphon Ceramics Private Limited Cosa Ceramics Pct Limited RAK Ceramics Private Limited Gris Ceramic LLP Grupo Griffin Ceramica LLP Alpas Cera LLP	C960
Intia	Handmada International	C961
Intia	Hilltop Ceramic	C962
Intia	Ibis Smart Marble Private Limited Silverpearl Tile Private Limited	C963
Intia	Italica Granito Private Limited Italica Floor Tiles Private Limited Soriso Ceramic Private Limited	C964
Intia	Ita Lake Ceramic Private Limited Itaca Ceramic Private Limited Sperita Granito LLP	C966
Intia	Itacon Granito Private Limited U-Con Ceramica LLP Tecon Tiles Private Limited Valencia Ceramic Private Limited Livolla Granito LLP Velloza Granito LLP	C968
Intia	Italia Ceramics Limited Piccolo Mosaic Limited	C969
Intia	Italus Vitrified LLP	C971
Intia	Itcos Granito LLP Icera Tiles LLP	C972
Intia	Itoli Granito LLP Imlis Ceramica LLP	C973

Intia	K2D Exim	C974
Intia	Kag Granito LLP Rollza Granito LLP	C975
Intia	Kajaria Ceramics Limited Jaxx Vitrified Private Limited Cosa Ceramics Private Limited Kajaria Tiles Private Limited Vennar Ceramics Limited	C976
Intia	Keezia Tiles LLP	C977
Intia	Kitco Ceramic	C978
Intia	Kripton Granito Private Limited Kripton Ceramic Private Limited La Berry Ceramics Private Limited Nice Ceramic Private Limited Gresart Ceramica Private Limited	C979
Intia	Latto Tiles LLP Spinora Tiles Private Limited	C980
Intia	Laxveer Ceramic LLP Lovato Ceramic Private Limited	C981
Intia	Leopard Vitrified Private Limited Livon Ceramic Letoza Granito LLP	C982
Intia	Lexus Granito India Limited Lioli Ceramica Private Limited	C983
Intia	Lezora Vitrified Private Limited Lemzon Granito LLP Lezwin Tiles LLP Sisam Granito LLP	C984
Intia	Livenza Granito LLP Livanto Ceramic Private Limited Lizzart Granito LLP Linia Ceramic LLP L Tile Granito LLP	C986
Intia	Lorence Vitrified LLP Lepono Porcelano LLP Lanford Ceramic Private Limited	C987
Intia	Lycos Ceramic Private Limited Livolla Granito LLP Crevita Granito Private Limited	C988
Intia	Maps Granito Private Limited Perth Ceramic Private Limited	C989
Intia	Marbilano Tiles LLP Marbilano Surface LLP	C990
Intia	Max Granito Private Limited Epos Tiles LLP	C119

Intia	Metropole Tiles Private Limited Metro City Tiles Private Limited Metro Ceramics Mactile India Private Limited	C120
Intia	Millennium Granito India Private Limited Lorenzo Vitrified Tiles Private Limited Millenium Vitrified Tile Private Limited Millenium Tile LLP Clan Vitrified Private Limited Millenium Ceramic LLP Millenia Ceramica Private Limited Millenium Cera Tiles Private Limited	C121
Intia	Montana Tiles Plazma Granito Private Limited Raykas Ceramic LLP	C122
Intia	Motto Ceramic Private Limited Motto Tiles Private Limited Slimtile Private Limited Monza Granito Private Limited Rossa Tiles Private Limited Motto Stone Private Limited	C123
Intia	Mox tiles LLP Itile LLP Swell Granito LLP	C124
Intia	Neelson Ceramic LLP Neelson Porselano LLP Win Tel Ceramics Private Limited Theos Tiles LLP	C125
Intia	Nehani Tiles Private Limited Neha Ceramic Industries Orinda Granito LLP Orinda Industries LLP	C126
Intia	Nessa Vitrified LLP LGF Vitrified Private Limited	C127
Intia	Nexion International Private Limited Simpolo Vitrified Private Limited	C130
Intia	Nitco Limited	C131
Intia	Oasis Vitrified Private Limited Oasis Tiles LLP Max Ceramics Private Limited Revenza Ceramics	C132
Intia	Olwin Tiles (India) Private Limited	C133
Intia	Onery Tiles LLP	C134
Intia	Oscar Ceramics	C136
Intia	Pavit Ceramics Private Limited Victory Ceratech Private Limited	C138

Intia	Prism Johnson Limited Antique Marbonite Private Limited Coral Gold Tiles Private Limited Sanskar Ceramics Private Limited Spectrum Johnson Tiles Private Limited Small Johnson Floor Tiles Private Limited Sparten Granito Private Limited	C142
Intia	Q-BO (Savion Ceramic)	C308
Intia	Qutone Ceramic Private Limited	C631
Intia	Range Ceramic Private Limited	C633
Intia	Rey Cera Creation Private Limited Simbel Ceramic Private Limited Adoration Ceramica Private Limited	C636
Intia	Scientifica Tiles LLP Saiwin Ceramic Private Limited Saimax Ceramic Private Limited Siscon Tiles LLP Aland Ceramic Private Limited	C639
Intia	Seron Granito Private Limited	C640
Intia	Sez Vitrified Private Limited	C641
Intia	Silon Granito LLP	C642
Intia	Simero Vitrified Private Limited Simero International LLP	C643
Intia	Simola Tiles LLP	C644
Intia	Skajen Vitrified Private Limited Spice Ceramic Private Limited Legend Ceramic Private Limited	C646
Intia	Skytouch Ceramic Private Limited Icolux Porcelano LLP	C648
Intia	Sober Plus Ceramics Sober Ceramics	C649
Intia	Solizo Vitrified Private Limited	C650
Intia	Somany Ceramics Limited Vintage Tiles Private Limited Vicon Ceramic Private Limited Amora Tiles Private Limited Amora Ceramics Private Limited Acer Granito Private Limited Somany Fine Vitrified Private Limited Sudha Somany Ceramics Private Limited and Somany Piastrelle Private Limited	C651
Intia	Sparron Vitrified LLP	C652

Intia	Square Ceramic Private Limited Casva Tiles Private Limited	A004
Intia	Starco Ceramic	A005
Intia	Sunland Ceramic Private Limited	A006
Intia	Sunworld Vitrified Private Limited Shagun Ceramics	A007
Intia	Swellco Ceramic Axison Vitrified Private Limited Axiom Ceramic Private Limited	A008
Intia	Titanium Vitrified Private Limited Moral Ceramic Private Limited Onery Tiles LLP	A010
Intia	Varmora Granito Private Limited Tocco Ceramics Private Limited Solaris Ceramics Private Limited Nextile Marbosys Private Limited Fiorenza GRanito Private Limited Sentosa Granito Private Limited, Renite Vitrified LLP Avalta Granito Private Limited and Covertek Ceramica Private Limited	A013
Intia	Velsaa Vitrified LLP Velsaa Enterprises LLP Boss Ceramics Magnum Ceramics	A014
Intia	Verona Granito Private Limited	A016
Intia	Wallmark Ceramic Industry	A017
Intia	Zarko Granito Private Limited	A019
Intia	Zealtop Granito Private Limited	A020
Intia	Vita Granito	C926

LIITE II

Yhteistyössä toimineet otokseen kuulumattomat turkkilaiset vientiä harjoittavat tuottajat

Maa	Nimi	Taric-lisäkoodi
Turkki	Akgün Seramik Sanayi ve Ticaret A.Ş ([1]). Akgün Toprak Sanayi İnşaat ve Ticaret A.Ş. Veli Akgün Seramik İnşaat Sanayi ve Ticaret A.Ş.	C904
Turkki	Anka Toprak Ürünleri Sanayi ve Ticaret A.Ş.	C905
Turkki	Decovita Yapi Ürünleri Sanayi ve Ticaret A.Ş.	C906
Turkki	Ege Seramik Sanayi ve Ticaret A.Ş.	C907
Turkki	Etili Seramik İnşaat Sanayi ve Ticaret A.Ş.	C908
Turkki	Graniser Granit Seramik Sanayi ve Ticaret A.Ş.	C909
Turkki	Kaleseramik Çanakkale Kalebodur Seramik Sanayi A.Ş.	C910
Turkki	Karo Metro Seramik Sanayi ve Ticaret A.Ş.	C911
Turkki	NG Kütahya Seramik Porselen Turizm A.Ş.	C912
Turkki	Seramiksan Turgutlu Seramik Sanayi ve Ticaret A.Ş.	C913
Turkki	Seranit Granit Seramik Sanayi Ticaret A.Ş.	C914
Turkki	Söğütsen Seramik Sanayi İnşaat Madencilik İthalat İhracat A.Ş.	C915
Turkki	Termal Seramik Sanayi ve Ticaret A.Ş.	C916
Turkki	Uşak Seramik Sanayi A.Ş.	C917
Turkki	Yurtbay Seramik Sanayi Ticaret A.Ş.	C918

([1]) A.Ş. on lyhenne sanoista Anonim Şirketi.